

April 1964

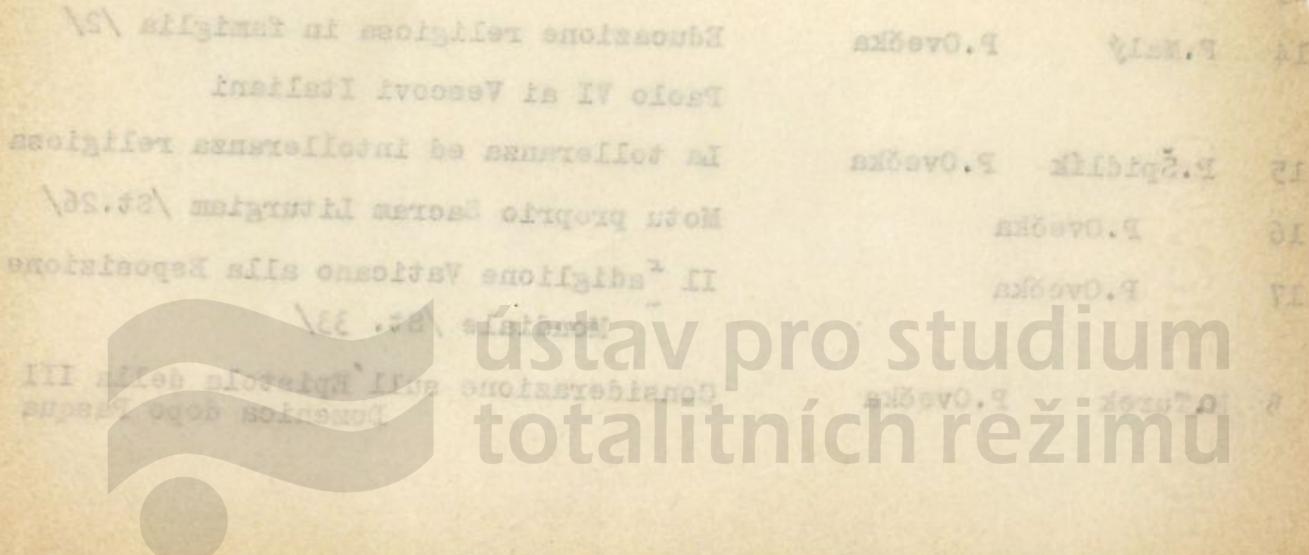
c e c a

- 1 P.Ovečka 14 Il Messaggio di S.S. il giorno di Pasqua
Motu proprio Sacram Liturgiam /St.15/
2 P.Ovečka ↑/2/ chyř
3 P.Ovečka Messaggio di Sua Santità
4 P.Špidlík P.Ovečka La Confessione
Notizie dal mondo cattolico
6 P.Ovečka Questioni di educazione religiosa in
7 F.Malý P.Ovečka famiglia /1/ chyř
I Lavori Conciliari
8 P.Ovečka Motu proprio Sacram Liturgiam /St.24/
9 P.Ovečka La Chiesa in Libanone
10 M.Turek Per la Giornata delle preghiere per le
vocazioni
11 P.Ovečka " " " " " /omelia/
12 P.Ovečka Notizie dal Vaticano e dal mondo cattolico
13 P.Ovečka Educazione religiosa in famiglia /2/
14 F.Malý P.Ovečka Paolo VI ai Vescovi Italiani
La tolleranza ed intolleranza religiosa
15 P.Špidlík P.Ovečka Motu proprio Sacram Liturgiam /St.26/
16 P.Ovečka Il Padiglione Vaticano alla Esposizione
Mondiale /St. 33/
17 P.Ovečka Considerazione sull'Epistola della III
8 M.Turek P.Ovečka Domenica dopo Pasqua

- 4001 61120 A
B-99
20	P.Ovečka	14	Notizie dal Vaticano e dal mondo cattolico
21	F.Malý	P.Ovečka	Educazione religiosa in famiglia /3/ chyří
22	P.Ovečka		Notizie dalle Missioni e dal Vaticano
			La festa di San Adalberto
23	P.Ovečka		Motu Proprio Sacram Liturgiam /4/ St.28
24	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano
25	P.Ovečka		Il Santo della settimana: San Pietro Canisio
27	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico
28	F.Malý	P.Ovečka	Educazione religiosa nella famiglia /4/ chyří
29	P.Ovečka		Paolo VI nel Collegio Brasiliense
			Notizie dal mondo cattolico
30	P.Špidlík		Per la festa di San Giuseppe artigiano

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. přijal v úterý ve zvl. audienci vojáky belgické armády, kteří si vykonalí pouť do říma. Ve svém francouzs ém proslovu sv.Otec pravil že sdílí i jejách přání, aby nikdy nemuseli užít zbraní, které nosí. Děku dale nenastane tato dokonalá jednota myslí a srdcí, která se ostatně uskuteční až v nebi, je nutné podrobit se bojenské kázni. Každé úsilí pro velkou věc, je nutné zaplatit obětmi; křesťanství dává duši statečnost a sílu, přijmout tyto oběti s radostí. Per crucem ad lucem - křížem my lidé jdeme k světlu.

Na 10 000 poutníků slavilo velikonoce ve Svaté zemi. Mimořádně mnohoh věřících bylo přítomno obřadům Svatého týdne a Hodu Božího v Maďarsku a Jugoslávii. Maďarský kard. Mindsenty slavil své 72 narozeniny a zároveň osmé velikonoce v budově amerického velvyslanectví. Polský kard. Wyšinski věnoval své velikonocní kázání varovným slovům proti nebezpečím komunismu. Z přímé zkušenosti z Polska víme, co to znamená plánovaný boj proti náboženství, co je to ateismus, jaké úsilí se dělá vyrvat z ^{národních} dějin a kultury, co je na nich náboženského a co patří jen Bohu. ^{Právě} Proto vítámě nedávné provolání, aby z plánování států a jejich života byla odstraněna mrtvola ateismu; neštěstí, které plyně ^{ou} z boje proti Bohu nejen neblahé následky pro rodinu nebo pro jednu duši, ale pro celý stát, pro národ, protože zasahuje i jeho život hospodářský a sociální. Dříve nebo později boj proti Bohu ohrozí samy základy společenského života, způsobí rozklad kulturního života a bude znamenat konec míru; dá vyrůst škodlivým bylínám nenávosti a nesvornosti.

V Římě byl zahájen v úterý sjezd Světové federace spolků ^{dívčí} kat. mládeže. První projev pronesl biskup z Livorna v Itálii mons. Guano na téma: Světová Církev a svět bez hranic. Sjezdu je přítomno na 500 delegátek 84 kat. organizací dívčí mládeže, které mají celkem na 10 miliónů členek. Sjezd bude zakončen audiencí u Sv.Otce v sobotu.

Na 1000 slepců ^{z Francie} připutovalo do Lurd. Provází je dalších 2000 osob. Slepci pře jeli třemi zvláštními vlaky.

Na dva miliony šilinků darovali loni rakouští katolíci na účely Spolku, který obstarává misionářům motorová vozidla. Misionářům v Africe, Koreji na Filipinách a v různých zemích Lat.Ameriky daroval spolek 50 motorových vozidel.

Benediktinské opatství Ottobeuron v Bavorsku slaví letos 1200. výročí svého založení. V rámci oslav bude 29. května otevřena výstava poštovních známek se znázorněními benediktinských opatství ve světě.

Leden' 70 Pre. lyžíkem franc. hablidi u hude žádat od P. ob 19. června v Lyonu.
Jeho kříž je "Práce a dělnici v dnešní společnosti". - H. sal. moží mít své
lyžíky od 30/5 do 4/6 v městě Pescara. Bráťko přednáší, kdežto jinak
příliš všechny v pro. vrstvě hude "práce" doba a roda v dnešní společnosti.

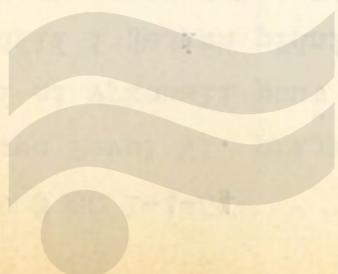
— (folk rock)

Něž jed. výk. jinde Vatikán. pos. w. Rm : h. Rm již vlast vlast. vlast.

Uhril o myje nyní ráni pr. místnost. Žit.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bratři a synové ~~xxxmky~~ města Říma a světa!

Nechť mocná a blahodárná zvěst, že Kristus vstal z mrtvých, ~~xxxmky~~
znovu v běhu staletí ~~zazní~~ ^{zvěst} zemí z tohoto města, které představuje setkání
lidské civilizace s Božími plány o spásu světa, ^{ku} i v tomto roce Páně
1964, v třetím za Druhého vatikánského sněmu.) Ten Ježíš, který se narodil
v Betlémě z Marie Panny, kterého předpověděli proroci a který byl
Učitelem v israelském lidu, kterého někteří přijali a milovali, druzí
ale zamítli, ~~a mu zlořečili, který byl odsouzen, ukřižován, zemřel a byl~~
pohřben - ten Ježíš ~~vstal~~ z mrtvých, opravdu vstal ráno třetího dne;
znovu začal žít, životem pravým, novým, nadpřirozeným, a tak přemohl
navždy velkého nepřítele - smrt. Kristus vstal.

Co udělat, ~~xxxmky~~, aby tato zvěst se nesla světem?

Bratři a synové, naslouchejte: Jsme svědky oné události. Jsme hlas, který se rok co rok opakuje v dějinách, jsme hlas, který se šíří ve světě víc a více, jsme hlas, který znovu oznamuje nevyvratitelné svědectví těch, kdo první viděli Krista vlastníma očima, kdo se ho dotýkali ~~xxxmky~~ svýma rukama a všimli si, že zmrtvýchvstání, tato triumfální událost je něco zcela nového, že tato skutečnost přesahuje jakoukoliv dosavadní zkušenost přirozeného řádu. Z jedné generace ~~do~~ druhé, od jednoho národa k druhému ~~xxxmky~~ odevzdáváme poselství života o Kristově vzkříšení. Jsme hlas Církve, která k tomu byla založena, proto se rozšířila v lidstvu, proto bojuje, proto žije a doufá, ~~proto~~ to je ochotna stvrdit vlastní krví svá slova. ~~xxxmky~~ poselství života, ~~xxxmky~~ jako hlas andělského ~~poslání~~ zní ještě dnes na nebi i na zemi: Vstal. Kristus vstal!

Zmrvtýchvstání Kristovo se týká nejen Kristova života, který je vyplán v evangeliích a který měl svou stránku lidskou i božskou, obě žijící v ~~jezul~~ Božího Slova. Kristovo zmrvtýchvstání se týká i nás. V Ježíši Kristu se uskutečnily Boží plány; tajemný úradek, skrytý po staletí, že totiž lidstvo bude vykoupeno, se zjevil. V Kristu jsme byli spaseni. Kristus je soustředný bod našich osudů, v Něm je dáno rozrešení našich dramata tragedií, v Něm se dostává vysvětlení a odpovědi na naše bolesti, v Kristu se rýsuje naše naděje.

Zmrtvýchvstání Páně tedy není událost stojící sama o sobě; má vztah k celému lidству; z Krista se šíří do celého světa, nabývá význam přímo kosmický. Tato událost podivuhodná a zázračná se týká každého člověka který přichází na tento svět, a má pro něho účinky rozdílné a rozhodující. Dotýká se všech lidí, kteří se kdy narodili a kteří se ještě narodí. Kristus je nový Adam : on do slabého, bouřlivého, smrtelného koloběhu přirozeného lidského života vlévá nový životní princip; princip ne-vypověditelný, ale skutečný, který očišťuje a obrozuje, který je zárodekkem nesmrtnosti, který dává vnitřní společenství ~~mezi~~ s Kristem, a v nás sobě spolu se svým svatým Duchem dává účast na životě samého nekonečného Boha; [její] zásluhou Krista smíme nazývat svým Otcem.

Je nutné mnoho přemýšlet nad tímto všeobecným významem Kristova vzkříšení; z něho plyne odpověď stran smyslu lidskému dramatu existence, rozřešení otázky zla ve světě, vznik nového života, který se nazývá křesťanství. Vzpomeňte radostného zpěvu jáhna na začátku obřadu velikonoční vigilia; tento zpěv je nejvznešenější básen o lidském osudu. Jakmile jáhen se zmínil ^o zárojku naší křesťanské radosti, totiž o vzkříšení Kristově, hned propuká v hymnu nesmírné a nesrovnatelné chvály ^o dějinách spásy, a tyto dějiny spásy se nevyhnutelně týkají nás všech. Když odhalíme svůj vztah ke vzkříšení Páně, pak samo od sebe z toho plyne mnoho důsledků, všechny jsou významné a podivuhodné; jeden z nich je tento: Obnova - můžeme skoro říci vzkříšení - náboženského cítění ve svědomí z Kristova zmrtvýchvstání plyne

Na Kristově zmrtvýchvstání stojí náboženské vyznání, které od Krista má své jméno a celou svou existenci. A tak velké je světlo, síla, štěstí a svatost, které pramení z víry, kterou Kristus Pán zapálil ve světě, že křesťanství poskytuje nejen plnost pokoje a radosti tomu, kdo je opravdově vyznává, nýbrž že zve k sobě i ostatní, že probouzí touhu, rodí neklid, že představuje cíl, a ty teré navždy budou udržovat ve světě živý náboženský problém.

V tomto okamžiku bychom se měli zmínit o krizi náboženského cítění, k níž došlo u tolika lidí naší doby, a to z důvodů, které by vlastně toto cítění měly probudit a roznítit a které pocházejí z pokroku a rozkvětu kulturního, vědeckého, technického a sociálního. Tento pokrok

Jakoby ománil moderního člověka, vyvolal v něm přesvědčení, které se ale už mění v zklamání, že totiž on sám si může být učitelem a spasitelem; ~~my~~ nepotřebuje nikoho, aby si vyřešil základní a dosud nejasné, ano stále nejasnější otázky svého života, ~~my~~ on sám ~~my~~ dovede ukonjit svou neuhasitelnou žízeň po vědění, po životě, po štěstí a lásce, která se v něm rodí a roste tím více, čím více se rozšiřuje jeho vláda nad přírodou, jež ho obklopuje.

Víme, jaká je situace srdce, svíraného touto charakteristickou zkušeností naší doby. Jedni zatrkli v zaslepém popírání, jak to dělal zastaralý pozitivismus; druzí jsou plni neklidu, mnozí zcela lhostejní a cizí sami sobě, jako by se smířili s myšlenkou, že život nemá smysl a cíl; další konečně, kteří se dovedou více zamyslit - a není jich málo - jsou plni obav nad úpadkem náboženského cítění, jež ~~tvoří~~ ^{mu} základ všech nejpevnějších a nejopravdovějších výplodů lidského ducha. ~~mu~~

Ať si je jakýkoli váš postoj vůči náboženství, lidé dnešního věku, kteří nasloucháte, zveme všechny vás z nejvyššího bodu, na nějž nás stavějí křesťanské velikonoce, abyste přijali poselství světla, které přichází světu z Kristova vzkříšení; ~~Kristova~~ ^{je to} událost tak významná, že tvoří důvod, abychom v Krista uvěřili a současně je to i pravda, kterou on nám předkládá k věření; tato událost je na hranici lidského rozumu, který hledá a chce vidět a vědět; je u začátků naprosté jistoty, ~~kterou~~ ^{mu} dává náboženská pravda přijatá vírou, ~~a která~~ ^{víra} ~~mu~~ zaplavuje ducha silou a lahodností Božího Slova.

Člověk dnes potřebuje mít opět správný a odolný pojem o sobě a o svém životě; potřebuje pojem, který je stvrzen kritickou zralostí moderního myšlení a pohnutkou zkušenosti ^{úmi} sociálního vývoje. Člověk potřebuje světlo, které nemůže najít sám od sebe. Kdo z vás byl přítomen symbolickým vzneseným obřadem, nanejvýš výrazným, velikonočního bdění, ~~musí~~ ^{muží} v sobě ~~číti~~ rostoucí ozvěnu třikrát se opakujících slov, když ~~jáhen~~ ^{hořící} pozvedá ~~velikonoční~~ svíci: "Lumen Christi" - zde je Boží světlo. Světlo svítí v temnotách, píše svatý Jan v úvodě svého evangelia. Je nutné mít moudrost, odvahu a radost a odpovědět: "Deo gratias!" Díky ti, Bože, že o Kristových velikonocích jsi zažehl prozřetelnostní světlo v temnotě lidského a kosmického obzoru.

Každé náboženství má v sobě paprsky světla, kterými nesmíme pohrdat ani je uhašit, i když nestačí k tomu, aby daly člověku potřebnou jasnost, i když nedosahuje zázraku křesťanského světa, kterém pravda je ztotožněna

s životem; i přirozené náboženství nás pozvedá k j s oucnu svět přesahu-
Mot. p. nejv. J. mba
jícímu; bez něhož není důvod k životu, k myšlení, k odpovědnému jednání,
k naději, která by nebyla zklamána. Každý opravdový náboženský život
představuje červánky nadpřirozené víry; a my doufáme, že se jednou změní
v ještě krásnější jitro, v nejjasnější záři křesťanské moudrosti.

Avšak k tomu, kdo nemá náboženství nebo kdo proti němu bojuje, obra-
címe se s prosbou, aby se neuzavírali do nesmyslných dogmat, do protikla-
dů plných pochybnosti, nedávajících klid, do absurdnosti bez východiska
nebo konečně do zložečení, do zoufalosti a nicoty. Možná mnozí z vás mají
o náboženství nejasné a odporující představy; možná si představují víru
tak jak není, jako by byla urážkou lidského myšlení, jako by kladla oko-
vy pokroku, jako by ponižovala člověka a vnášela do jeho života smutek.
Možná někteří z vás více touží zachytiti paprsek světla a jsou toho nevě-
domky více schopni; vždyť nespí-li z jakési duševní lenosti nebo nezna-
losti, pak temnoty jejich ateismu ~~zazáří~~ otevírají více jejich zraky a oni
namáhavě a usilovně hledí ve tmě rozluštit, odkud všechny věci povstaly a
jaký je jejich smysl.

(1) *Užívám* Z velikonočního světla dáme dnes jen jeden paprsek všem, kdo jej chtě-
jí přijmout, [jako přání, jako dárek, jako malé znamení naší velké lásky.]
Ale především jej posíláme vám, křesťané, vám katoličtí věřící, kteří už
jste otevřeni jeho záři. Je to první paprsek velikonoc, to je života, vz-
kříšeného v Kristu a v nás, kteří chceme být křesťany. Přejeme vám oprav-
dovou velikonoční radost. Křesťanství je radost. Víra je radost. Milost
je radost. Zapamatujte si to, ó lidé, synové, bratři a přátelé. Kristus
je radost, je pravá radost světa.

Křesťanský život je opravdu těžký; zná bolest a odříkání, žádá poká-
ní, zná oběť, přijímá kříž, a když je třeba, bere na sebe utrpení i smrt.
Ale konec konců ve své podstatě křesťanský život znamená blaženost, nese
s sebou štěstí. Vzpomeňte jen na programovou řeč Krista Pána, na Řeč bla-
hoslavenství. Je to řeč pozitivní, osvobozuje, očišťuje, učinění a pře-
měnuje; vše ústí v dobro, v blaženost, štěstí v křesťanském životě. Křes-
ťanský život je život lidský. Je víc než lidský, protože je proniknut
životou a nevypověditelnou přítomností Ducha Utěšitele, Ducha Kristova, kte-
rý křesťana v jeho životě potěšuje, (pozvedá, uschopňuje k vyšším věcem,
život uschopňuje ho, aby věřil, doufal a miloval.) Křesťan je optimistický. Je

to život tvůrčí. Křesťan je šťasten dnes a očekává zítřejší plné štěstí a blaženost.

Proč jsme se zastavili u této stránky velikonočních svátků? Proč vidíme náboženský život jako štěstí a blaženost člověka? Není těžké si to domyslit. Chceme přát všem, aby poznali, že křesťanství je jen odvození velikonočního tajemství v jeho plném projevu, že velikonoční tajemství ~~je~~ ještě nebylo všechno řešeno.

podává vyřešení lidských slabostí a splnění všech přání. Vám tedy především přejeme požehnané velikonoce, vy, kdo trpíte, kdo stále hladovíte a žízníte po spravedlnosti, vám kteří se namáháte, kteří jste v tísni, nechť velikonoce přinesou vše dobré a vnitřní útěchu. Vám mladí, kteří toužíte po štěstí, přejeme, abyste dovedli odhalit jeho pravý zdroj nad smyslnými věcmi a věčným, nad rozkošemi, nad úspěchem v hluboké skutečnosti života, kterou odhaluje jedině Kristus. > ~~Křesťanům všechny přání~~ Vám křesťané přeji k velikonocům, abyste si dovedli vážit toho, co máte, a abyste před světem dovedli hájit onu pravou radost; svět této obhajoby potřebuje.

Svůj velikonoční pozdrav a své přání rozšíruji na celé město Řím, na Církev, na bratry křestany dosud odloučené, na ty, kdo věří v Boha, a také na ty, kdo v něho nevěří nebo ~~nezkřesťan~~ kteří svou víru ztratili. Celé lidské rodině, jako svědek pravdy a života uděluji své apoštolské požehnání

hr. Am. msl. křes. p. velik. sl. v. msl. křes. - křes. druhý
am. msl.

Radiovaticana.cz
česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

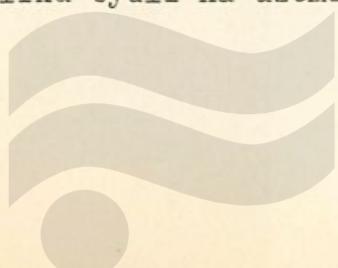
Ve středu v poledne sv.Otec Pavel VI. udělil všeobecnou audienci v bazilice sv.Petra. Ve svém proslovu vyzýval přítomné, aby si z audience odnesli živé vědomí jednoty a světovosti Církve. Církev je jako domov, do něhož celé lidstvo je pozváno vstoupit. Dnes se tolik mluví o jednotě a světovosti Církve, že dovede přijmout všechny národy; obnovte svou věrnost Církvi; modlete se k Pánu Bohu, aby ^{chom v} tuto jedná víra a jedná láska mohli ~~xx~~ se sjednotit s odloučenými bratry křesťany a abychom mohli pro všechny ve světě šířit evangelium K.P. Zvláštní pozdrav sv.Otec posílal Polákům, kteří přijeli na pouť do Říma z Francie, a pak řeholním sestrám Dcerám Božského Spasitele, které konají v Římě svou generální kapitulu a které mají svůj mateřský dům v Mědarsku.

Ve středu začal v Loreto X.sjezd Světové federace chorvých zpěváčků. Sjezd bude zakončen v mši svatou bazilice sv.Petra v Římě; všech 5000 zpěváčků bude při ní zpívat, a pak vzdají hold sv.Otci. V kostele sv.Ignáce ze všech zemí západní Evropy uspořádají koncert duchovní hudby. Ve svém proslovu president Světové federace mons.Rómita zval hudební skladatele, aby skládali takové skladby, které by byly nejen hodnotné po stránce umělecké, nýbrž též vedly věřící k účasti věřících na bohoslužbě a na liturgickém zpěvu. V Loreto též začal IV mezinárodní festival chrámových pěveckých sborů a Výstava hudebních nástrojů vhodných ke kostelní hudbě.

Svatá stolice je zastoupena delegací pětičlennou na Světové konferenci pro obchod a rozvoj; konference začala v pondělí v Ženevě za přítomnosti zástupců 121 zemí. Členy delegace Sv.stolice jsou mons.Giovanetti ze státního sekretariátu, dominikáni P.Lebret z Paříže a švýcarský P.Riedmatten z ústředí mezinárodních kat.organizací, jezuita P.Jean Yves Calvez, ředitel střediska Action Pupulaire v Paříži a gen.sekretář mezin.informačního střediska ústředí kat.organizací dr.Szmitkowski.

V Ammanu, hl. městě Jordánska byla otevřena výstava, která ilustruje návštěvu sv.Otce Pavla VI. ve svaté zemi. Výstava obsahuje hojný materiál o pouti sv.Otce a pak velký počet časopisů a výstřížků, jak ve světě sledovali pouť Pavla VI.

Norsko má tři miliónů 600 tisíc obyvatel 7875 katolíků. Polovina norských katolíků bydlí na území diecéze Oslo; ta zahrnuje celé jižní Norsko.

ústav pro studium
totalitních režimů

tak i v budoucnu budou duší celého hnutí za liturgickou obnovu.

Mezi tyto doktrinální zásady patří celý úvod ke konstituci, čl.5-14, v nichž je řeč o podstatě a významu liturgie v životě Církve a v nichž se kněží i

věřící vyzývají, aby věrně uskutečnili celou konstituci. V čl.21 a 22 jsou podány všeobecné směrnice pro liturgickou reformu; čl.33: směrnice pro pastořální liturgiku.

Ztoto hlediska se tedy musíme dívat na první předpisy, které podle Motu proprio už 16. února vstoupily v platnost; že totiž v seminářích má být počínaje příštím školním rokem liturgika mezi hlavními předměty, že v diecézích mají být založeny komise pro liturgii, posvátné umění a hudbu – připravují při všech mísach svatých v neděle a svátky se má kázat, že manželství se má pokud možná uzavírat během mše svaté se půda pro další předpisy, významnější, které přijdou.

V sněmovní konstituci se totiž naznačuje řada dalších předpisů, které budou zavedeny později: předvírá se úprava obřadů mše svaté – v některých zemích se svolením biskupů čtou např. evangelium epištoly hned v domácí řeči, po Kredu před obětováním zavedli tzv. Modlitbu zá potřeby Církve – asi na způsob velkopátečních přímluv; předvírá se nové rozdělení perikop, tj. čtení a evangelí při mši svaté; musí být sestaven obřad koncelebrace – společného sloužení mše svaté více kněžími – a obřad přijímání pod obojí.

Sám sv.Otec v Motu proprio naznačuje, že úpravy obřadů musí být vykonány s rozvážno tí, bez ukvapení, protože jistě zasáhnou hluboko do života Církve. Byla ~~právna~~ už založena komise, již předsedá kard.Lercaro; z jejím sekretářem je lazarista P.Bugnini a členy 38 kardinálů, biskupů a dalších prelatů, kteří představují 26 zemí.

Některé věci, které 16. února vstoupily v platnost, jako např. že kněží se nemusejí modlit primu, že z malých hodinek si mohou zvolit jen jednu, je zvláštní dovoelní sv.Otce. že se breviář mohou modlit i v živé řeči, se svolením svého ordináře

To bylo n kolik všeobecných poznámek

*pozdeji v mém hnut. vysílání mlf. k. Ru
vzhledem k tomu, nejde o*

* k mém hnut. o Liturgii a op. kdo, jin - 16/2 ~~za mlti pí. k. vln~~ k. vln
vklad. Vně m. když jde m. mlt. mlt. mlt.

i mimo mohu
Dnešní začátek seriál rozhovorů k ~~litr.~~ konstituci a k ap.listu, kterým některé její předpisy vstupují v platnost. Dneš spíše několik všeobecných zásad, rázu spíše doktrinálního.

Když 4.prosince byla ap.konstituce slavnostně vyhlášena, byla stanovena též tzv. doba vacatio legis: doba, ve které žádný z předpisů konstituce nesměla být provedena; zákon zůstával bez účinku. Každý chápal význam této vacatio legis: biskupové se mohli vrátit do svých diecézí a pak se svými kněžími - a snad i věřícími - a po poradě s biskupy své země, mohli připravit upravu, kterou si konstituce zádala. 16.února doba vacatio legis vypršela; předtím sv.Otec vydal ap.list Motu proprio a některé předpisy konstituce zavedl. Nikdo nečekal, že ap.listem budou vyhlášeny velké dalekosáhlé reformy; už jen z běžnému čtenáři koncilové konstituce bylo jasné, že chystaná reforma předpisu zavedené liturgie je široká; Motu proprio měly spíše připravit mysl kněží i věřících na to, že si vyzádá delší dobu, což se teprve přijde v nasledujících letech. Liturgické texty i obřady budou upraveny a lid má být pozvolna připravován, aby je pochopil. Třebaže liturgie je nejlepší liturgická katecheze a všeobecné zásady liturgické obnovy lze nejlépe pochopit, když je prožíváme, přece jen třeba mít trpělivost a ochotu vytrvat: liturgická obnova má mnoho stránek a je při ní zapojeno mnoho osob. Motu proprio proto si všímá jen těch bezprostředních otázek přizpůsobení. V úvodě je podán cíl liturgie: naplnění eschatologické Kristova tajemství; sv.Otec pak žádá, kňěží pozorně studovali, aby všeobecné zásady liturgické obnovy; žádá pomoc všech nás, poslušnost a lásku k Církvi. Dříve než dojde k činu, má předcházet studium. Liturgie není jen souhrn rubrik. Usiluje o to přeměnit srdce a rozum. Této změny lze dosáhnout jen když přijmeme jisté pravdy a když s velkou myslí je provedeme ve svém životě. Teologické pravdy, které předkládá konstituce jsou u základů liturgické reformy. Farnost, diecéze, země musí přjmout reformu v srdci, dříve než vnější změny mohou být zavedeny s pravým liturgickým smýšlením.

Z 130 článků koncilové konstituce o liturgii velká většina jsou rázu doktrinálního, několik pastorální půdavá směrnice, jak šířit liturgické hnutí, jiné stanoví přehlédnutí obřadů a liturgických textů. Nejvýznamnější doktrinální tese najdeme vždy na začátku každé kapitoly; spolu s všeobecným uvodem k celé konstituci; Je jasné, že doktrinální body nemají zapotřebí žádné vacatio legis, tato doba je přece miněna jako přípravná doba pro vlastní práci. Tyto doktrinální předpisy tedy mohou být provedeny hned; jako už v minulosti

Sv.Otec Pavel VI. udělil ve čtvrtek dopoledne několik zvláštních audiencí Tak např.přijal v audienci pouť studentů a studentek ze Strassburku,kterou vedl biskup koadjutor mons.Elchinger;ve franciuzském proslovu sv.Otec zval studenty, aby si dovedli uchovat nedotknuto mladí duše a aby se naučili dovést vybírat a volit z věcí světa, které této volby zasluhují. Život je neustálá voba, neustálé ~~učení~~^{učení}, jak užívat svobody , dení dobývání sebe sama úsilím a obětí; svoboda neznamená nechávat se strhovat proudem, oddávat se touhám a náklonnostem,které předkládá svět.Svoboda znamená vnitřní kázen nechť je vaší ctí a radostí, že se na to dovedete připravit a dovést s ebo sebou strhnout k dobr mu i druhé. Studentky sv.Otec zval,aby se svědomitě připravovaly na svůj budoucí úkol, být manželkami a matkami.Sv.Otec zde chválil Školu přípravy na manželství,která pracuje ve strassburské diecézi V proslovu k 450 poutníkům kteří se vraceli ze Svaté země sv.Otec ještě je dnou vyslovil svou vděčnost všem rozhlasovým a televizním pracovníkům,kteří přiblížili světu jeho lednovou pouť do Sv.země. Pouť, které se přítomní zúčastnili, byla pořádána Lucemburskou rozhlasovou stanicí. - Sv.Otec konečně přijal v audienci skupinu misionářů:kběží,řeh.sester i laiků,kteří se zastavili v Římě na své cestě do svých působišť.Sv.Otec k nim promluvil francouzsky, anglicky a německy.~~Přál jim požehnaný apoštolát;~~^{Přál jim požehnaný apoštolát;} a jestli někdy pocítí skleslost a únavu, nechť je posílí myšlenka, že v Římě papež na ně myslí, že se za ně modlí,že je s nimi.

V sobotu večer Italská rozhlasová a TV společnost uspořádá sv.Otcí koncert Bude provedena Frescobaldiho toccata Před nedělní mší, pak Žalm 121 od Montereverdiho a oratorium Poslední soud od Lorenzo Perosiho.Koncert bude vysílaný vat.rohlasem, počínaje 6. hodinou.

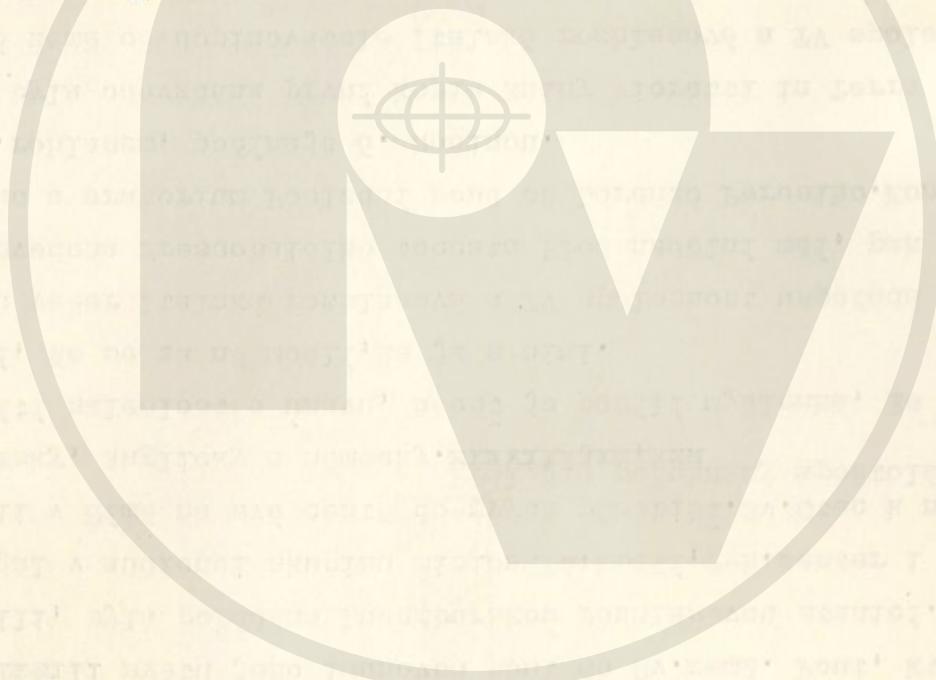
Sv.Otci byla odevzdána první kopie knihy Fioretti in Terra Santa - Kvítky ze Svaté země od dopisovatele Italské rozhlasové a TV společnosti pro Vatikánské město Gabriela Carrary.Kniha podává relace o pouti sv.Otce,řadu epizod, dosud neznámých, dějiny Svaté země, vypráví, jak se sv.Otec rozhodl putovat do Svaté země a jak došlo k setkání s patriarchou Atenagorem.

V Boloni se konala veřejná diskuse na téma Protináboženská kampaně v Spěvětském svazu. Diskusi pořádal kat.deník "Budoucnost Itálie.Promluvil též světicí biskup bolonský mons.Betazzi.Řečníci poukázali na soulad mezi vědou a náboženstvím, na význam ~~mejí~~^{mejí} stránky i pro vnitřní státní život; a konečně,že ani 45 let komunismu v SS nedovedlo vytrhnout náboženek

mudi

víru v Boha z duše ruského lidu.

Fml. k následnímu povídání sv. o. V. Dr. Františku Šimonekovi
Vysv. mrtvých, jehožme nám vrahem během sv. mrtvých.
Vysv. mrtvých, jehožme nám vrahem během sv. mrtvých.
Vysv. mrtvých, jehožme nám vrahem během sv. mrtvých.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

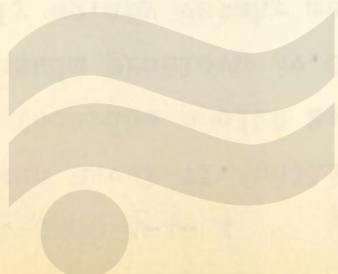
ústav pro studium
totalitních režimů

slíbil papež Jan 23. novoyorskému arcibiskupovi kard. Spellmanovi právě před dvěma roky. Michelangelo vytvořil Pietu za svého prvního pobytu v Římě v letech 1498-1500 na žádost francouzského kardinála Jeana de Bilhera de Lagraulase pro kapli sv. Petronily baziliky sv. Petra. Michelangelo tehdy měl sotva 28 let, a přece socha zůstane jedním z jeho vrcholných a nejslavnějších děl. *Vše. w. Pietu snle nás zná m. místě vzdchnit - ale te mni a myslí po tvr. hiltov něk. totál. hilt. výroby základí p. Nekd. už kde mri vzt. t. t. vzdchnit. až když když když mri..*
(M. L.)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Mluv

Ab uchom si vážili svátosti pokání .../Apošt. modlitby, duben 1964/

"Mluvit mladým lidem o zpovědi, znamená připomínat jim nemilou povinnost", říkával jeden holandský lidový misionář. "Je to asi tak, jako když matka se musí vadit s dětmi každý den o umývání. Sílu a vzácnost zpovědi člověk někdy ocení až tehdy, když už nemá možnost se zpovídat, jako ten, kdo se najednou octne bez vody." Charakteristicjím příkalem v dějinách může být sám Luther. Když ještě byl augustiniánským mnichem, nerad se zpovídával, bylo mu to těžké. Proto jedna z jeho "náprav" křesťanství spočívala v tom, že odstranil osobní zpověď, k velké radosti pánu, kteří stáli při něm. A dnes? Tvrzil onen holandský kazatel, že pozná na obličeji mladých lidí, ve smíšené vesnici, kdo je katolík a kdo je protestant. Je prý v obličejích zbožných kalvinistů vždycky cosi smutného a melancholického. Nemohou si být nikdy jisti, že jsou s Pánem Bohem v pořádku, že by nyní mohli klidně umřít. Kdo by jim to zaručil? Neznají zpověď, rozhřešení, neznají krásnou kněžskou formulí, která se říká na konci modliteb absoluce: "Vade in pace! Jdi s pokojem!"

Ve Zjeveních sv. Brigitě se četou slova, která *jí* této světicí řekl Kristus Pán: "Kdo by rád dosáhl milosti a chtěl se těšit z mého Ducha, a kdo by si tyto dary rád udržel, tomu velmi prospívá aby často zpovídal knězi své hříchy a své nedbalosti, aby se očistil." Podle slov evangelia je vidění Boha ~~mezi~~ dáno jen těm, kteří jsou čistého srdce. Staré přirovnání říká, že lidská duše je hlbokou studánkou, ale nebe se v ní odraží jen tehdy, není-li zakalena nebo zvlněna hříchem a nedokonalostí.

Je však těch hřichů a nedokonalestí na světě skutečně tolik? ~~V~~ V Rozhovorech s T.G. Masarykem čteme o tom, jak mladý student Masaryk odepřel jít ke zpovědi. Vysvětluje své rozhodnutí *číži* sám. Neměl by nic proti zpovědi, ale nemůže se smířit se způsobem, jak prý se to dělá. Nejdříve se hřeší, pak se zpovídá, a pak se hřeší znova. K čemu je taková zpověď? Tato námitka mladého studenta je jistě vážná. Ostatně se vyskytla hned v prvních dobách Církve. Tehdy se dávali křtit lidé dospělí. Připravili se na své obrácení, pak slíbili nápravu svého života a dali se pokřtít. ~~Marinus~~ Spisovatel Hermas se nedovede

představit, že by takový člověk ještě mohl doopravdy hřešit. Jak má být očištován ten, kdo už se jednou omítl v koupeli svátostné. Bohužel život skutečný nás naučil se dívat střízlivěji na lidskou slabost. Stávalo se často v dobách pronásledování, že vedle mučedníků, kteří vytrpěli smrt, vězení, týrání, se vyskytli někdy i v jejich vlastních rodinách lidé slabšího charakteru, kteří podleli nátlaku a obětovali modlám, aby si zachránili život a jméno. Svědomí jim ovšem nemlčelo. A když ustala doba pronásledování, rádi by se chtěli smířit znova s Církví. Nebylo to ovšem snadné. Vysktli se radikálové, kteří tvrdili, že se takovým zrádcům neamá usnadňovat cesta nazpět. Zapřeli Krista, Kristus tedy zapřel i je. Na štěstí většina biskupů byla shovívavější. V evangeliu je psáno, že se má odpustit bratu ne sedmkrát za den, ale sedmasedmdesátkrát. Mínili tito odpadlíci své pokání upřímně, nemáme právo jim bránit navrátit se do společenství ostatních věřících. To co platí o odpadlicích v době pronásledování, platí i "odpadlících" v životě obyčejném, kteří sice nezapírají Krista přímo, ale zapírají některé z jeho přikázání. Přestupují zákon Boží, hřeší.

Je takových lidí mnoho? Svatý Tomáš tvrdí, že se člověk může s milostí Boží uvarovat všech těžkých hříchů. Jsou dobré duše, které si uchovají po celý život křestní nevinnost. Může se však člověk uvarovat i hřichů lehkých? Sv. Tomáš je toho názoru, že zas s milosti Boží je možné se uvarovat některých i lehkých hřichů. Jsou lidé, kteří nikdy za celý život nic neukradli, ani maličkost, možná jsou i ti, kteří nikdy nelhalí. Ale kolik je takových? Kromě toho, kromě Panny Marie, počaté bez poskvrny hřichu, není na tomto světě světce, který by se uvaroval všech lehkých hřichů. **Krátká řeč**

Ovšem další námítka proti zpovědi zní: z lehkých hřichů se přece nejsme povinovati zpovídat! **Axia** Skutečně nejme. Lehký hřich nás nezbavuje milosti posvěcující, člověk v lehkém hřichu není odsouzen na věky, kdyby náhle umřel. **Ne** Nikde však není psáno, že by Bůh lehké hřichy netrestal. Není na světě hřichu, ani té sebemenší nedokonalosti, která by nebyla stihána Boží spravedlností. Kazatelé rádi uvádějí příklad z Písma sv. s Ananiášem a Safirou. Oba dobrovolně prodali své jméno a peníze donesli k nohám apoštola. Malou část si však z toho

nechali pro sebe. Když se jich pak apoštoli ptali přímo, jsou li to všechny peníze, oba svorně zapřeli. Upozorňuje se, že ~~taxmum~~ tato lež nemohla být těžkým hříchem, protože se nedopouštěli podvodu v pravém slova smyslu, nebrali nikomu nic, nikdo je neutil aby dali všechno. Šlo ,řekli bychom o malou lež, jakých je v ~~životáxdením~~ životě mnoho. A podle vypravování Písma svatého byli oba potrestáni náhlou smrtí.

V životopise svatého Symeona Salója se vypravuje o jeho příteli jáhnu Janovi, že byl křivě nařčen z vraždy, zatčen, vyslýchána a měl být pověšen. V posledním okamžiku jej však sv. Symeon zachránil. Označí pravého vraha a jáhnovi Janovi dá toto naučení: Víš, proč tě to všechno potkalo? Protože jsi od své brány nemilosrdně odehanl dva žebráky!

Kdybychom mohli nahlédnout už teď do soudů Boží prozřetelnosti, viděli bychom, kolik neštěstí jsme si zavinili sami svými hříchy a nedokonalostmi, které Bůh trestá. Kolikrát? Podle slov proroka Nahuma /l,9/ však vždycky jen jednou! Mezi soudy Božími a soudy lidskými je jakási podobnost. Někdo se na příklad dopustil přečinu, proti zákonu. Jde a sám se udá. Už to je mu uznáno jako polehující okolnost. Pak je předveden před soud, odpyká si rozsudek a už je zase svobodným občanem. Po druhé už nemůže být stíhán za to, co si užd odpykal.

Zpovědnice je ~~txkx~~ takovou soudnou stolicí Boží. Dopustil jsem se provinění proti zákonu Božímu a mám být stíhán Boží spárovělností. Jdu tedy a sám se obžaluji knězi, který sedí ve zpovědnici na místě Božím. Vyslechně mou žalobu, zváží ji, uzná byla-li skutečně proti zákonům Božím a vyřkne rozsudek. Určí mi test, pokání. Je to sice trest velmi malý, na příklad pětkrát Otčenáš a Zdrávas Maria, ale je to skutečný trest. Vykonání pokání se rovná odpykání trestu. A proto, ~~omíjivím~~ až se objevím ~~před~~ tváří v tvář před samým soudcem Božím, nebudou ~~txkx~~ se mně vytýkat hříchy, z kterých jsem se už zpovídral. Jsou už řádně odpakány. Už z tohoto krátkého vysvětlení svátosti pokání vidíme, jak velkým je dobrodiním pro křesťany. Přejeme-li si Církev, abychom si této svátosti vážili, nepřeje si nic jiného, než naše vlastní dobro na věčnosti i zde na tomto světě. Chce nás uchránit trestů za hříchy.

totalitních režimů

23. dubna w. Pec pojíme v slavnosti aneb. doboře sv. Václava.

RaVat CECO 6-4-64 k mluvce Františku IX. a kněžím - Kongregaci. Kto 1° mluv. plánky 86/1
Mluvce sv. Václava.

V neděli ráno sv. Otec sloužil mše svatou pro studenty, profesory a zřízence italské Katolické univerzity B.O.P.; byli též přítomni poutníci, kteří právě dly v Římě. Ve svém kázání určeném přede vším studentům mluvil o vztazích mezi vědou a vírou; existence Katolické univerzity vyvrací, že by mohlo mezi vědou a vírou být protiklad; jedna oblast závisí na druhé, obě se navzájem doplňují, sobě pomáhají. Sv. Otec se též zastavil u slov nedělního evangelia: Blažení, kdo uvěří. Je to nové, poslední blahoslavenství evangelia: Blažení, kdo uvěří v Krista, aniž viděli, se dotkali, blažení, protože přijali za pravdivé, skutečné, osvěcující spásosně jeho slovo. Víra je blaženství: Víra neznamená omezení lidského ducha, ani překážku vědeckému bádání, není neužitečná přítěž pro moderní myšlení, je světlo, je hlas, je odhalení, které rozšiřuje duši a činí pochopitelným život a svět; nese s sebou štěstí, protože známe nejvyšší Bytost, stvořitele, který je pravda sama. Štěstí je radost z pravdy, řekl sv. Augustin.

Sv. Otec závěrem zval studenty, aby kráčelibež předsudků cestou lidského poznání; přivede je k plnému poznání samého Boha.

V poledních hodinách sv. Otec se pomodlil s věřícími na náměstí sv. Petra modlitbu Královnu nebes; v krátkém proslovu sv. Otec zval přítomné, jichž bylo na 25 000, aby modlitbu obětovali za mír ve světě a za rozmnožení víry v lidských srdcích.

V pondělí dopoledne sv. Otec sestoupil opět ze svého paláce do baziliky sv. Petra. Od papežského oltáře uprostřed baziliky promluvil k účastníkům pouti pařížského Ustavu sv. Františka Velkého pro výchovu ředitelů kostelních kúrů a k členům Světové federace chórových zpěváků, kteří právě v Loretě skončili svůj mezinárodní sjezd. K pařížským poutníkům sv. Otec mluvil o významu posvátné hudby v rámci liturgické obnovy, jak si ji přál II. vat. sněm. Gregoriánským zpěvem dodávají obřadům římské liturgie zvláštního lesku; tento zpěv má všechny předpoklady kostelní hudby, zvyšuje lesk obřadů, vede věřící, aby se s ojovali s liturgickými texty, které kněz se modlí u oltáře, připravuje nás k dokonalejší Boží chvále. - Delší italským proslovem sv. Otec pronesl k chórovým zpěvákům z celé západní Evropy. Vyslovil svou chválu pro práci všech, kdo řídí kostelní chlapec sbory a přál si, aby takové chlapec sbory byly zřízeny pokud možná u každé katedrály, farního kostela, u každé kat. školy. Přítomné chlapce zpěváčky sv. Otec ujistil láskou Církve k dětem všebec; jsou v Církvi tím, čím je Aleluja v liturgii: stále se obnovující radostí.

zdrojem

9. dubna w. Při bohoslužbě sv. Václava byl sv. Václav uveden do katedrály sv. Václava.

Vl. Jr.

~~H Vrátit náhradu když bude auto z Lince z Val. do Nového.~~

86/2

Michangelova socha Pieta z baziliky sv.Petra a socha z 3.století Dobrý pastýř odjely v neděli odpoledne z neapolského přístavu lodí Cristoforo Colombo do Nového Yorku. ~~Budou vystaveny na Světové výstavě~~ v pavilonu sv.Stolice velkým jeřábem přeložena ze souše na loď bedna se sochou Dobrého pastýře a uložena v podpalubí v prostoru určeném pro zboží; potom jeřáb přenesl bednu se sochou Michelangelovou. Bedna zůstává stát na přední palubě.

Vídeňský arc. kard. František König dle v těchto dnech v USA; bude mít řadu přednášek o otázkách jednoty Církve a II.vat.sněmu. Tak přijal čestný doktorát ~~práv~~ ~~xxxxxx~~ kat.university sv.Petra Kanisia v městě Buffalo; přitom pronesl konferenci na téma: Jednota Církve tvoří naději světa. Kard.König pravil, že nadejde den, kdy Církev se zjeví v celé kráse své katolicity, všeobecnosti jako Církev všech národů, všech ras a všech civilizací. II. vat.sněm ještě neuskuteční jednotu Církve, ale prozatím je daleko významnější touha, příprava a odhodlaná vůle jednotu uskutečnit.

Státní tajemník kard.Cicognani poslal jménem sv.Otce list členům delegace, která jménem Sv.stolice je přítomna zasedání ~~ženevské~~ Světové konference o obchodu a rozvoji. ~~Sv. stolice~~ už r.1962 se vyslovila ve prospěch mezinárodní schůzky o tom, jakými prostředky urychlit rozvoj zemí méně rozvinutých po hospodářské stránce; víc a více států dosáhlo v posledních letech samostatnosti; ale nezávislost politická nenesla s sebou ~~soběsta~~ čnost hospodářskou, státy se navzájem potřebují a v tomto vyjednávání mají právo na spravedlivé jednání, spočívající na principu rovnosti. Kard.Cicognai pak vyjadřuje uznání Sv.stolice pro podniky OSN, aby rozvojovým zemím se dostalo pomoci více vyvinutých zemí; vybízel k tomu i sv.Otec Pavel VI. ve svém prvním vánočním poselství. Úkolem delegace Sv.stolice při ženevské konferenci je poukázat na mravní stránky otázky obchodu a rozvoje a na význam najít trvalé řešení. Každý podnik, který má za cíl podpořit hospodářský rozvoj způsobem odpovídajícím lidské důstojnosti najde u Sv.stolice podporu a morální pomoc; jen tak lidstvo najde cestu k spolupráci a míru. - Jmérem delegace Sv.stolice zasáhl do prací konference francouzský jezuita P.Le Bret: připomněl encykliky Jana 23. Matka a učitelka a pak vánoční poselství sv.Otce Pavla; oba papežové naléhali na vytvoření spravedlivého řádu ve světě: věči mladým národům má převládnout nad paternalismem duch bratrství, nad dobročinností technická a vědecká pomoc. Je třeba mít v úctě svobodu, jednotlivců i mladých národů; co nejdříve musí zmizet rozdíl mezi národy šťastnějšími a národy méně vyvinutými po stránce vědecké a technické.

berlín.
ve dne
také

*Vnitřní
koup
hřebený
kůr
hřebený*

Svatá Pieta je obětem mimoň kamenem polykromem; je uložena ve dne
kenných barvách. ~~Te svatého bývaly po mnohý nápis Pieta. Na dnu~~
~~Na zadní straně~~

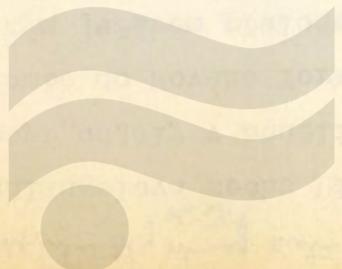
šedesát let v roce VI. Jahr Ein-
siedel stenich ji angl. nápis: Od pbr. Vlasti Pavly VI. Jahr Ein-
siedel. Frat. Hell. - Vatikán' pavel - hřeb. yrka N.Y.

Svatá Pieta trůn ještě ještě z nejvýše pískovcového kameny i
z Vat. pavela kdy 19/4. když jde o dle vlastní Pavly
Výklenky.

(2a vln. kat. Pavly, 2b vln. lyže)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní L' Os. Romano přináší znění ap. listu začínajícího slovy "In Fructibus
Tímto listem sv. Otec zakládá Pap. komisi ^{sociální} pro sdělování ^{myt. - nám.} Pont. Consilium ins-
trumentis communicationis socialis praepositum. Úkolem komise je ^{funkce} hájit ka-
tolického náboženství na poli filmu, rozhlasu, televize a tisku; a zájmy
~~xxxxxxxxxx~~
především uskutečnit pokyny obsažené v koncilovém dekretnu o sdělování my-
lenek, ^{u mě} připravit pastorační instrukci o dekretnu a pomáhat prostředcích
biskupům v jejich činnosti na tomto poli. Svou činností Komise bude přispí-
vat k šíření pravdy ve světě a tím i k svornosti a míru mezi národy. Ap.
list In Fructibus je datován 7. března.

Kongregace obřadů konala v úterý dopoledne své zasedání. Bylo jednáno o
započetí procesu blahořečení služebníků Božích Jakuba Cloteta a Celiny Glu-
dzinské, vdovy Borzecké a její dcery Hedvíky Borzecké. Jakub Ulotet je kněz
z řeh. společnosti klaretiánů, misionářů synů Nep.srdce P.Marie, zemřel r.
1898 v Barceloně ve věku ⁷⁶ let. Celina Gludzinská-Bořecká spolu se svou dc-
rou Hedvikou založily řeh. společnost sester od Zmrtvýchvstání Páně; řeh. spo-
lečnost květe především v Polsku a mezi polskou emigrací v USA. Matka Celina
zemřela r.1913, její dcera Hedvika už r.1906. Kongr. obřadů dále zkoumala
referát teologů censorů o spisech dalších dvou kandidátů oltáře: it.kněze
Tomáše Marii Fuska, zakl. řeh. společnosti sester lásky od předrahé krve Pá-
ně, který zemřel r.1891 a Josefa Toviniho, advokáta v Bresci, obětavého pra-
covníka v katolických dobročinných spolcích, který zemřel v pověsti svatosti
r.1897.

Příští neděli se koná po prvé Světový den modliteb za kněžská a řeholní pov-
láni. K tomuto dni pronese sv. Otec příležitostné rozhlasové poselství v
sobotu večer v 8 hodin.

~~Filipka - Typistka (svaté) měla výhled na dnu 40.000 zlatých
Fakt. fakt. fakt. fakt.
Nápl. nápl. nápl. 30.000. Díky vše. vše. vše. vše.~~

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. udělil ve středu v poledne všeobecnou audienci v bazilice sv.Petra. Ve svém proslovu jakoby inspirován mimořádným počtem přítomných poutníků a turistů,kteří pocházeli z nejrůznějších zemí, sv.Otec mluvil o katolickosti, světovosti Církve. Mimořádně mnoho lidí cestuje do Říma, a to nejen proto že je maják světa, skála všech národů, nýbrž protože zde je srdce Církve, zde jsou hroby Knížat apoštolských, zde je papež. Náboženská pohnutka vás vedla až sem: zde vidíme tu neviditelnou Církev, zde si uvědo mujeme, že máme být jedna rodina,že všichni lidé si mají být přáteli,bratři Zde je nedokonalý obraz Božího města, ^{jak to vyjádřil sv.}~~xxxx~~ ^{Augustin},společenství osvíceného vírou a drženého pospolu láskou. Z ruhé strany se ale nikdo nesmí cítit v katolické Kristově Církvi cizincem.^{na průčelí} Tak to stálé ^{na průčelí} napsanó před svatopetrské ~~xxxx~~ baziliky,postavené Konstantinem:Zde už nejsem cizinka, zde si odpočinu - jak to řekla jedna poutnice. V Říme městě papežově všichni jsou jako doma, všichni jsou jeho občany,otecové jednoho nebeského Otce,bratři v Kristu Ježíši,žijící z téhot životního principu,jímž je milost Ducha svatého a tvořící všichni tajemné tělo Páně,jež je Církev. Svá slova Pavel VI. opakoval též v hlavních světových řezech.Anglicky krátce pozdravil skupinu naglikánů z farnosti sv.Filipa v Norbury v londýnské čtvrti, a pak prodavače novin ze Spoj.států.Audience byla zakončena zpěvem Kredo a ap.pož.

^{Dne} Sv.Otec přijal v soukromé audienci holandskou princeznu Irenu a jejího snoubence. Princezna Irena loni se stala katoličkou.

^{Carlo Amato F.M.} Ve čtvrtek dopoledne sv.Otec dal svolení ^{xxxx} k čtení a uveřejnění dekretů kongr obřadů, kterými se potvrzuje mučednická smrt francouzského jesuity P.Jakuba Bertieua,který byl r.1896 zavražděn z nenávisti vůči kat.víře na Madagaskar druhým dekretem se prohlašuje hrdinný stupeň ctností sl.Boží sestery benediktinky Marie Fortunáty Vitiové, která zemřela r.1922 ^{roli v Itálii} ve věku 95 let ve Kanadské pošty vydaly známku, na níž je znározněna zeměkoule bílomodrá a kolem ní zlatá stuha s nápisem Pacem in Terris. Těmtio slovy začíná paměti hodná encyklika papeže Jana. Podle prohlášení kanadského ministra pošt, kanadský stát ~~to~~to poštovní známkou chce dát najevo svou pevnou vůli spolupracovat na vytvoření pravého a trvanlivého míru ve světě.

Belgický primas kard.Suennes zasáhl ve středu do stávky lékařů; kard.Suenen vydal provolání k vládě i lékařům:jmenem belgického episkopátu žádá,aby bylo především dbáno potřeby nemocných a aby obě strany znoyu navázaly ^{všeobecnémú} přerušené jednání a hledaly pokojné vyřešení odpovídající spol.dobru.

J. B. Brná. Miln' měce

8/4/64

8772

Možná by se někomu mohlo zdát, že koncilové práce ustaly; ale pravý opak je pravda: Jen koncilová komise pro koordinování prací např. konala v uplynulých měsících tři svá zasedání: 28. prosince, tj. tři týdny po zakončení druhého údobí; 15. ledna, ~~16. ledna~~. Začátkem března konaly svá plenární zasedání všechny sněmovní komise: chtěly spolu projít a doplnit práci, kterou za ulynulé ~~mezi~~ tři měsíce vykonaly jednotlivé podkomise. A hned potom konala komise pro koordinování sněmovních prací své třetí zasedání: 10. března; komise se chtěla přesvědčit o tom, co bylo vykonáno a co třeba ještě vykonat, aby bylo uskutečněno přání sv. Otce v jeho řeči z 4. prosince, aby bylo připraveno vše, co je nutné k rychlému a plodnému průběhu koncilu.

Na svých zasedáních komise prošly látku, o níž se diskutovalo na druhém údobí, a na základě zkušeností dosud získaných, byly propracovány všechny body předloh, o nichž se ještě nediskutovalo. Výsledek prací jednotlivých koncilových komisí bude předložen komisi pro koordinování prací; ta je po velikonoci zašle biskupům celého světa, aby se připravili na podzimní zasedání, ale nejen to, aby mohli k předlohám zaslat písemně své poznámky a dodatky. Vše to má přispět k tomu, aby se na podzim, možno-li, koncil skončil.

Svá zasedání konaly všechny komise a sekretariáty, které ještě existují; řekli jsme, které existují, liturgická komise např. už přestala existovat; na její místo nastoupila komise pověřená provedením konstituce o liturgii. Koncilní komise v měsících prosinci až březnu vypracovaly schémata na základě diskusních příspěvků za druhého údobí. Zvláštní zmínky zde zasluzuje ~~znamená~~ Dogmatické konstituce o Církvi; do této předlohy má být zařazena i kapitola o P. Marii.

Dále předloha o biskupech a o ekumenickém hnutí i s kapitolami o vztazích mezi křesťany a židy a otázka svobody svědomí. - Koncilové komise ještě jednou probraly předlohy, o nichž se ještě nediskutovalo, aby je zkrátily nebo je přepracovaly podle názorů, pronesených v koncilovém sále. Sem patří předlohy o laickém apoštolátě, o řeholnících, o výchově v seminářích a reforma církevního manželského práva. Konečně stále ještě není hotovo ~~jakéhosi~~ závěrečného poselství koncilu o vztazích Církve k problémům moderního světa. Až bude sestaveno, bude zasláno sněmovním otcům, aby se o něm vyjádřili.

Při přepracovávání předlohy o Církvi bude nutné především přihlížet k nové nauce o kolegialitě biskupů, jak se to projevilo hlasováním v koncilním sále. Bude nutné přepracovat kapitoly o Božím lidu a o laicích v Církvi, a podobně

o stavech dokonalosti.

873

Kdežto tyto otázky se týkají spíše vnitřního života Církve, velké závěrečné poselství koncilu o problémech moderního světa poví, jak se Církev dívá na dnešní svět; na svět, který usiluje o novou jednotu, který novým způsobem si uvědomuje své místo v dějinách. Jak se Církev dívá na svůj úkol v tomto světě? Jaké má být základní postoj katolíků, jak si mají počínat při své činnosti zevnější, společnské, občanské, politické, na poli mezinárodním? Koncil odpoví na tyto otázky jakýmsi společným prohlášením, které ale bude provázeno dodatečnými instrukcemi o lidských právech, o manželství a rodině o Církvi a kultuře, o hospodářském uspořádání a společenském, o pomoci rozvojovým zemím, o demografickém růstu a o míru.

Zmínky zasluhuje konečně ne zrovna snadná otázka o tom, jak se koncil zachová vůči tomu nesmírnému materiálu, který byl pro sněmovní práce shromážděn a o kterém se v sále ještě nejednalo. Koncil jistě velkou část tohoto materiálu nechá pokoncillovým pracím. Část materiálu bude použita k vypracování chystané reformy církevního práva; část bude odevzdána ~~ústředním orgánům~~ a kongregacím Svaté stolice, jichž se ta která látka týká; část bude dána k dispozici pokoncillovým komisím, které jej zpracují a ho využijí pro svou práci. Není též vyloučeno, že část materiálu nebude předložena diskusi Otců, ale připojena jako Dodatek ke koncillovým dokumentům; nebo bude zveřejněna jako nějaká "poselství koncilu".

Je opodstatněná naděje, že koncil skončí na svém třetím zasedání? Není možné ještě dát kategorickou kladnou odpověď, ale mnoho věcí dává tušit, že lze odpovědět kladně, ale též záporně. Z druhé strany koncil odložil různé běžné záležitosti jak v Římě samém tak v jednotlivých diecézích, další odkládání by mohlo mít neblahé následky na život Církve. Dalo by se vyjmenovat mnoho důvodů pro brzké zakončení koncilu. Naproti tomu ale též přílišný spěch by mohl též škodit. Řada významných otázek, jako laický apoštolát, misionářská práce Církve, východní Církve, ~~otázka~~ řeholníků nebyla ještě dostatečně prodiskutována na koncilu. A zkušenosť z minulých zasedání ukázala, že diskuse mnohdy bývala velmi užitečná.

Nelze tedy odpovědět na otázku, zda koncil na podzim skončí nebo ne. Ať už tomu bude jakkoliv můžeme říci, že už nyní koncil dosáhl svého hlavního cíle: přispěl k vnitřní obnově Církve, k rozhovoru katolíků s nekatolíky a začal též plodný rozhovor s profánním světem.

Sv.Otec Pavel VI. sloužil ve čtvrtek ráno mše svatou v kapli římské věznice Regina coeli. Sv.Otec přivítal italský ministr spravedlnosti Reale, ředitel věznice, duchovní správce a další osobnosti. Sv.Otec celebroval u oltáře postaveného uprostřed křídel, která tvoří budovu věznice. Okolo stálo skoro všech 1200 vězňů. Jeden z vězňů poděkoval sv.Otci za jeho návštěvu a že se ~~u lidem~~ zastavil u brány věznice, když jel na letiště aby odletěl na pouť do Sv.země; vyjmenoval ~~tež~~ dary, které vězni sv.Otci darují: klekátko, ~~razítka~~ se slovy Ave Maria a album. Po evangeliu mše svaté Pavel VI. pronesl krátké kázání: ~~užistil~~ vězně svou úctou a připomenul jim, že stále ještě mohou dělat ve svém životě mnoho dobrého. Pravil, že jako kněz a jako papež nemůže pro ně vykonat to, po čem nejvíce touží; přichází protože ho sem posílá sám Kristus, aby jim řekl, že jsou lepší než sami myslí, že každý v sobě chová srdce, že i jako vězni jsou schopni vykonat mnoho dobrého. Má je všechny rád protože v nich odhaluje obraz Boží, podobnost s Kristem, protože mu představují samého Boha. A sv.Otec jim přál, aby jednou vyšli z věznice přeměnění, protože zde pochopili význam a smysl svého života. Zde se mají naučit doufat, doufat v Kristu. Sv.Otec závěrem zdravil v duchu všechny vězňů na celém světě a všechny ~~v~~zval ke křesťanské naději, kdo trpí a kdo chtějí slyšet odezvu jeho hlasu. Je to hlas Kristův, který zve lidí, aby byli dobrí, aby znova začali, aby znova začali žít, aby doufali, povstali. Sv.Otec sám podal velikonoční sv.přijímání asi 500 vězňů. Na památku své návštěvy daroval vezeňské kapli liturgická roucha jimiž celebroval a každému z vězňů evangelium, svatý obrázek a velikonoční kolač holiubice. Ještě před odjezdem zavítal do vězeňské nemocnice a zastavil se u mnoha nemocných. U příležitosti lidových misií v utulku pro malomocné nedaleko Messiny na Sicilii sv.Otec poslal zvláštní poselství mons.Novaresiu, který je pověřen italským episkopátem péčí v nemocnicích. Zve malomocné, aby z lásky ke K.P. přijali své utrpení, protože jsou blíže jemu, jenž trpěl a byl přibit na kříž Navenek neužiteční mohou Božskému Spasiteli poskytovat vzácnou a dobročinnou pomoc. Sv.Otec se pak obrátil ke všem nemocným a zval je aby společnosti poskytovali duchovní pomoc, již dnešní lidé, pohřízeni v materialismu tím více potřebují. Lid.misie v mesinském útulku pro malomocné jsou konány na heslo Nemocný a nauka Božského ukrížovaného.

V našem minulém kněžském vysílání jsme začali mluvit o motu proprio Sacram liturgiam z 25. ledna; tímto listem vstoupily 16. února v platnost některé předpisy koncilové konstituce o liturgii. Prakticky to byly předpisy rázu víceméně teoretického, předpisy rázu praktického byly spíše jen dovoleny tam kde pro to už existují předpoklady; že totiž biřmování a svátost manželství lze udělovat mezi mší svatou; kněží mohou vynechat malé hodinky breviáře až na jednu, která nejvíce odpovídá době kdy se tu kterou hodinku modlí, a mohou se breviář modlit zkráceně bez zásahu ordináře, kdežto aby se jej mohli modlit v domácí řeči, musí mít svolení svého biskupa.

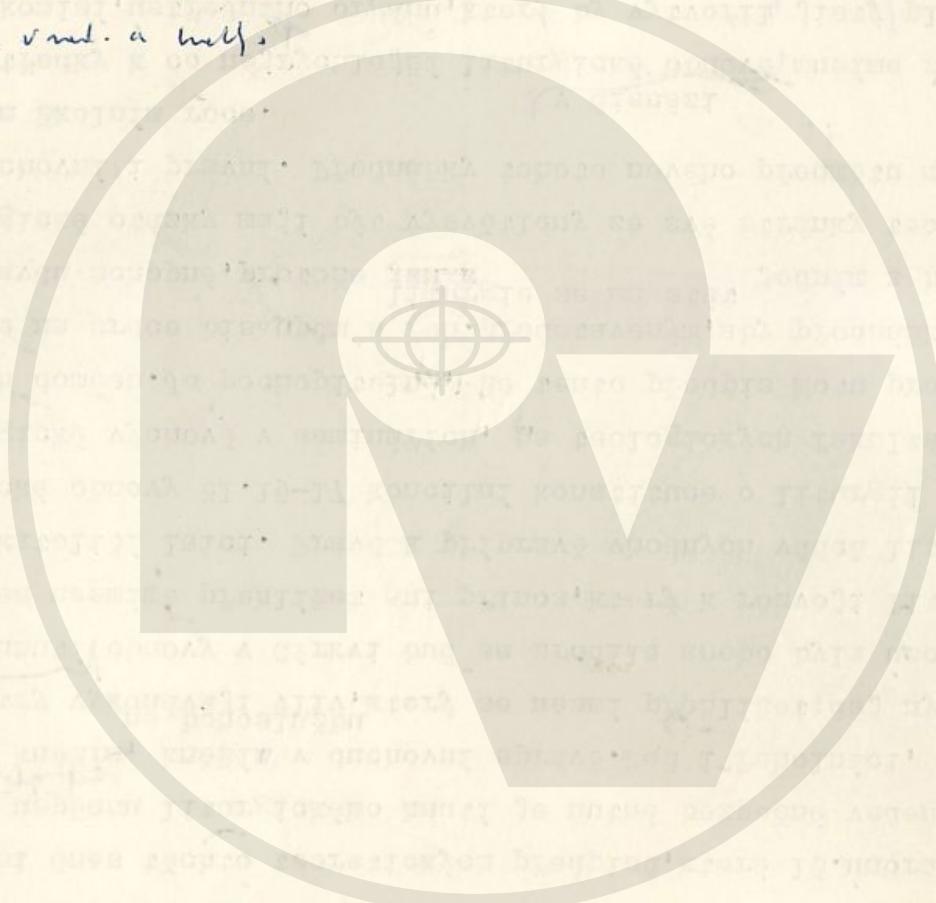
Nebylo divu, že některí liturgičtí průkopníci se cítili ap. listem poněkud zklamnáni; zdálo se jim, že vlastně vacatio legis ještě pokračuje; třeba však říci, že neprávem, předpisy teoretickými a těmi několika praktickými se připravuje půda pro další liturgické reformy, které mohou přijít buď postupně nebo až po určité době, až budou pro reformy připraveni kněží i věřící, až budou přehlédnuty liturgické knihy, až dojde k decentralizaci, jak ji předvídá konstituce..

Všimněme si dnes těchto teoretických předpisů, které 16. února vstoupily v platnost. K uspěchu liturgického hnutí je nutné bezpečné vedení. První místo zde patří kněžím, kněžím v duchovní správě. Než i řeholníci, a dodejme i řeholní sestry vykonávají na bohoslužbu, který se nesmí přehlížet; děj ny učí, že velká duchovní hnutí obnovy v Církvi budou se zrodila anebo byla úzce spojena s kláštery. Dnes nesmíme přehlížet ani přinos, který k rozvoji liturgie dává nebo mohou dát katoličí laici. Právě k přípravě vhodných vůdců liturgického hnutí a liturgické obnovy čl. 15-17 koncilní konstituce o liturgii volaly po důkladné liturgické výchově v seminářích, na teologických fakultách a v řeholníckých studijních domech. Je pochopitelné, že tento předpis Motu proprio už uskutečňuje; klade na srdce biskupům a řeh. představeným, aby přednáškami pověřili osoby opravdu schopné, protože liturgie se má stát jedním z hlavních předmětů. Liturgické otázky mají být vysvětleny ze své stránky teologické, historické, duchovní i právní. Přednášky tohoto nového předmětu mají začít v nastávajícím školním roce.

(v diecézi)

Mezi prostředky k co nejrychlejší liturgické obnově musíme zařadit práci několika komisí, ústředního orgánu, který by vytvořil jistý plán akční a pak vedly a pomáhal kněžím uskutečňovat předpisy, které na poli liturgie dá biskupská konference. Liturgická konstituce mluví o třech komisích: pro vlast

pozvání ke zprávám katechiky, jehož kl. posláním v literatuře a m. sln. sln. sln.; v dnešním roce 1911 vydal. Změna na 11. i period. uvedené m. m. m. v. v. m. a m. s.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

ní liturgii, a pak pro kostelní, posvátnou hudbu a umění. ve skutečnosti ale v mnoha diecézích, ať už že jsou malé nebo z jiných důvodů, budou tři komise sloučeny v jednu. Je samozřejmě, že komise mají takovou moc, jakou jim dá biskup, nařizují jen jménem biskupa; jinak mají význam poradní.

Ani konstituce ani list motu proprio nemluví o vytvoření liturgické komise pro liturgii, posvátnou hudbu nebo posvátné umění řeholníků, kteří jsou odborníky na tomto poli. Této funkce jsou určeny kněží a řeholníci, kteří pracují v diecézní komisi pro liturgii, nemluví o komisi krajské nebo národní. I zde je věc ponechána úsudku biskupů sdružených v biskupské konferenci. Opravdu, nejedna biskupská konference už takovou národní komisi nebo sekretariát pro rozvoj liturgického hnutí založila a komise překáží práci existující komise podle výslovného prohlášení listu Motu proprio mohou pracovat dál, a biskupové, kteří je mají, už splnili/předpis liturgické konstituce.

Dva předpisy liturgické konstituce, o kterých jsme mluvili, týkají se především kněží; ap. list Motu proprio uvedl závazně v platnost též jeden teoretický předpis, který se týká věřících - jistě také kněží: při každé mši svaté v neděli a svátky má být po evangeliu kázání. Je to č. 52 koncilní konstituce liturgii slova. Kázání je tak dáné místo, které mu patří v souvislosti s liturgií činu, s eucharistií. Kázání, slova Božího tvořilo podstatnou část liturgie prvních křesťanů; při liturgii se jim dostávalo můžeme říci jediného poučení o sv. víře při liturgii byli vyučováni čekatelé křtu, katechumeni. Jen zcela vyjímečně vlastní kázání může být vynecháno, např. když už mše svatá je spojena s nějakou další liturgickou funkcí, ale i pak je jistě vhodné kratičce tuto Liturgii činem vysvětlit.

To by mě mohlo růžit vlnit a. list S.L., když vydal 16/2 :
 1) me. l. v. a. r.
 2) v. d. m. h. r. a. r.
 3) m. m. v.
 Odkud mohou být už jiná funkce vloženy.

Sv.Otec Pavel VI. udělil v posledních dnech audienci třem skupinám poutníků anglikánům z Austrálie a ekumenické pouti z Anglie a Holandska. Sv.Otec jim všem poděkoval za jejich návštěvu, ujistil je, že je přijímá s láskou, úctou a s upřímným pochopením pro jejich náboženské vyznání a názory. Pout přece jen je mu příležitostí vyslovit přání aby z toho zevnější a chvílkové setkání se stalo setkání trvalé, duchovní, aby s pomocí Boží jednoty, kterou oni hledají a po níž všichni toužíme, (byla jednou dosaženo) "Ze své strany neustále podporovat toto dokonalé nastolení jednoty v Kristu, modlit se horlivě na tento úmysl, hledět se učinit hojným obejmout vás jednou jako své děti a bratry. Svatý Otec s přítomnými pomohl Otčenáš.

Páteční římský tisk přináší obšírný referát s fotografiemi o čtvrtce návštěvě sv.Otce v římské věznici Regina coeli; sv.Otec tam též sloužil mše svatou a asi 500 vězňů podal sv.přijímání. Na fotografiích je vidět hluboké dojetí jak sv.Otce, tak i vězňů, kteří za projev úcty a lásky sv.Otce byli velmi vděční.

V Remešské katedrále byl zakončen noční adorační hodinou sjezd spolku "Mládí ristovi svědci". Sjezd byl zahájen v pondělí. Byl konán na heslo: Svědky přede všemi.

V Mariasteinu nedaleko Bazileje byl zahájen sjezd dělnických katolických spolků z evropských zemí. Je přítomno svými zástupci 17 s.olků.

Nejrozšířenějším anglickým náboženským týdeníkem je The Universe. Vychází nákladem přes 300 tisíc výtisků. Na čtvrtém místě je další katolický časopis The Catholic Herald. Vychází nákladem přes 100 tisíc výtisků.

Rektor protestantského semináře v Tainanu na Formoze dr.Huang požádal místního katolického biskupa, aby určil kněze, který by přednášel katolickou teologii a zvl. mariologii. Seminář je společný presbyteriánům, baptistům a luteránů a má nyní 300 studentů.

V Limě v Peru se bude konat sjezd odborníků v liturgii ze zemí celé Latinské Ameriky; sjezd pořádá konference biskupů Lat.Ameriky Celam. Předmětem porad bude, jak provést společně liturgické reformy, které schválil a nařídil II.v.sr. Řeh.společnost augustiniánů od P.Marie nenebevzaté konají v Římě svou generální kapitulu. Je přítomno 40 řeholníků, kteří zastupují 2000 členů, z nichž je 1360 kněží. Zvolí nového gen.představeného a budou se zabývat apoštolačními pracemi společnosti.

1074/64

CÍRKEV V LIBANONU

8072

Kdo chce vidět slavné libanonské cedry, musí je dloouho hledat. Na horách jich je už asi jen 300-400. Avšak Libanon, jediný stát s těsnou křesťanskou většinou na Středním Východě, poskytuje mnoho jiných zajímavostí a novinek katolickému návštěvníku, který již nemyslí na proslavené biblické stromy, ale spíše si přeje bliže poznat současný skutečný stav této přední hlídky katolické církve.

jeho hlavní město
Nový Zákon se nijak nezmíňuje o Bejrutu. Ani v prvních stoletích křesťanství nenacházíme význačnější připomínky o tomto městě.

V nynějším Bejrutu je však velmi zřetelná jeho bohatá křesťanská a katolická náplň. Kdyby zde nebyli křesťanští obchodníci a bankéři, Bejrut by ztratil svou důležitost, neboť právě oni umožňují žít ^{clu}temuto malému státu, který má malý průmysl a jehož plochá rozloha dosahuje sotva 11.000 km^2 .

V bejrutských ulicích si velmi brzo uvědomíme, že stojíme na křižovatce mezi Východem a Západem, mezi křesťanstvím a islamem. Evropané mají toto město rádi, protože si stále ještě uchovává západní rysy. Oceňují je však i mohammedáni, kteří rovněž mají značný podíl na bejrutském obchodě a dopravním ruchu. Je tedy vidět, že Bejrut je otevřen všem.

I církev má na tom nepochybně velkou zásluhu. *Jedí* Bejrut je jediným městem kde sídlí dva patriarchové, totiž syrský antiochijský pro Sýrii a cilicijský pro Arménu. Prvým z nich je kardinál Tappouni.

Jesuité zde řídí universitu s 5 fakultami. Původně, r. 1883, začínali se seminářem pro studenty theologie východního ritu. Dnes navštěvuje tuto Vysokou školu 1.682 studentů pocházejících z 8 zemí. Je otevřena pro členům všech ras a vyznání a je nejznámější ze všech fakult a ústavů pro orientální studia. Po kud jde o orientalistiku, její knihovna je nejslavnější na světě. *Třebaže ta* byla sice založena Francouzy latinského obřadu, avšak profesoři, kteří na ní vyučují dnes, se hlásí k nejrůznějším ritům. Je ostatně známým faktem, že *církev se v Libanonu nezářída na obřadu římském /latinském/, nýbrž na maronitském*.

Proto musíme především říci něco o Maronitech. Mají 379.000 věřících a tvoří nejsilnější skupinu. Jejich patriarcha, který je třetím katolickým biskupem v Bejrutu má titul "Antiochijského patriarchy Maronitů". Tento titul není pouze čestný, nýbrž uděluje svým nositelům i zvláštní pravomoc nad ostatními biskupy, z nichž 5 má sídlo rovněž v Libanonu. Patriarchova práva pocházejí od Nicéjského koncilu a byla potvrzena i novým Kodexem kanonického práva pro Východní církev.

Patriarchu volí shromáždění biskupů a jejich volbu pak potvrzuje papež.

Abychom lépe porozuměli významu Maronitů, je třeba vysvetlit trochu jejich dějiny.

Byla založena v době Chalcedonského koncilu /415/ a původně představovala církev mnišskou, neboť tito pevně hájili pravé učení o dvou Kristových přirozenostech, totiž božské a lidské. V 8. století nastalo mohamedánské pronásledování a mniši museli opustit bohatý rovinatý kraj a hledat útočiště v horách. Následkem toho ještě dnes křesťané žijí hlavně v horách a brání svou zemi všemi prostředky, i zbraněmi. V době, kdy antiochijský patriarcha byl poslán do vyhnánství, zvolili si vlastní patriarchy a tím byl dán i název /patriarcha/ antiochijský Maronitů. ^{Antiochijský} Tímto způsobem vznikl i antiochijský ritus, avšak některé části kněžského roucha, určité liturgické předměty a architektonické zvláštnosti maronitských kostelů byly převzaty od církve latinské. Jejich mše svatá je sloužena podle obřadu sv. Jakuba. Liturgickým jazykem je stará syrština, která je jinak dnes již téměř mrtvou řečí. Jisté části mše však bývají zpívány arabsky.

Stálé hrozby pronásledování ze strany mohamedánů a Drusů stále mnoho krve a byla příčinou hrdinské smrti mnoha mučedníků. Ještě v r. 1860 Drusové, bojovný národ, jehož víra má některé prvky společné s islamskými sektami, které uctívají Mojžíšova tchána Jethra, povraždili asi 8.000 Maronitů a zabiili 360 kostelů a vesnic spolu s 42 kláštery. Za první světové války bylo mnoho Maronitů zabito rovněž pro svou víru. Papež Pius XI prohlásil tři z nich za blažené. Žádný z návštěvníků Libanonu by neměl opomenout prohlédnout si poustevního Charbel Makhlof, který zemřel r. 1898 a dnes je celým národem uctíván jako světec. Je opravdu ušlechtilým symbolem celé maronitské církve.

Důležitost Libanonu a jeho hlavního města vysvitne nejlépe, uvědomíme-li si, že kromě patriarchů sídlí v Bejrutu a jeho okolí i 4 biskupové různých obřadů.

Ve vztazích mezi katolíky různých ritů jsou ovšem někdy i určité obtíže. Kdo žil delší dobu v cizině, ví, že i u katolíků každá jazyková skupina má své zvláštnosti a nerada otevírá dveře národním vyšším zájmům. Tak je tomu i mezi věřícími východních obřadů, kde je tento stav ještě pochopitelnější. Každý ritus má svou slavnou historii a zvláštní práva. Od Lva IX /1048-1054/ až po Benedikta XV se stále připomínalo, že katolíci všech obřadů mají stejná práva. V novém kodexu kanonického východního práva je znova zdůrazněna svoboda výběru mezi rity. Najdou se sice ještě lidé, kteří chtějí ~~tyto~~ východní katolíky obracet na latinský obřad, tímto však se dovedou dobře bránit.

Libanon má 1,304.000 obyvatel. Z toho 37% patří ke katolické církvi; dále je zde 81.000 Melchitů se 7 biskupy a 15.000 věřících arménského obřadu. Latinským biskupem je zde americký františkán, jeho stádo tvoří převážně mniši z cizích zemí. Římských katolíků je celkem něco málo přes 4.000. Nejmenší katolickou obcí jsou Chaldejci, kteří mají 1 biskupa a 1.300 věřících. Pravoslavných Řeků je 130.000, pravosl. Arménů 68.000 a Jakobitů 5.000. Tyto skupiny, spolu s protestanty různých vyznání, zde představují křesťanství.

90/4 -

Naproti tomu dvě hlavní mohamedánské sekty, sunnité a šiité mají dohromady asi 509.000 členů.

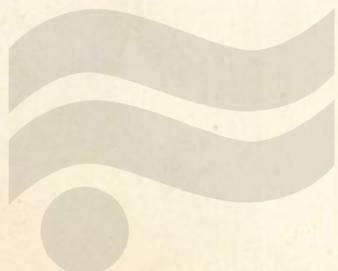
Vidíme tedy, že Libanon je poslední křesťanskou výspou v nekonečném islamském a pohanském moři asijských zemí. Odtud pramení i jeho velká důležitost pro nás katolíky.

Po návštěvě horských klášterů různých obřadů můžeme sestoupit do zřícenin starozákonného Biblosu, kde se nachází hrob krále Ahirama. Zde můžeme číst nejstarší nápis psaný písmem, z něhož se později vyvinula naše abeceda, který pochází z 13.st. před Kr! a byl objeven v tomto století. Dokazuje, že písmo Feničanů bylo vzorem řeckého, které opět bylo předchůdcem našeho.

Je tudiž patrno, že Feničané, známý národ plavců, přispěli k rozšíření Písma sv., sepsaného později řeckým písmem. Dnes znázorňujeme Krista písmeny prvním a posledním písmenem abecedy, která byla geniálním vynálezem tohoto středomořského národa. Je to však malichernost, která nic neznamené vzhledem k síle víry libanonských katolíků, pro které je Kristus opravdu alfou a omegou všeho.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. přijal v sobotu dopoledne profesory a studenty z ~~xxix~~^{tzv. Kolej} Severoamerické obranné smlouvy; byli to vysoci důstojníci různých zemí.

Ve svém francouzském proslovu sv.Otec pravil, že oblast politická, hospodářská a vojenská je mimo jeho pravomoc; právě naopak je jeho povinností udržovat se mimo ~~to~~^{Mark}to pole, nad nímž, a to v mravní a náboženské sféře, která je mu vlastní; jestli ale jeho úřad mu nedovoluje zaujmout postoj stran otázek čistě pozemských, ve sporech a ideologích, které snad dělí lidi, přece jen mu káže přijmout všechny jako své děti, když žádají o přijetí, dát jim pozehnání a povzbudit je ke všemu, co je dobré, trvalé, ~~co~~^{co} odpovídá pravým zájmem člověka, a jeho pozvednutí všestrannému, co má za cíl dosažení onoho právého spravedlivého ~~xxix~~^{míru} po kterém touží Církev a onějž usiluje podobně jako všichni lidé dobré vůle. - Sv.Otec dále přijal představitele německého spolku Fides Romana, kteří mu odevzdali své nové stanovy. Spolek seskupuje na 3000 předních katolických mužů, kteří mají odpovědná místa v politickém, kulturním i hospodářském životě Německa. Sv.Otec podle názvu jejich spolku zval členy Fides Romana k věrnosti Kristu, věrnosti ~~xxix~~^{jeho} viditelnému zástupci na zemi a věrnosti Církvi. Tato věrnost se musí ukazovat navenek ~~modlitbou~~^{modlitbou}, studiem a činem; tyto tři věci jsou hlavní jesla spolku.

Biskup v Helsinku ve Finsku mons. Vilém Cobben odevzdal v pátek presidentu Finské republiky Urho Kekkonenovi první výtisk ~~xxix~~^{švédského} překladu encykliky Mír na zemi. Finský překlad se připravuje. Vatikánská tiskárna vydala encykliku Pacem in terris v mnoha řečech, mj. též česky a slovensky.

V Madridě skončil v těchto dnech sjezd Mezinárodní katolické federace pro tělesnou výchovu. Byli přítomni zástupci kat.těloevičních spolků zemí celé západní Evropy a jako pozorovatelé zástupci Itálie, Portugalska ^{exulant}~~ruquajíce~~^z Československa. Sv.Otec přijal ve čtvrtek v soukromé audienci ministra zahraničí Libanonské republiky Fuada Ammuna; v prohlášení novinářům ministr Ammun pravil, že byl hlučně dojat přijetím. Byl jsem překvapen jeho silnou osobnosti. Podal mi dokaz velkého pochopení pro otázky středního Východu. Při audienci Pavel VI. vzpomněl své pouti do Svaté země; opakoval, že ho velmi potěšilo přijetí jak od křesťanů tak i mohamedánů.

V Boloni v klášteře dominikánů u Sv. Marka se koná studijní týden na téma Původ a smysl života. Studijní týden pořádaný Pap.universitou sv.Tomáše Aquináského otců dominiků tvorí část seriálů tzv. rozhovorů mezi vědou a vírou. V přednáškách obsahu přirodněvědeckého a teologického bude podány výsledky moderního biologického bádání a jejich zapojení do pravd sv.víry.

11-4-64

112

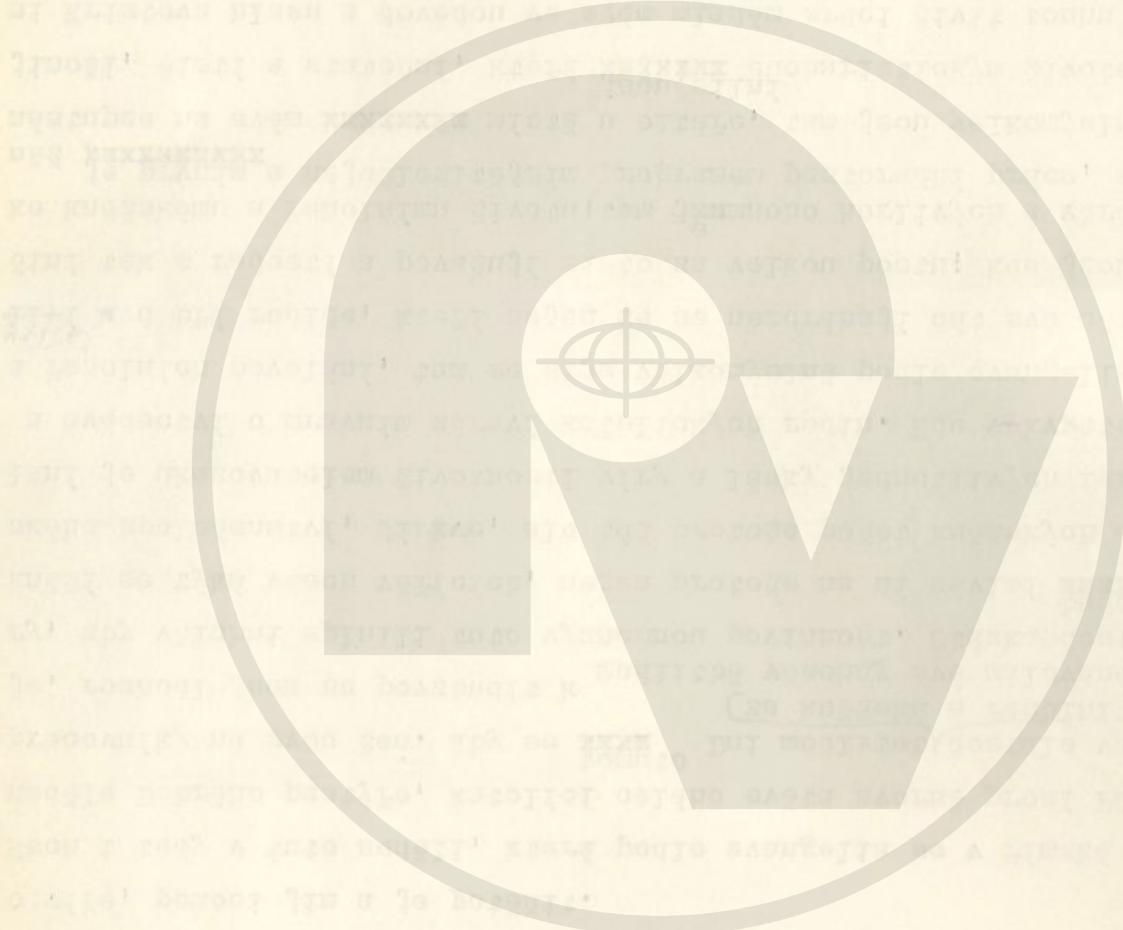
II. neděle po velikonocích podle přání sv. Otce má ^{den} ~~být~~ společná modlitby celé katolické Církve za hojná kněžská a řeholní povolání. Sám sv. Otec k této modlitbě vyzval věřící krátkým rozhlasovým projevem, který pronesl v sobotu ve čer. ~~11.4.64. Vítejte u nás v Římě.~~

Proste pána žně, aby poslal dělníky ^{pro} svou Církev /Mt.9,38/.

S úzkostlivým pohledem se díváme na neokonečná zelenající se duchovní pole která na celém světě čekají na kněžské ruce; nechť tedy stoupá usilovná modlitba k Pánu, podle výzvy samého Krista. Ano, dnes, podobně jako tehdy, "ženě je sice mnohá, ale dělníků je málo"/Mt 9,37/. Málo ve srovnání s rostoucími ptřebami duchovní správy; málo ve srovnání s požadavky moderního světa, který plný neklidu hledá světlo a jasnost, hledá učitele a chápající otce, otevřené kteří se mu dovedou přizpůsobit; málo je dělníků, když máme na mysli, kteří sice jsou Církvi vzdáleni, lhostejní nebo i nepřátelští, a přece chtějí mít v knězi živý neposkvrněný vzor nuky, kterou on vyznává. A zvláště je málo dělníků v misijních oblastech, všude tam, kde jsou lidé, které třeba poučit o víře, pomoci jim a je potěšit.

Nech tedy v tuto neděli, která podle evangelia se v římské ~~neděli~~ jmeneje neděle Dobrého pastýře, katolíci celého světa svorně prosí Pána, aby poslal pracovníky na svou ženě. Aby se ^{tomuto} ~~xxxxx~~ Dni modliteb dostalo váhy již zasluhuje, rozhodl jsem se povzbudit k modlitbě všechny své milované ~~žáky~~ syny a dcery, aby všichni splnili tuto významnou povinnost. Otázka dostatečného počtu kněží se týká všech věřících, nejen protože na ní závisí budoucnost Křesťanského společenství, Církve, ale též protože počet kněžských a řeholních povolání je ukazovatelem životnosti víry a lásky jednotlivých farností a diecézí a svědec o mravním zdraví katolických rodin. Kde ~~vykvete~~ mnoho kněžských a řeholních povolání, tam se žije velkomyslně podle evangelia, tam žijí horliví a dobrí rodiče, kteří nejen že se nezdráhají dát své děti Církvi, ale činí tak s radostí a považují si to za velkou poctu; kde jsou hojná povolání ke kněžskému a řeholnímu životu; tam ~~jsou~~ ^{je} mnoho horlivých a zérných kněží, pro něž je prvním a nejdůležitějším programem pastorační práce, aby si vychovali nástupce na svém ~~místě~~ ^{místě} u oltáře, tam jsou velkomyslní a otevření jinoši, čistí a stateční, kteří ~~jsou~~ ^{jsou} silní eucharistickým životem, jsou poslušní Kristova hlasu a dovedou ve svém mladém srdci živit touhu sloužit jednou Církvi, darovat se duším po celý život, napodobit na sobě rysy Božského Pastýře a jít v jeho šlepějích.

V sobotu večer sv.Otec Pavel VI. pronesl krátký italský rozhlasový projev.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Nechť tedy stoupá k nebi naše modlitba z rodin, farostí, z klášterů a církevních společenství, z nemocnic, ze srdečí evinných dětí, aby rostl počet povolání ke kněžství a k řeh. životu, a aby kněží i řeholníci a řeholní sestry žili vždy podle Božského srdce. — *Qw. Am. m.*

Ó Ježísi, Božský pastýři duší, který jsi povolal apoštoly, abys z nich učinil rybáře duší, přitáhni k sobě i dnes horoucí a velkomyslné duše jinochů, učiň si z nich své následovníky a své služebníky. Dej ať mají podobnou žízeň pro vykoupení všech lidí, za něž ty obnovuješ svou oběť na oltářích. Ty, Pane, jsi "živ a stále se přimlouváš za nás" /Žd 7,25/, otevři před jejich duševním zrakem obzory celého světa, v němž toulí bratří mlčky prosí o světlo pravdy a o teplo lásky; kéž uposlechnou tvého volání a pokračují v tvém poslání na zemi, budují tvé tajemné Tělo, jež je Církev, kéž jsou "sůl země" /Mt 5,13/, světlo světa. Rozšiř své láskyplné volání též na co nejvíce neporušených a velkomyslných dívek, vlij jim touhu po evangelní dokonalosti a oddanost a lásku ve službě Církvi a bratřím, kteří potřebují pomoci a lásky. Amen."

Sv. Otec nakonec udělil své ap. požehnání všem, kdo v neděli spojí svou modlitbu s jeho, aby Bůh dal své církvi hojná kněžská a řeholní povolání; zvl. způsobem žehnal knežím, řeholníkům, řeholním sestrám a všem kdo se v seminářích nebo řeholních studijních domech připravují na svůj budoucí apoštolát.

I my se jistě připojíme k modlitbě celé Církve za hojně kněze, řeholníky i řeholní sestry. Každý měsíc přinese v naší české vlasti nové osvětlené kostely ať už že dalšímu knězi není dovoleno pracovat v úkolu, jemuž zasvětil svůj život, nebo že přemožen padá a nechává neodrážanou brázdu. Kdo nastoupí na jejich místo, kdo zvedne jejich štit? Neztrácejme naději, mp. Různé statistiky ukazují, že právě tam, kde je situace Církve nejsvízelnější, Bůh sesílal Církvi tím více kněží. Nečekaný vzrůst povolání nastal ve Španělsku po skončení občanské války, části německých diecézí ve vých. části Německa mají víc povolání než v části západní; hojná povolání má Polsko, Jugoslávie atd. I dnes kráčí našimi zeměmi Božský Mistr jako kdysi kráčel podél Jordánu a volá k jinochům a dívkám: Pojď za mnou! Takové a je ovzduší v našich rodinách, aby naše děti v sobě našly sílu otevřít se Božímu volání, být mu věrny a vytrvaly až do chvíle, kdy jim bude možné uposlechnout plně tohoto volání a uskutečnit je v příslušné a bezpečné míře.

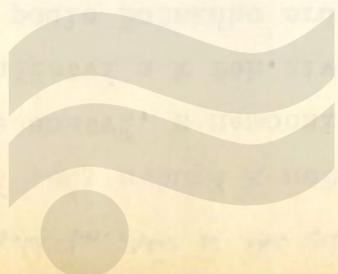
Ano, za hojně řeholníky a řeholní sestry: i tám patří k životu Církve, a nemůže me říci o nějaké zemi, že tam je náboženská svoboda, když tam nesmějí být

stevřeny kláštery a když řeholníci a řeholní sestry žijí soustředěni, skoro jako v nacistických táborech. Dej Bůh, aby se znovu zaplnily naše kláštery dnes sloužící jiným účelům, aby se do nich mohli vrátit jejich dřívejší obyvatelé a aby ti mohli vychovávat v duchu svých řeholních pravidel a stanov své nástupce

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

II. Neděle po velikonocích, zvaná neděle dobrého Pastýře podle evangelia mše svaté, byla v celé kat. Církvi Den modliteb za hojná kněžská a řeholní povolání. K modlitbě na tento úmysl vyzval věřící sám sv. Otec v sobotu večer zvláštním rozhlasovým poselstvím. Na tento úmysl měli věřící v neděli v poledne též obětovat společnou modlitbu Královnu nebes. Církev potřebuje kněží, potřebuje velkých, velkomyslných duší, která se zasvětí její službě a šíření poselství evangelia ve světě. Je třeba jinochů a dívek, které uspořechnou Božího hlasu s velkomyslností a dají se do služeb Církve a k dobru bratří a lidstva. Nevh. P. Maria ~~XXXVIII~~^{im vnuke} tuto mládenu a je vede ke Kristu V raných hodinách sv. Otec sloužil mše svatou v Sixtinské kapli pro poutníky z Milána a též ze zahraničí. Po evangeliu rozvedl podobenství o dobrém pastýři; zvláště zdůraznil povinnost věřících slyšet hlas svých pastýřů a být jednotní.

V Římě zemřel v neděli mons. Emil Ross~~XXIX~~ⁱ z kongregace konsistoriální, který byl pověřen řízením duchovní správy mezi vystěhovalci a uprchlíky. Ještě loni v červenci mons. Rossi se zúčastnil slavnostní akademie při pouti českých katolíků do Říma k 1100. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje mezi Slovany.

V pátek 10. dubna uplynul výroční den od vydání encykliky Mír na zemi. Snad není v dějinách Církve okružního listu papežů, který by byl přijat s takovým souhlasem jato tento list papeže Jana. Je pravda, že ne vždy byl list vykládán s upřímností a nestranností, s jakou byl psán. Některé kapitoly a úseky byly vědomě překrucovány a vykládány jednostraně, třebaže to jistě bylo naproti proti vůli a proti úmyslu papeže Jana. Mír, o kterém enc. mluví, je všeestranný mír: mír se sebou samým, s Bohem, s bližními, mír mezi sociálními třídami, mír mezi národy, státy, ano i mezi světadíly. Mír, za který encyklika bojuje, je mír v pravdě, ve věrném dodržování daného slova, v upřímnosti v stycích i smlouvách, ve vzájemné a všeestranné čestnosti. Je to spravedlivý mír: nepřipouští nespravedlivé ovládání jednoho druhým, jeho ohrožování, zastrašování, je to pokoj, který nikoho neponižuje. Je to mír, který vylučuje veškeru překážku a hranici růstu a povznesení člověka, pro něhož Bůh žil a zemřel. V enc. Mír na zemi Jan XXIII. ~~XXXVIII~~^{podal} velepisen na důstojnost a svobodu člověka. - Prvního výročí enc. mír na zemi vzpomněli v kostele Smíření v při protestantském klášteře v Taizé ve Francii bohoslužbami různých náboženských skupin. V provolání převor kláštera pastor Schutz praví, že ~~vlast~~^{praktického} křesťanský náboženský dokument našel cestu i k těm kdo v Krista něverí. Největší

zvon v klášteře bude nazván Pacem in terris.

Belgičtí biskupové vydali společné prohlášení, ve kterém žádají lékaře, aby skončili stávku a hleděli dojít k dohodě se státními autoritami. Je na jejich povinností na prvním místě dbát požadavků ošetřování nemocných; a ~~léčit~~
~~zároveň~~ nejen naprosto naléhavé léčení, ale též léčení normální, na které nemocní mají právo. Provolání bylo v neděli čteno ve všech belgických katolických kostelích.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 14-4-64

✓ mlti jin. nlti mltuší

94/1

gen.tajemníkovi OSN U Thantovi, 7. 4. 94/1
Kard.státní sekretář kard.Cicognani oznámil (dopisem z 21.března), že sv.Sto-
lice jmenovala svým stálým pozorovatelem při SN.mons.Alberta Giovanettiho.
L'Os.Romano připojuje krátký doprovod k této zprávě; jak známo,Sv.stolice
je členem několika orgánů SN,jako komisariátu pro uprchlíky,mezinárodní a
gence pro mírové užití atomové energieSv.stolice má své pozorovatele při
UNESCO a Fao, dosud ale neměla svého stálého zástupce při OSN; jen při ně-
kterých zvláštních příležitostech ^z se dala zastupovat ^{a L]} na ^z výzvu generálního
sekretariátu, když byly projednávány otázky týkající se pomocné akce potře-
bným nebo mítázeck rádu mravního a míru ve světě) Protože ale tyto otázky
nabývají stále větších rozdílů a většího významu, Sv.stolice se rozhodla
zřídit při OSN svého stálého pozorovatele. Gen.tajemník OSN U Thant ve své
odpovědi Vatikánskému státnímu sekretariátu píše, že zřízení stálého pozoro-
vatele je další důkaz zájmu, se kterým Sv.stolice sleduje činnost organizac-
Gentajemník U Thant připojil svou osobní radost nad tímto rozhodnutím.

Sv.Otec Pavel VI. přijal ve zvl audienci kard.Marella, který je pap.legá-
tem při otevření pavilonu Sv.stolice na Světové výstavě v N.Y.Kard.Marella
byl provázen ostatními členy papežské mise. ✓ Sv.Otec dále udělil audienci
členy Italské biskupské konference, kteří se sjeli do Říma na své plenární
zasedání. Sv.Otec pronesl delší proslov, ve kterém jednal o významu Ital-
ské biskupské konference, o ek. sněmu a pak o náboženském a mravním životě
v Itálii. Obsah proslovu sv.Otce podáme v jednom z našich příštích pořadů.
Michelangelova socha Pieta, Bolestné P.Marie přijela v neděli na lodi Cris-
toforo Colombo do N.Yorku. V dopoledních hodinách byla socha přeložena na
zvláštní plavidlo, na němž byla vezena až k mostu zvanému Whitestone Bridge.
Nákladním autem bude potom zavezeno do Vatikánského pavilonu Světové výsta-
vy. Touž cestu vykonala socha Doprého Pastýře, která bude rovněž ~~xxz~~ vystavena.

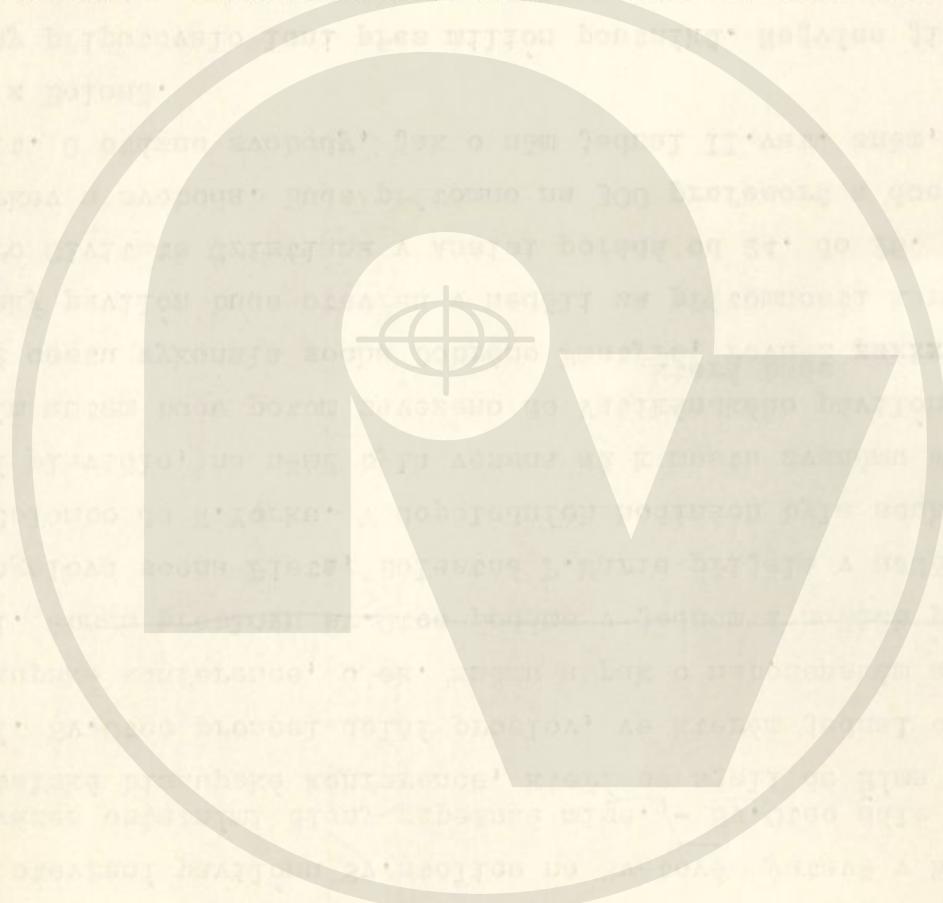
Vatikánský pavilon bude otevřen v neděli za přítomnosti kard.Marely.

Hnutí Pro Civitate Cristiana v Assisi pořádá od 24. do 26. dubna sjezd na
téma Církev a svoboda. Bude přítomno na 300 profesorů a docentů italských
universit. O otázce svobody, jak o něm jednal II.vat. sněm, promluví kard
Lercaro z Boloně.

Do Fatimy připutovalo loni přes milión poutníků. Nejvíce jich přišlo ve vý-
řoční den prvního zjevení 13.května.Největší poučet zahr.poutníků byl z USA a NS
Nástupcem zemřelého mons.Ujčíče v úřadě bělehradského arcibiskupa je mons.
Bukatko,který poslední dobu byl koadjutorem s právem nástupnictví.Mons.

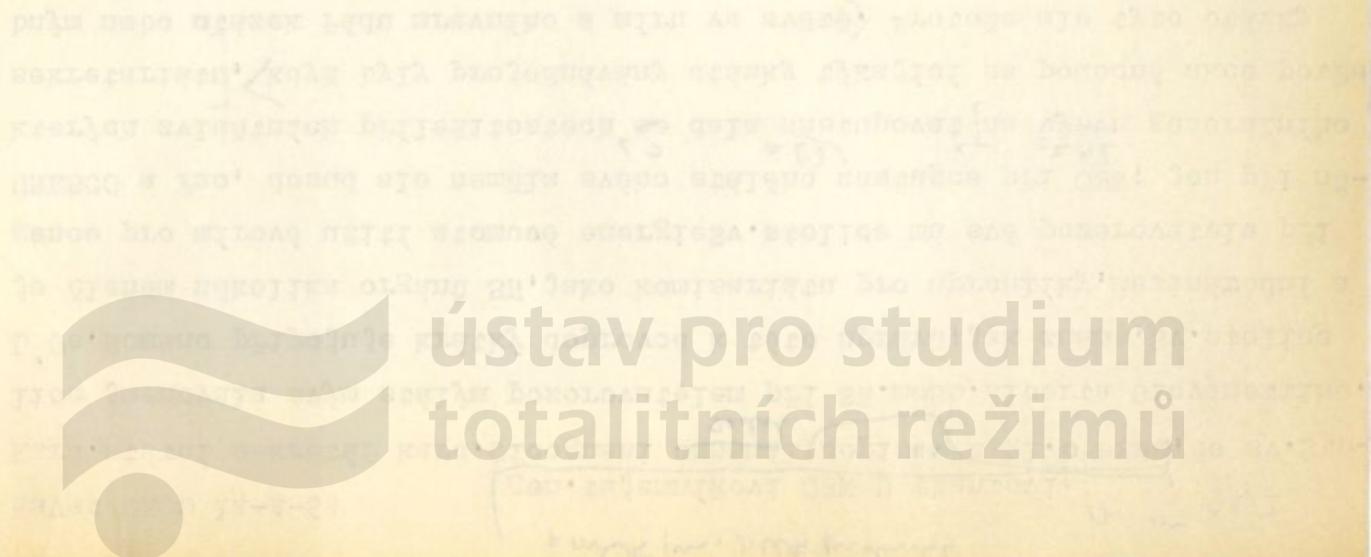
Bukatko je současně ap. administrátorem biskupství z Križevců vých. obřadu.

Je to po první, že biskup vých. obřadu je stavá sídelním biskupem latinské diecéze.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

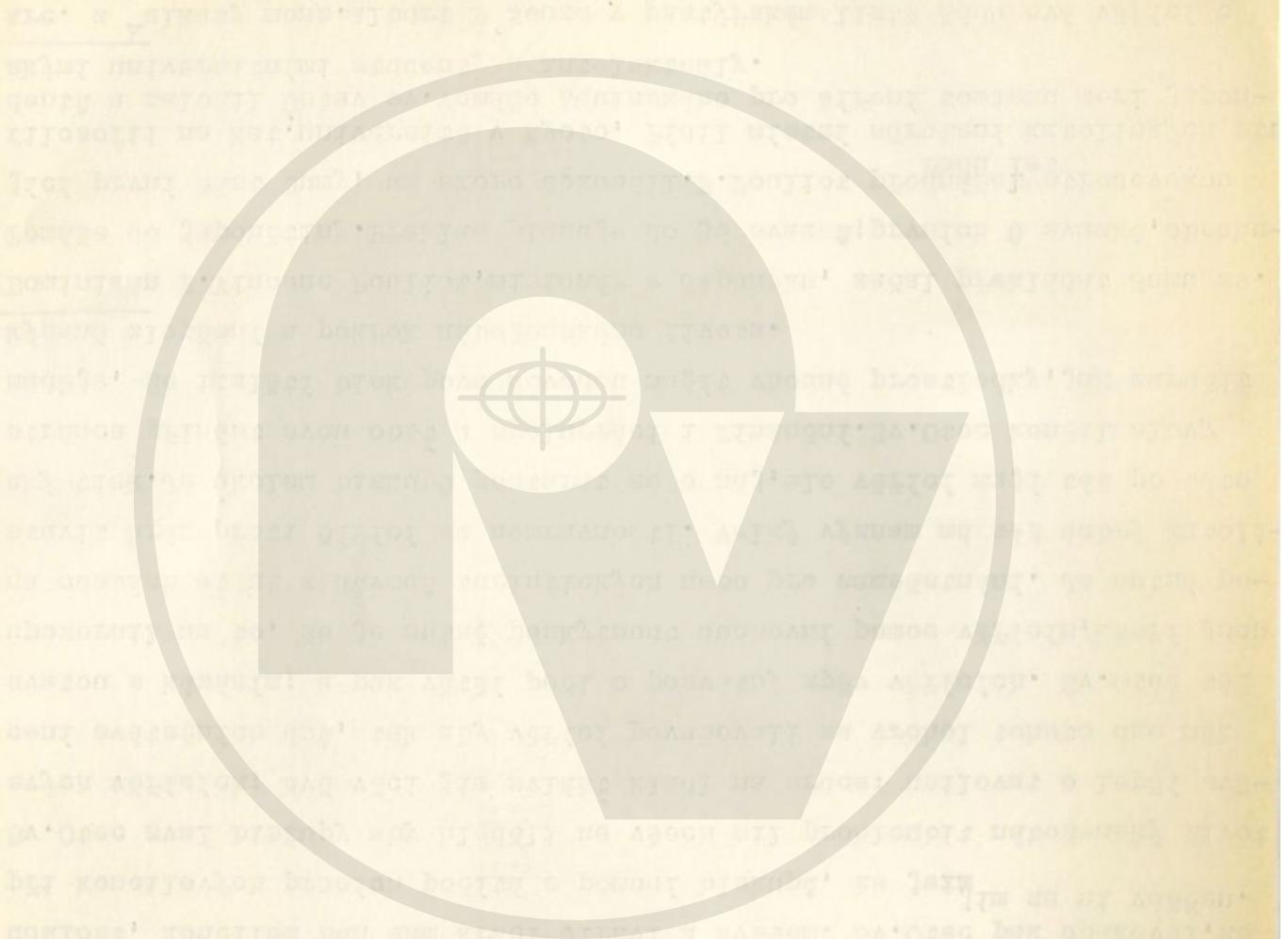

ústav pro studium
totalitních režimů

Italská biskupská konference je nástrojem jednoty italských biskupů, pro-
středkem k náležité jímkové spolupráci; má zvláštní postavení vůči Svaté
stolici, římský papež je vlastně jejím členem, jejím předsedou; It. biskup-
ská konference má své velké úkoly: má uchovat kat.víru v italském národě
víru, ohroženou rozvojem moderního života, a především laicismem a komu-
nismem; má se postarat o hojnější kněžská a řeh.spovolání, o lepší nábožen-
skou výuku, o spravedlivější sociální uspořádání, o kat.tisk,kulturu,ško-
lu aj.Při všech těchto otázkách je nutné jít vpřed jednotně.Stran ekum.
sněmu sv.Otec pravil, že nezasahuje přímo do jeho prací, chce ponechat
komisím a otcům plnou svobodu jednání. Jen o to usiluje, aby práce šly
vpřed, tak aby předlohy byly přepracovány, zkráceny na to podstatné a pak
snad rychleji schváleny nebo zamítnuty koncilovým plénem; sv.Otec dodal,
že tímto svým jednáním nijak nechce rozhodovat zda koncil má skončit nebo
ne, nelze ještě stran toho říci nic určitého.Chce ulehčit sněmovní
práce, ne klást jim meze nebo ovlivňovat jejich rozhodnutí. Aťsi bude ja-
kýkoliv výsledek koncilu, musíme ho považovat za duchovní nadpřirozenou
událost, koncilem Bůh sám kráčí Čírkví a světem. Sv.Otec pak opakoval, že
při koncilových pracích počítá s pomocí biskupů, že jim za ni vděčen.
Sv.Otec zval biskupy aby hleděli ze všech sil prohloubit náboženský život
svých věřících; dvě věci jim zvlášt kladl na srdce: usilovat o lepší svě-
cení svátečních dnů, tak aby věřící považovali za vrchol tohoto dne mši
svatou s kázáním; a pak větší péči o posvátný zpěv věřících. Sv.Otec též
upozornil na to, že je nutné poskytnout duchovní pomoc věřícím, kteří jsou
na cestách ať už z důvodů turistických nebo pro zameštnání. Je nutné po-
stavit hráz proti šířící se nemravnosti. Velký význam má též dobrý katoli-
cký tisk.Je úkolem biskupů postarat se o něj, ale věřící mají též po této
stránce přinést svou oběť a spolupráci i finanční.Sv.Otec končil slovy
naděje, že italští biskupové dovedou najít vhodné prostředky, jak zaručit
kýžené zlepšení a pokrok náboženského života.

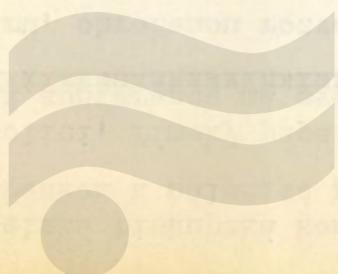
Kanadský Dominikán P.Vincenc Pouliot,misionář v Japonsku, začal překládat Sumu sv.
Tomáše do japonštiny.Překlad plánuje do 36 svazků; prvních 8 svazků, obsahu-
jící první část Sumy, už skoro dokončil.P.Pouliot přednášel středovekou
filosofii na Kat.universitě v Kyoto, řídil místní sdružení katolických stu-
dentů a založil Ústav sv.Tomáše Aquinského pro šíření tomismu mezi japon-
skými universitními studenty a intelektuály.
Arc. z alkaty mons.Albert D'Souza v pastýřském listě žádá své věřící o
pomoc pro tisíce osob, které musely opustit vých.Pakistan a vystěhovat se

do Indie. Podle sdělení Indské Charity z 80 000 uprchlíků je 30 000 křesťanů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Gen. sekretář II.vat. sněmu mons. Felici odevzdal sv. Otcí první svazek druhé řady akt a dokumentů týkajících se přípravného údobí II.vat. sněmu. Je shromážděno 220 ~~a dokumentů~~ výroku papeže Jana 23. od 11. června 1960 až do 7. října 1962, pokud mají vztah k sněmu. V dalších svazcích této druhé řady Akt a dokument tří II.vat. sněmu bydou uveřejněna Akta ústřední přípravné komise a jednotlivých komisí a sekretariátů, které vypracovaly předlohy předložené pak diskusí Otců. Akta a dokumenty údobí předpřípravného jsou obsaženy ve ~~16~~ knihách o asi 10 000 stranách; knihy jsou rozděleny na 4 části.

Sv. Otec udělil ve středu v poledne generální audienci v bazilice sv. Petra. Přítomné poutníky zval, aby prohloubili svou znalost a svou lásku k Církvi. Když budou lépe znát Církev, pak budou dávat najevo větší pochopení pro její lidskou stránku, a ~~x~~ větším nadšením pro její nadlidskou tvárnost. Sv. Otec dodal, že je jednou z jeho největších bolestí, když vidí, jak lidé opouštějí Církev, jak ji mnozí kritizují, urážejí, a to právě protože ji nechápou; toto nepochopení je u některých velké, u mnoha lidí povrchní, budí podiv též u nemálo křesťanů a katolíků, kteří pro Církev často mají jen slova nedůvěry kritiky a odsouzení a jí působí těžkosti a bolest s nevypověditelnou lehkomyslností. Když budou ~~mít~~ pochopení pro Církev, pak jí budou věrní. Církev potřebuje vaši věrnost, pevnosti a statečnosti. A jejich věrnost se má stát láskou k Církvi, modlit se za ni, být jednotni s Církví, pracovat k jejímu dobru. Audience skončila jako obvykle společným zpěvem Kredo a ap. požehnáním.

Sv. Otec ~~byl~~ přijal v audienci zástupce Průmyslové komory z Barcelony, která slaví tento rok 50. výročí svého založení. Ve španělském proslovu sv. Otec jim kladl na srdce věrnost katolické sociální nauce a úsilí uskutečnit ji v praktickém životě. Technický pokrok nesmí být v rozporu s náboženstvím, práce není nepřítelka Kristova; mají sloužit společnosti ve shodě se stupnicí hodnot. Světlo víry jim dovolí odhalit ve všech věcech nevypověditelnou a otcovskou tvář Boží.

Ve čtvrtek začne v ~~hl. městě~~ San Salvador národní eucharistický sjezd. Bude mu přítomen arc. z Caracasu z Venezuely jako papežský legát. Sám sv. Otec rozhlasovým poselstvím eucharistický sjezd zakončí.

Ve Strasburku byl ~~zahájeno~~ a třetí evropská konference křesťanských odborů. Konferenci zahájil Pierre Pfimlin, předseda poradního zasedání Evropské rady. Konferenci je přítomno na 140 delegátů křest. odborů evropských zemí; na pořadu jednání je založení jednotného křesťanského odborového sdružení pro celou Evropu.

174/69

O katolické snášelinlivosti a nesnášenlivosti.

Noviny a časopisy celého světa přinesly s velkým nadšením obrázky svatého Otce spolu s ekumenickým patriarchou cařihradským. Jejich vzájemné objetí se stalo jakoby symbolem přání všech lidí dobré vůle. Je přirozené, že nechyběly ani halsy opačné. Při každé velké udalosti se najdou tě, kteří pochybují, kteří zmenšují význam a kteří jsou zjevně proti. Ta se stalo na příklad v Aténách, že jednou pověstný archimandrita, jehož specialitou jsou všechny protikatolické manifestace, svolal hlouček svých věrných a společně křičeli v pravoslavném kostele hanbu jak sv. Otců tak ~~xxv~~ nejvyššímu představiteli své vlastní Církve proto, že vyjádřili přání spolupracovat k ustanovení jednoty všech věřících. Je pochopitelné, že taková manifestace vzbudila odpor u všech inteligentních Řeků a noviny se dokonce snažily tuto událost skoro pomlčet. Nemá ostatně žádného významu, ~~vede~~. Přesto se však mimoděk vtírá každému, kdo uvažuje, při takové příležitosti starý problém všech náboženství, t. j. ~~KKK~~ otázka snášenlivosti k jiným odlišným vyznáním.

Brojí-li přehorlivý archimandrita aténský a jeho stoupenci proti jakémukoli styku s katolíky, rád se odvolává na přísné zákazy sv. Otců ze staré doby křesťanské. Sv. Jan Zlatouštý a s ním všichni ostatní varují své ovečky, aby ne-navazovali žádné přátelství s jinověrci. Staré římské zákony stíhaly soudně všechny členy náboženství nedovolených státu. Středověk, který převzal římské právo soudil a trestal smrtí kacíře, jako rušitele veřejného pořádku. A i když v novověku hranice přestaly hořet, princip zůstával stále stejný: v jednom území mohou žít pokojně a normálně jen lidé stejného náboženského vyznání.

Z doby třicetileté válka je známá zásada: Cuius regio, eius religio, čí je kraj země, toho je také víra. Jinověrci se museli povinně z krajiny vystěhovat a náboženství se řídilo podle panovníka.

Nám se dnes zdají všechny tyto zákony vrcholně nespravedlivými. Čím to je, že i lidé velcí a rozumní zastávali jejich platnost?

totalitních režimů

174/64²

Abychom pochopili tento závážný problém, musíme zdůraznit nejdříve několik zásadních principů. Náboženská snášenlivost není totéž co náboženská vlažnost a netečnost. Ten, kdo nevěří ~~nicemu~~^{všemu}, může být snadno snášenlivým ke všem vyznáním. Považuje totiž všechny za jakési pověry a přežitky anemá ~~proto~~ smyslu dávat přednost jednomu vyznání před druhým. Jinak je tomu ovšem u člověka, který je skálopevně přesvědčen o správnosti určité víry, o důležitosti určité pravdy. Ten, kdo ví, že dvě a dvě jsou čtyři, nemůže nikdy říci, že je to jedno a že na tom nezáleží, řekne-li se že dvě a dvě je pět nebo šest. Křesťan věří evangeliu a katolík věří všem článkům katechismu. Nebude nikdy tedy snášenlivým v tom smyslu, že by ~~číkaz~~ připustil správnost ~~z~~ toho, co přirozenému a božskému právu odpovídá. Pravda může být jen jedna, to co se od ní odkloňuje, se ve staré době nazývalo herezí, bludem. Proto přísně napomínají církevní Otcové aby se věřící varovali každé herese, každého bludu. Vyplývá to z jejich učitelské povinnosti. Každý učitel je povinen napomínat žáky, aby se vyrovali chyb v pravopisu, v počtech, ~~nakrývání~~ ve fysice. Jaký by to byl učitel, který by byl tolerantním, snášenslivým, ke všem špatně vypočítaným úkolům v matematice, který by neopravil ~~jh~~rubé chyby v mateřtině.

Docela jiná je však otázka, když se mluví o osobě toho, kdo chybuje, kdo se mylí, kdo je, podle starého názvosloví bludařem, kacířem, heretikem. Svätý Jan Zlatouštý se v jednom svém slavném kázání dal ohnivě do ariánů, to je těch, kteří popírali plné božství Krista Pána. Zde řečník vynaložil všechno své umění na to, aby ukázal bezbožnost a nepřístojnou takové víry. Pak se však na okamžik zastaví, jakoby se mu zdálo, že zašel příliš daleko. Jak se takové ostré výpady sloučí s křesťanskou láskou, která nařizuje milovat všechny bez rozdílu? Dodává proto řečník jakoby na omluvu: "Idyž toto všechno říkám, to není proto, že bych nenáviděl lidi, mám rád bludaře také, mluvím tak přísně jen a jen proti bludu, člověka miluju a respektuju!"

Toto zásadní rozlišení mezi naukou a člověkem je ostatně snadno pochopitelné. I učitel v dnešní škole, který brojí proti chybám v počtech, není

nepřítelem dětí, právě naopak je jejich dobrodincem, učí je správnosti. Někdy používá i trestů a někdy dokonce neváhá žáka ze školy propustit, protože není schopen udržet krok s ostatními a tím kazí celé školní vyučování. K tomu je ovšem zapotřebí velké pedagogické schpoností, ab^u se nedopustil přehmatů a ne-uškodil dítěti. Středověká společnost se ráda cítila takovou jakousi jednou školou, kde se vyučovalo a trestalo. Můžeme si ovšem přiznat, že ne vždycky úplně spravedlivě a ~~na význam~~ s úspěchem. ~~Tiskem latinských jazyků mnoho~~ Břehnaná horlivost v hájení víry obyčejně zapomíná, že víra je velký dar Boží, který nedostane každý a není možno mu ji tedy vtlouci do hlavy násilím, ale nemí ani snadné jej v určité víře vychovat.

Dnešní moderní společnost se vyznačuje velkou rozmanitostí náboženských vyznání a přesvědčení. ~~Na význam~~ Jak se k v této směsici ~~na význam~~ má zachovat věřící katolík? Nikdo nepochybuje o tom, že pro všechny slabé ve víře a špatně poučené, málo vzdělané, je tato situace nebezpečná. Snadno ztrácejí víru. Proto i v dnešní době platí pro ně stará zásada: vyhýbat se těm, kteří by mne o ni připravili. Vyhýbat se všem příležitostem ke zlému není však ještě totéž, co činit dobré. A naopak tomu, kdo je utvrzen v dobrém, ~~na význam~~ všechno může napomáhat k dobrému. Zkušenosti z moderní společnosti ukazují, že ti, kteří jsou ~~na význam~~ opravdoví katolíci a mají jasné ponětí o své víře, nejen že se neztratí ve světě jinověrců, ale naopak, přiblíží k Církvi mnoho těch, kteří ji kdysi opustili. ~~Význam~~ Od prvních počátků své existence Církev posílal misionáře do těch krajů, kde katolická nauka byla neznáma. Dnešní svět, jka kdosi pojmenoval dupchaplně, je celý jednou velkou misí ~~na význam~~. Posílali ~~si~~ se kdysi do misí jen lidé vybraní, je potřeba, aby takvou elitou byli všichni katolíci na každém místě. Svatý Pavel často zdůrazňuje, že svět dobude jen silná víra a silná láska, to jest pevné přesvědčení o pravosti katolického náboženství a dokonalá láska k těm, kteří na tomto stupni poznání dosud nejsou, plné respektování jejich lidských práv a svobody. Náboženská snášenlivost je tedy pravý křesťanský ideál, ale aby byl pravý, vyžaduje také ideální křestany.

K 400. výročí smrti Michelangela Buénarotiho bude sv. Otec pavel VI. sloužit v neděli mši svatou v Sixtinské kapli; Sixt. kaple je slavný Michelangelo-vých maleb: Poslední soud, Stvoření a výjevy ze Starého a Nového zákona. Po mši svaté president Pap. komise pro posv. umění v Itálii mons. Fallani pronese vzpomínkový proslov na velkého křest. umělce. - V odpoledních hodinách sv. Otec bude sloužit mši svatou ve farním kostele sv. Kříže v římské čtvrti Flaminio. Farnost slaví 50. výročí svého založení.

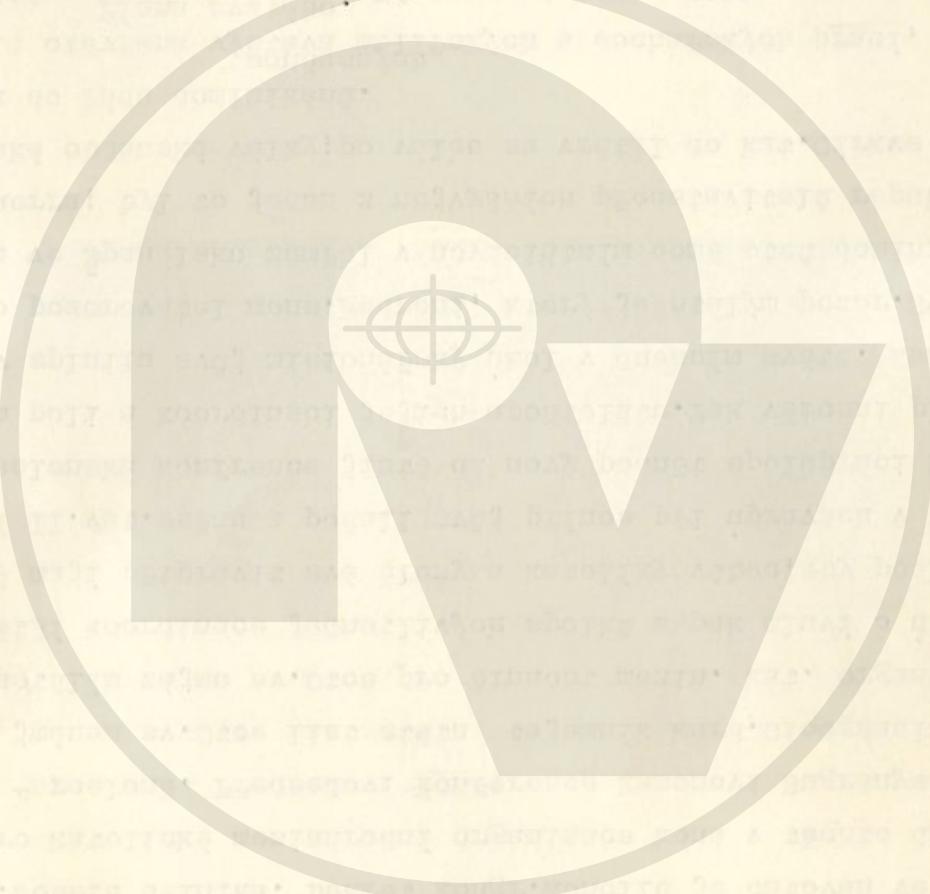
Komise pro koordinování koncilových prací konala ve čtvrtek odpoledne své zasedání v místnostech státního tajemníka kard. Cicognaniho, který je předsedou komise. Zasedání se budou konat denně; kardinálové na nich projdou schéma přepracovaná jednotlivými komisemi. Je to už čtvrté zasedání koordinaci komise po skončení druhého koncilového údobí.

Z rozhodnutí sv. Otce kongregace koncilu dává dovolení ordinářům, aby své věřící dispenzovali od předpisu újmy od masitých pokrmů ^{v pátek} 1. května svátek sv. Josefa dělníka. Dekret kongr. koncilu je datován ve čtvrtek 16. června. Ústředí pro katolické mezinárodní organizace koná v těchto dnech svou konferenci v Paříži. Předsedovi konference Ramonovi Sugranyesovi de Franchovi zaslal jménem sv. Otce list státní tajemník kard. Cicognani. Kard. C. se zmínuje o neustálém zájmu sv. Otce pro činnost mezin. kat. organizací; vyzvedá nutnost větší koordinace jednotlivých spolků a pak mluví o úkolu kat. organizací, které mají připravit své členy a katolíky vůbec, aby poslušně přijali ozhodnutí II. vat. sněmu a podali svůj přínos při úpravách v laickém apoštoliátě. Barcelonská konference jistě dá nový podnět spolupráci katolíků na mezinárodním poli a koordinaci jejich apoštoliátu. Tak všechni přispějí k tomu, aby Církev splnila svůj misionářský úkol v dnešním světě. Konferenci je přítomen jako pozorovatel mons. Pedroni, který je stálým pozor. Sv. stolice při

Ve Villada ve Španělsku zemřel v noviciátním domě otců dominikánů Rafael Sanchez Guerra; byl to jeden z nejvyšších představitelů republikánské vlády za španělské občanské války; po válce se vrátil do kat. Církve a vstoupil jako bratr laik do řádu dominikánů.

V Římě byla otevřena výstava ^{současných} malířských a sochařských prací, vytvořených podle námětu z ~~XIX~~ ^{Písma svatého}. Výstava má název Bible dnes. Pořádá ji nakladatelství Fabbri, které vydává ilustrované vydání Písma svatého v sešitech. Kard. Tatsuo Dio, arc. z Tokia zřídil výbor, který má na starosti duchovní

péčí o katolické závodníky a návštěvníky, kteří se zúčastní olympijských her. Výbor otevře informační středisko a bude pořádat bohoslužby v 5 řečech v různých kostelech uprostřed města.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

repräsentovat správy liturgii. Nej méně je

16/4/64

(225/cic)

V našem posledním rozhovoru o ap.listu motu proprio Sacram liturgiam jsme mluvili o třech předpisech, které vstoupily v platnost 16. února. Nazvali jsme je předpisy teoretickými, protože by především měly připravovat teoreticky, ideologicky na změny v naší dosavadní liturgii, které přijdou v následující době. V seminářích má být počínaje příštím školním roce liturgika jedním z hlavních předmětů, v diecézích mají být kaloženy komise pro liturgii, círk.huťbu a umění, při všech mších svatých v neděle a svátky se má kázat. Ap.list ale dovoluje nebo předpisuje několik věcí praktických které uvidíme a pocítíme, když jsou zavedeny. Některé jsou zcela v duchu sněmovní konstituce, jiné jsou jakoby anticipace budoucí úpravy obřadů.

Tak např. už první předpis: biřmování je dovoleno udělovat při mši svaté.

Obřad sám změněn není. Ale na které místo mše svaté udělování svátosti biřmování patří? Dějiny biřmování neuvedejí okamžik, kdy byla během mše svaté udělována, byla-li? Jak to někteří liturgisté hájí. Jiní liturgisté se

domnívají, že svátost biřmování měla své pravotní místo při obřadu křtu, při velikonočním bdění, ale ne při mši svaté. Když ale křest byl oddělen od velikonočního bdění, také biřmování ztratilo svůj úzký vztah ke mši svaté.

Někteří liturgisté se domnívali, že mame určovat podle podobnosti s jinými svátostmi, např. kněžství,

a navrhovali, aby se udělovalo mezi epištolou a evangeliem. Otázku rozhodla definitivní znění motu proprio: svátost biřmování se má udělovat po evangeliu a kázání. Svátost biřmování tedy se uděluje na též místě jako svátost manželství.

Tím přicházíme k druhé novotě po 16. únoru. Svátost manželství. Už čl. 78

sněmovní konstituce žádal, aby při přehlédnutí obřadu této svátosti byl vyzvednut její vztah ke mši svaté, např. zádalo se i pro snoubence přijímání pod obojí. Manželství se uzavírá po evangeliu a kázání, vlastně by se nemělo uzavírat mimo mši svatou, mimo mši svatou votivní pro snoubence.

Jsou-li ale důvody, aby manželství bylo uzavřeno mimo mši svatou, pak obřad začne krátkou promluvou, po ní se čte epištola a evangelium ze mše snouben cù a vždy je uděleno snoubencům požehnání, jak je má Římský rituál pro manželství, když není sloužena mše; v Rituále stojí, že požehnání se smí udělovat se svolení Sv.stolice; nyní tohoto dovolení není třeba. Motu proprio

další asistujícími při manželství udělit toto požehnání. Další předpis Motu proprio se týká modlitby breviáře. Tato modlitba má být přehlédnuta. Přece jen sv.Otec dovoluje i v této věci několik úlev, které

sv. v. m. m. m.

W.v.M. 16/2

v. m. m. m. m.

Sáhlel Mull.

ketré jsou sice v duchu budoucích úprav, ale přece jen je nijak neovlivňují. Tak Motu proprio dovoluje provedení čl. 89 konstituce o liturgii, který mluví

p vynechání primy. Toto dovolení se ale vztahuje výhradně na ty, kdo nejsou vázáni modlitbou chórovou. Kdo jsou vázáni modlitbou v choru, modlí se primu jako dosud. Prima, jak stojí v konstituti a jak se vyjádřili některí odborníci v liturgii, v budoucím uspořádání breviářové modlitby zmizí; některé její části, jako modlitby, jimiž se obětuje Bohu celý den, budou přeneseny do Chvál, pravděpodobně poněkud pozměněny, a tři žalmy, které se kněz modlí v přimě, budou pojaty do nového usporádání Žaltáře.

Z ostatních tří malých hodinek, Třetí, Šesté deváté, kněží a vůbec ti, kdo jsou vázáni modlitbou breviáře ale ne v choru, mohou si vybrat jednu, která nejvíce odpovídá době, kdy se právě modlí. Tak to předvírá i konstituce o Liturgii. Pro chórovou modlitbu ale ~~ale~~ ^{vstup} ~~primu~~ ^{primu} (všechny malé hodinky) zůstanou.

(3) Prima i pro chórovou modlitbu ^{av} (v novém usporádání breviáře) zmizí. Můžeme dodat že úlevy v breviáři nejsou povinné, kněz, muže-li, může se modlit breviář celý jako dříve, a pak i prima je oficiální modlitba Církve, stále ještě tvoří část breviáře. f podobně jako ostatní malé hodinky

Uskutečnění čl. 89 konstituce o úlevách v breviáři je zvláštní dovolení sv. Otce; případné úlevy by byly dovoleny až když už breviář byl přehlédnut.

Už nyní to ale sv. Otec dovoluje, ale přitom v Motu proprio výslovně vyzývá kněze, aby zesílili svůj vnitřní život vzbuzením dobrého úmyslu a soukromou modlitbou; osobní svatost kněze má najít v plnění kněžských povinností zdroj duvhovní síly, protože vše se koná pro Boha. Sv. Otec je vybízí, aby žili jak to žádá jejich stav, jejich kněžský svatost.

Nakonec ještě krátkou ^{jel} ^{časlem - mnoho lat. během mnoho měsíců} ~~poznámku~~. Ani v dalších předpisech Motu proprio není nějakých novotách, které přijdou později, pro které musí být napřed vytvořen nové lit. texty a obřady. Máme na mysli např.

Koncelebraci. A přece už ~~minule~~ ^v neděle jsme zde v Římě koncelebraci měli.

V basilice sv. Pavla za hradbami se konala 5. dubna konsekrace nového opata mons. Jana Franzoniho; konsekrantem byl kard. Confalonieri z kongregace konsistoriální za asistence dvou benediktinů biskupů; byl to jakoby pokus - se schvázením sv. Otce - jak asi bude koncelebrace v latinském obřadu jednou existovat.

Nařízení ještě jeho prep. Vincí, kteří významnou moh. kněžstvem, mohlo být mohlo, že když jeho prep. Vincí, kteří významnou moh. kněžstvem, mohlo být mohlo, že když jeho prep. Vincí, kteří významnou moh. kněžstvem, mohlo být mohlo,

X ne znamí, zde však během římského katedrálního kněžstva, když

Sv.Otec Pavel VI. udělil v pátek dopoledne audienci účastníkům semináře o svobodě informování, který ^{se} v posledních dnech konal v Římě pod záštitou SN. K přítomným sv.Otec promluvil o tom, jak se Církev dívá na svobodu informování. Připomněl slova papeže Jana v encyklice Mír na zemi, že člověk má právo na objektivní informování a též prohlášení Pia XII. k zástupcům amerického tiskových a rozhlasových společnosti, že totiž tyto nástroje sdělování informací podávají velkou službu společnosti. ~~z cíle informování, t.j. z pomocí prekazované člověku, aby si byl lépe vědom cíle svého a cíle lidského společenství, plynou mravní zákony, jejichž respektování je bezpečná záruka jejich zdravého používání.~~ Informování má především odpovídat pravdě; Nikdo nemá právo šířit vědomě mylné informace nebo předkládat je tak, že se změní jejich pravý význam. Nikdo němá právo samovolně volit své informace, t.j. šířit jen ty, které se shodují s jeho míněním a zamlčet ostatní. Někdo může se provinít proti pravdě nejen nepřesnými informacemi ale též zámerným vynecháním. Nestačí, aby informace byla objektivní, musí se dovést udržet v mezích, které žádá vyšší dobro. Musí respektovat např. právo druhých na dobrou pověst a zastavit se před právem člověka, aby jeho soukromý život zůstal skryt před všetečným zrakem veřejnosti. Sv.Otec se závěrem zmínil též o svobodě náboženské; zabývá se touto otázkou všeobecný sněm a můžeme v té věci očekávat prohlášení, které bude mít velký význam nejen pro Církev, ale též pro všechny, jichž se to týká.

Sv.Otec dále přijal v audienci představitele hutního průmyslu Itálie a Německa, a Evropského společenství pro uhlí a ocel a účastníky zasedání Unie průmyslníků, kteří pracují s uhlím, dřevem a naftou. Ve francouzském proslovu sv. Otec znovu potvrdil zájem Církve o kladné vyřešení otázky sjednocení Evropy. Pravidlo, že Církev se zajímá i o jejich oblast práce a bádání, protože nic ení cizí Církvi, co přispívá k dobru lidí. Svými konferencemi usilujícími o rovnováhu při užívání zdrojů energie přispívají k pokroku míru a blahobytu tohoto světadílu. Všichni si jsou vědomi jaký význam by např. měl dobré fungující společný trh energie mezi zeměmi, které tvoří evropské společenství.

Sv.Otec končil že sleduje jejich úsilí k společnému evropskému dobru; několikkrát za svého pontifikátu veřejně podal svědectví svého zájmu o všechny evropské zájmy.

*V pátek uplynul včerajší mítink v Římě, když byl po
něm následný v pátek v New Yorku.*

Týdeník L'Osservatore della Domenica, který vychází ve Vatikánu venuje své nedělní číslo II. vat. sněmu. Úvodní článek napsal mons. Perikle Felici, gen. sekretář sněmu: píše, že sněmovní práce pokračují; rozvádí výsledky prvního dvou zasedání a končí, že tuto první ovoce je příslibem a zárukou pro šťastný průběh třetího zasedání, které začne v září. V dalších článcích se mluví o zájmu, který koncil vyvolal ve světě, o práci jednotlivých komisí, o dokumentech, které už byly uhlášeny, a o otázkách, o kterých se ještě jedná, jako o Písmu sv. a ústním podání, o Církvi, biskupech, o ekumenickém hnutí a o pozavatelské církvi a laických auditorech.

✓ Španělští biskupové zasedali v posledních dnech v Madridě za předsednictví pri-masa, arc. z Toledo kard. Pla y Daniel. Bylo jednáno o otázkách souvisejících s provedením sněmovní konstituce O Liturgii. Bylo rozhodnuto vytvořit zvláště biskupskou komisi, která by vypracovala překlad liturgických textů, jichž se nyní může užívat v domácích řezech.

Tradiční mše svatá pro poslance sloužená na začátku nového zasedání parlamentu, bude letos sloužena v bazilice sv. Kláře 22. dubna. Bude přítomen kard. Feltin, který též pronese slavnostní kázání.

✓ 25. dubna slaví ve Francii Den bez dopravních neštěstí. K této akci, která má za cíl boj za bezpečnost na cestách, se připojili francouzští biskupové. Připomínají vše, chodcům i automobilistům jejich vážnou povinnost ve svědomí řídit se předpisy silničního řádu.

Své zasedání konali též biskupové Itálie v Římě. Italští biskupové založili dvě biskupské komise pro provedení konstituce O liturgii a dekretu o prostředcích sdělování informací; několik přednášek bylo věnováno sněmovním předloze im především Církvi, o níž byla už řeč na 1. údobí sněmu a bude se diskutovat na třetím zasedání. Byla též věnována pozornost některým otázkám pastorační práce v Itálii, jako apoštolát katolické akce, sociálnímu apoštolátu a liturgické výchově věřících. K biskupům promluvil mons. Mason, který byl nedávno nespravedlivě vypovězen ze Sudanu.

událostem
Japonská televize věnuje četné své pořady #věrom, které mají vztah ke katolické Církvi. Tak ústřední stanice televizní sítě v Tokiu vysílala dokumentární film o křížové cestě, která se konala na Velký pátek večer uprostřed zřícenin Kolosea za účasti sv. Otce. V rámci pořadu "Muž věku" byl vysílán krátký film o životě a díle papeže Pia XII. Je zajímavé, že tyto pořady jsou vysílány, třebaž jen tři desetiny procenta obyvatel Japonskou katolíci.

10/33

of mluvile k dnu lodi, říká muži a hlas vysílal vlny vlny - říkají to moje mentální
dny nebo v vlně Boh Kristel. C. dce

973

V neděli 19. dubna, tři dny před vlastním otevřením Světové výstavy v N.Y. bude otevřen její Vatikánský pavilón. Otevře jej jako papežský legát kard. Pavel Marella, někdejší ap.nuncius ve Francii a dnes arcikněz baziliky sv. Petra. I ~~na~~^{na ulici} této Světové výstavě ~~tedy~~ - na této přehlídkce lidské činnosti bude přímna Církev, aby ukázala návštěvníkovi, že Církev je Kristus žijící na zemi. To je hlavním tématem pavilónu. Bude rozvedeno ve třech odděleních Kristus milující, Kristus posvěcující. Uskutečnění těchto tří hesel bylo svěřeno profesorovi na Vyšší umělecké škole v Rhode Islandu a Herbertovi Niclovi, profesorovi na universitě Illinois a poradcí v malířství a sochařství.

Výbor pro postavení pavilónu, jemuž předsedá kard. Spellman a biskup z Brooklynu mons. McEntegart, se domnívá, že průměrně ~~čas~~ až osm tisíc návštěvníků projde pavilónem za hodinu. Přitažslivým bodem pavilónu bude ~~čas~~ socha Michelangelova Piety, Bolestné P. Marie z basiliky sv. Petra. Pavilon má ovální tvar, je z železobetonu, je 70 m dlouhý, 30 m široký a 33 m vysoký. Nad pavilonem je velký kříž z pozlaceného aluminia. Newyorský pavilon je poněkud menší než jako byl v Bruselu; je to tím, že ~~nebude~~ restaurace v pravém smyslu slova jako byla v Bruselu. Výstavní budova je nádvoří s třemi vodotrysky. Průčeli je ozdobeno reliéfy představujícími Církev Písmo svaté, přikázání a liturgii. Když návštěvník vstoupí do Pavilónu, ocne se v jakési dlouhé galerii, která se rozdělí a ve čtyřech proudech povede návštěvníky k památné soše Michelangelo; kolem ní jsou vytvořeny 4 rampy, tři pohyblivé a jedna nehybná, aby návštěvník sochu mohl obdivovat ze všech stran. Po stranách galerie bude podán názorně život K.P. od jeho předpověďní proroky nejmodernějšími technickými a uměleckými prostředky. Teprve za sochou Piety je vlastní výstavní halá o ploše 9000 čtverečních metrů. Zde návštěvníci mohou shlédnout sedmiminutový film o charitativní práci Církve, reprodukci hrobu sv. Petra pod vatikánskou bazilikou, různou dokumentaci, statistiky, umělecká díla a jiné exponáty. Konečně kaple, kruhovitého tvaru pro 350 osob, která se da lehce přeměnit v přednáškový sál.

④ Kruhového vrcholu se také může klouzat měsíční výstava, portréty a mince.

Na vrcholu můžou být jiné funkce, např. měsíční výstava, portréty, mince, funkce výstavy, židovský portrét, portrét manžela aj.

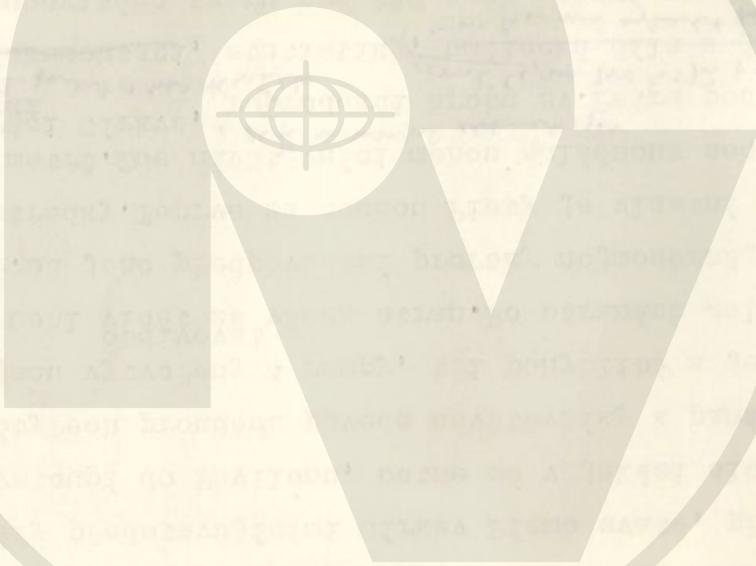
Měsíč, v leteckém letu na funkci měsíční funkce; vst. funkce z mince - měsíční funkce výstavy.

Dodatek jistě je v souladu s významem kódexu z roku 1964 –
(kontrolovaný v Česku)

právě i kontroly

19. října

Naše číslo tel. + na místním hovoru užíváme kódexu pro komunikaci.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec přijal v audienci představitele milánského ústředí Konfederace italských křesťanských odborů. Ve svém proslovu poukázal na význam jednoty mezi všemi, kdo pracují při výrobě,^a na nutnost nepřehlížet hodnoty náboženské a mravní.^{v představitelích} odborářské konference sv.Otec vidí zástupce světa práce; jejich návštěva ve Vatikáně je důkazem důvěry pracujících v Církve ale též Církve v pracující, v jejich organizace; jejich úkolem je podporovat spolupráci dělníků navzájem ^{i se zaměstnanci} a ^{zvláště} hajit jejich práva, tak aby došlo k rovnováze, společnému blahu v evzduší svobody, ^{pokoje} a spravedlnosti. Rozdělení a ^{spory} mezi zaměstnanci a zaměstnanci zvláště když jsou uměle vybičovány, nemohou přinést kladné výsledky ani pro jednu ani pro druhou stranu. Sv.Otec závěrem vyzval přítomné, aby mezi pracujícími šířil náboženské a mravní zásady, aby je seznamovali se sociální naukou Církve, aby napomáhali kněžím v jejich apoštolátu mezi dělníky, aby odstraňovali vše co by mohlo znamenat nedůvěru, zdržení nebo překážku mateřské práci, kterou Církev koná ve prospěch pracující třídy.

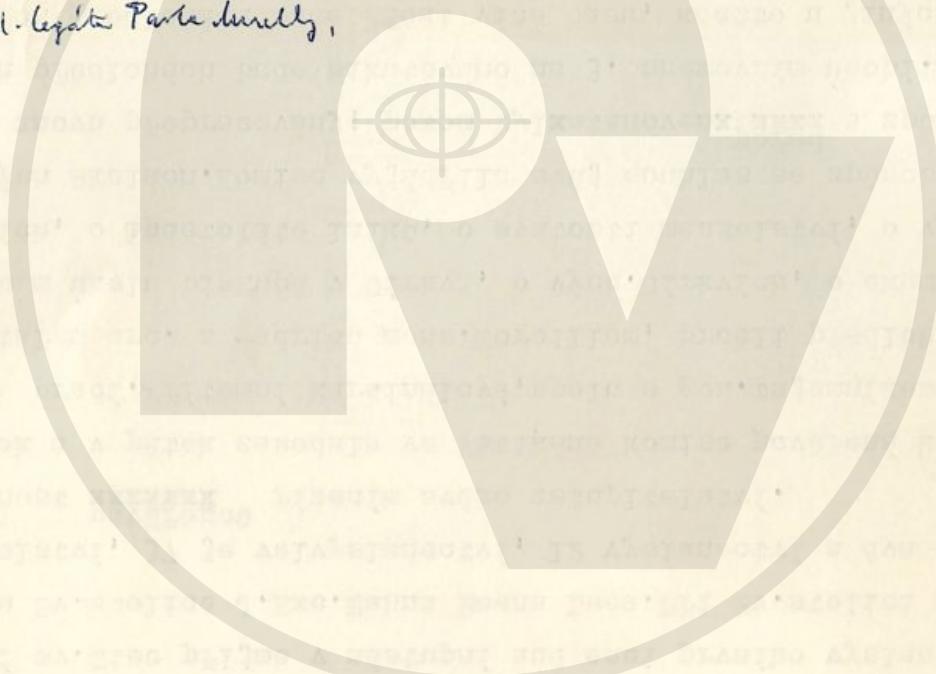
V pondělí sv.Otec přijme v nástupní audienci prvního vyslance Korejské republiky u Sv.stolice J.Exc.Hahna Beena Leea. Při Sv.stolici má 50 států své zastupitelství, 37 je velvyslanectví, 12 vyslanectví a dva dipl.zástupci mají hodnost ^{pověřenců} řízením svého zstupitelství.

Ve čtvrtek a v pátek zasedala ve Vatikáně komise pověřená koordinováním koncilových prací. Přítomní kardinálové, spolu s gen.tajemníkem mons.Felicim a podsekretářem arc. z Madridu mons.Morcillem, prošli předlohy o Církvi, o pastoračním úkolu biskupů v Církvi, o vých.Církvích, o ekumenismu, o kněží řeholnících, o apoštolátě laiků, o svátosti manželství, o výchově kněží a katolických školách. Komise vyjádřila svůj souhlas se způsobem jakým byly předlohy znova přepracovány; potom byly stanoveny ^{pořad} a způsob, jakým o jednotlivých předlohách bude sikutováno na 3. sněmovním údobí. Předvídá se, že diskuse o některých předlohách buď žádat více času, kdežto u jiných se bude postupovat rychleji, protože Otcové už mohli o nich vyjádřit své mínění. Komise jednala též o otázkách týkajících se ^{úvodní} diskuse gen.zasedání, jak diskuse usnadnit a jednotlivé příspěvky urychlit. Příští zasedání koordinační komise se se předvídá v ^{polo} června. Nezitím koncilové komise, které ještě nedokončily svou práci, budou pokračovat v přípravě předloh; budou předloženy k scházavání koordinační komisi na jejím červnovém zasedání. Ve štvrtk a pátek zasedala též komise pověřená provedením koncilové konstituce O Liturgii.

urk. vrken.

Michelangelova socha Pieta byla v pátek vybalena ze svého obalu z umělé hmoty; Vukázalo se, že cesta přes moře (socha vykonala) bez jakékoliv úhony.

Socha je chráněna cylindrem z umělého skla, stojí na vyvýšeném podiu a je důmyslně osvětlena. Modré závesy na stěnách a stín kříže dodávají sálůvzáný tón, takže tím více vynikne v mysli diváka vnitřní drama, které v sousoší chtěl Michelangelo vyjádřit. Pavilón Sv. stolice bude slavnostně otevřen v neděli, 27. května. Mgr. legát Pápežského.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

*Výroční lekce sv. Petra
4. neděle v.*

Třetí

Antické řecké mytologie 10. uč. roč.

982

DRUHÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

~~Při nedělní mši svaté uslyšíte výnatek z prvého listu sv. apoštola Petra. Jde o pasáž obzvláště zajímavou a důležitou a to jak po stránce speciálně theologické tak i všeobecně morální. Jsem si jist, že při jejím čtení bude kličnější zájem při nejmenším zapájení a ti horkokrevnější přímo pobouření! Vyzývá totiž důrazně všechny křesťany k poslušnosti vůči všem těm, kteří, jak v něm přímo výslově stojí "nějak vládnou, a to je v dnešní době a ve vaší současné situaci problém velice choulostivý. Avšak i sám základní námet tohoto úryvku, totiž poslušnost jako taková, je věcí, o které převážná většina lidí velmi neradě slyší a dělá všechno možné, aby se jí mohla zprostít anebo ji alespoň omezit na nejmenší možnou míru. Necháme stranou výzvy sv. apoštola k poslušnosti vůči mocným tohoto světa, neboť list byl psán v prvním století po Kristu, kdy v politických otázkách vládly zcela odlišné poměry a způsob myšlení všebe. V této souvislosti upozorňujeme pouze na to, že nejmocnějším pánum ze všech vždy byl, jest a stále bude Bůh a právě jeho musíme poslouchat v prvé řadě.~~

Co svět světem stojí je všeobecně známo, že každý člověk bez rozdílu mnohem raději poroučí než poslouchá. Většina lidí vidí v poslušnosti něco, co podstatně omezuje jejich osobní svobodu a nekteří dokonce i něco přímo ponižujícího. Naproti tomu naše křesťanská morálka tvrdí, že poslušnost je jednou z největších a nejzákladnějších ctností. Kdo má pravdu? Sv. apoštol Petr na tuto otázku nepřímo odpovídá, neboť ve svém listě пиše: "Jste ovšem svobodní, ale nesmíte si dělat ze své svobody pláštík pro špatnost". Z tohoto citátu můžeme odvodit i hlavní důvod, proč je poslušnost v učení církve svaté tolik zdůrazňována. Především proto, že její opak, totiž neposlušnost je hlavním zdrojem téměř všech hříchů. Na prvním místě je třeba uvést, že poslušnost je nejlepším lékem proti největšímu z hříchů, to jest proti pýše. Pyšný člověk se snaží uspokojit pouze vlastní samolibost, touží ovládat co možná největší počet ostatních, neohlíží se na druhé, nevybírá si v prostředcích pro dosažení svých sobeckých cílů a je-li třeba jde bez váhání i přes mrtvoly. Netouží po moci, slávě a bohatství proto, aby tím mohl jiným lidem prospět, nýbrž naopak, aby je mohl utlačovat, ponižovat a dávat jim najevo vlastní vyvýšenost. Takový člověk ovšem bývá ostatními, mnohdy i právem nenáviděn. Dospělí jsme tedy k závěru, že protiklad poslušnosti, pýcha je stejně, ba ještě daleko více neoblíbena než poslušnost sama. Co si můžeme z tohoto výsledku naší úvahy vybrat?

Nejprve si musíme uvědomit, že bez poslušnosti se na světě prostě žít nedá. Ať chce nebo nechce člověk po celý svůj život, od narození až do smrti stále někoho poslouchá. Dítě rodiče, žáci učitele, zaměstnanci své představené, občané zákony a nařízení a každý správný křesťan své církevní nadřízené a především ovšem Boha. Takový již je přirozený stav věcí a musíme se s ním nějakým způsobem buď smířit anebo alespoň uzavřít kompromis, neboť naše lidské síly nestačí na to, abychom jej mohli změnit. Kdyby všichni náráz odmítli poslušnost vůči všem, nastal by takový zmatek a anarchie, že by se normální civilizovaný život stal prostě nemožným a člověk jako takový by se stal zvířetem bojujícím pouze o své vlastní sebezachování. Podobné životní podmínky si ovšem žádný z nás nepřeje.

Vidíme tedy, že poslušnost má i své dobré stránky. Což kdybychom si z ní vybrali právě ty a snažili se je pokud možno ve svém každodenním životě aplikovat? Poslušností se člověk především může vycvičit v určitém sebeovládání a potlačování vlastní vůle, kteráho ho, když jí úplně povolí, nevede vždy právě po nejlepších cestách. V povaze každého člověka jsou kromě dobrých vždy i nějaké špatné vlastnosti a zlozvyky a právě poslušnost je, abych tak řekl, nejúčinnějším treningem k jejich potlačování a odnaučování se jim. Zdůrazňujeme-li poslušnost, neznamená to ovšem, že chceme lidem doporučovat tak zvanou otrockou poslušnost anebo přímo podlézavost. Taková forma poslušnosti bývá většinou vynucena a proto také k ničemu dobrému nevede. To si musíme dobře uvědomit, neboť velká část z vás má nejen někoho nad sebou, nýbrž i někoho pod sebou a víme z vlastní zkušenosti, že obvykle ti nejvetší patolízalové jsou i nejhoršími tyrany svých podřízených. Je tudiž nezbytné nalézt a osvojit si určitou rozumnou formu poslušnosti a snažit se vyhnout oběma krajnostem. A takovou poslušnost právě církev dnes ve své mravouce hlásá, vyžaduje a doporučuje. Nechce tudiž na nás nemožnosti, nýbrž jen určité vědomé a rozumné podřízení se danému stavu věcí a snaží se nám pomoci a poradit, jak se máme s tímto stavem vyrovnat tak, abychom se na jedné straně ani nestali pyšnými a tvrdými vůči ostatním, ani aby tím na druhé straně příliš neutrpěla naše osobní důstojnost.

A ještě jedné věci si musíme být, pokud jde o poslušnost, dobře vědomi. Člověk který soustavně odmítá poslouchat druhé, dospěje nakonec logicky k tomu, že odepře poslušnost i samému Bohu a místo aby ho miloval, začne ho nenávidět, neboť i jeho by chtěl podřídit vlastní vůli a to ovšem jednak není vůbec možné, jednak ani takové jednání a snaha nezůstavá bez následků. Bůh stačí na každého a nejde-li to s někým po dobrém, umí to, nezbývá-li již jiná možnost, i po zlém. ~~Nemusím jistě dodávat, že k takovým koncům my, kteří chceme být dobrými křesťany, zaručené dojít nechceme.~~

Za přítomnosti pap. legáta kard. Pavla Mareilly byl v neděli odpoledne otevřen Pavilón Sv. stolice na Světové výstavě v Novém Yorku. Při otevření kard. Marell pronesl anglický proslov o významu účasti Katolické Církve na Světové výstavě. Církev se po druhé účastní Světové výstavy, po prvé to bylo r. 1958 v Bruselu. Když papež Jan osobně děl začátek pracem na postavení tohoto pavilónu, vyslovil naději, aby vědecký pokrok, jak bude ukazován na Výstavě, přispěl též k duchovnímu pokroku lidského pokolení, k solidaritě mezi národy a k jejich plodné spolupráci k společnému blahu. Církev je přítomna na Výstavě právě aby zdůraznila tuto naději a aby podala svůj přínos k lidské solidaritě a k vzájemnému porozumění. Aby výstava vyjádřila cele situaci v níž člověk žije, má podat též duchovní bohatství, věčný cíl člověka a vítězství ducha. Téma Výstavy zní Mír prostřednictvím porozumění. Kéž Vatikánský pavilón přispěje alespoň poněkud, aby zmatené lidské jazyky dosáhly souladu, aby se urychlil příchod dnes, kdy se splní modlitba Kristova a lidé budou sjednoceni kolem Krista. Světlo tohoto Vatikánského pavilónu bude zářit jako maják na Světové výstavě, jako maják míru a ne války, maják, který bude zářit světlem Kristovým, které je světlo světa, světlo pravdy; modleme se, aby všichni toto světlo viděli. Slavnost vyvrcholila zažehnutím reflektorů, které vzhají světlo na Michelangelovu sochu Bolestné P. Marie, Pietu. Slavnosti otevření byl přítomen mj. kard. Spelman, ap. delegát mons. Vagnozzi, primátor města N. Yorku Wagner a řada dalších osobností církevního a občanského světa USA.

V pondělí dopoledne sv. Otec přijal v slavnostní audienci vyslance Korejské republiky J. Exc. Hahna Beena Leea, který sv. Otci odevzdal své pověřovací listiny. Je to první diplomatický zástupce Korey u Sv. stolice. Vyslanec Been Lee ve svém proslovu vzdal hold papeži Pavlu, vděčně vzpomněl duchovní i hmotné pomoci, kterým katoličtí misionáři přispívali už od 16. století k povznesení Korey a ujímali se už Korejců deportovaných do Japonska. Mezi korejskou vládou a misionáři zvláště po 2. světové válce vládnou velmi přátelské styky. Sv. Otec poděkoval vyslanci Korey u Sv. stolice za jeho vřelá slova. Katolíci Korey budou vždy pocitvými a pečlivými občany, budou poslušní zákonů a vládců. Sv. Otec končil přáním vnitřního pokoje a blahobytu pro Koreu a aby splnila své mravní občanské a duchovní poslání, které má mezi národy Dálného Východu. Po skončení soukromého rozhovoru v papežově knihovně vyslanec vykonal též návštěvu u vat. státního tajemníka kard. Cicognaniho.

(V. m. n. dle k. listu hr. říky hr. vln. řet. ml. ziv. dch.)

Kral 73/4 w. On pone vln. an. k. m. m. F. Federico IX a Iringardu
B. vln. m. m. d. R. na d. m. vln.

Papežské pomocné dílo slavilo 18. dubna dvacáté výročí svého založení. 18. srpna 1944 papež Pius XII. listem státního sekretariátu, podepsaným tehdejším substitutem mons. Montinim, založil Pap. komisi pro pomoc uprchlíkům a svěřil její řízení mons. Ferdinandovi Baldelliimu. Komise začala svou práci nejdříve ve prospěch obětí války a pak i jejich následků a vůbec pro dobročinnou činnost ve světě. Komise pro pomoc uprchlíkům později změnila své jméno na Pap. pomocnou komisi a r. 1953 byla změněna v Pap. pomocné dílo. První předseda mons. Baldelli byl později zvolen předsedou ústředí kat. char. organizační Caritas Internationalis a Jan 23. ho jmenoval jako projev uznání za jeho charitativní činnost titulárním biskupem. Zemřel r. 1963. Jubilujícímu Pařežskému pomocnému dílu zaslal zvláštní blahopřejný list sv. Otec. Vzpomíná všeobecné činnosti charitativní i sociální, kterou Dílo koná, a pak vzdává hold papeži Piu XII., onomu velkému papeži, který v bouřlivých letech války chtěl konat skutky evangelní lásky, které by odpovídaly době. List sv. Otce končí slovy díků všem, kdo vynaložili všechny své síly v práci Díla a tak podávali svědecké, že Kristova láska stále kvete v jeho svaté Církvi, stara jící se a pomáhající lidským potřebám. Na slavnostním zasedání promluvil o práci Pap. pomocného díla italský ministr obrany Andreotti.

V neděli dopoledne sv. Otec sloužil mše svatou v Sixtinské kapli. Tak se připojil k oslavám 400. výročí smrti Michelangela Buonarottiego, který v Sixt. kapli vykreslil Poslední soud, Stvoření a výjevy ze Starého a Nového zákona. O díle Michelangela, tohoto věřícího umělce promluvil předseda Pap. komise pro posvátné umění v Itálii mons. Jan Fallani.

Ve večerních hodinách sv. Otec zavítal do farnosti Sv. Kříže v římské čtvrti Flaminio. Sloužil tam mše svatou a pak k věřícím promluvil. Farnost Sv. Kříže slaví letos 50. výročí svého založení. Chrám sv. Kříže vznikl na přání papeže Pia X. jako památka na 1600. výročí zjevení sv. Kříže císaři Konstantinovi. Edel Flaminiový cesty před bitvou na Milviové mostě. Toto znamení zvítězilo četl Konstantin na nebi a dal znamení Kříže vykreslit na prapory svého vojska. Nedlouho po bitvě se Konstantin dal pokřtít a zrušil všechny zákony proti křesťanům. Kostel byl dokončen r. 1913. Ve svém kázání po evangeliu mše svaté Pavel VI. vzpomněl vzniku farnosti; mluvil o významu a úkolu farnosti a vysvětlil, že křestana je vzpomínka na velikonoční drama, které prožil Pán Ježíš, který žil, zemřel a vstal z mrtvých. Kristovo dědictví je Kříž: každý křesťan je povolán k odříkání a umrtvování, protože tak jedině dosáhneme pravého

života na věčnosti. Sv. Otec závěrem zval přítomné, aby zaměřili své zraky k věčnému cíli člověka a dovedli se odtrhnout od pomíjejících radostí světa

luteraným w. Dne vinného vypravil jí v pokrovu, že dnu následejícím
zhroutí se na něm w. Petru posílí kříž. mles. Jde ve Vat. se učenou,
nejkrásnější dílo světské umělosti: hixkříž kysle, obraz P. M. Bohatera, která
„Lutí“ pochází v N.Y. a obraz kříže kysle vč. san.w. N. ne kříž. mles., a
kříž kysle jin u, a je muž a žt. ^{služ} C. je opatruje a jeho ^{velká kysle včetně} všechny
je v počítačovém ^{stav} staveb, daleký významní umělci před oči vinné díla a je prohlíží
něj méně zádat, když je počítač, ještě kříž kysle, kříž kysle kříž kysle, kříž kysle,
kříž kysle a duchovní, kříž kysle způsobem všechny vinné díly
z Počítače.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Závěrem své společné konference italští biskupové vydali prohlášení, ve kterém vyzývají odpovědné činitele, aby ze všech sil hleděli zastavit šířící se nemravnost v tisku a představeních. Biskupové oznamují založení biskupské komise pro liturgii a pro prostředky sdělování informací; vyslovují naději, že věřící poslušně a ochotně přijmou pokyny, které mají za cíl obnovu liturgického života. Pak věnují pozornost několika otázkám kat. života v Itálii, Zvláště varují před nebezpečím šířící se nemravnosti, která ohrožuje mládež, rodinu a ohrožuje základy společnosti. Všichni jichž se to týká, mají dát svůj přínos k tomu, aby se proti záplavě nemravnosti postavila pevná hráz. Prohlášení končí výzvou ^{aby věřící} k správnemu užívání pozemských statků, aby ochotně přijali oběti nutné k dobru všech a nakonec krátce připomínají zásady o laicismu a o komunismu a nebezpečích nynější doby, jak byly uveřejněny v prohlášeních předchozí léta.

Kard. Augustin Bea, předseda koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů pronesl ve velkém sále milánské Kat. university přednášku na téma: Čím mohou laici přispět k jednotě křesťanů. Kard. Bea pravil, že svou přednáškou chtěl přispět, aby si katoličtí laici více byli vědomi své odpovědnosti v Církvi. Pravá Církev má mít trojí jednotu: jednotu ve víře, jednotu ve svátostech a jednotu v činnosti pod vedením biskupů spojených mezi sebou a s Jetrovým nástupcem. Existují opravdové možnosti, že ekumenická práce bude požehnána zdarem; dokazují to události posledních let. A netýká se to jen kněží a hierarchie, ale všech věřících a zvl. laiků. Naše naděje jsou řádu nadpřirozeného zakládají se na jednotě všech, kdo byli pokřtěni ve jménu „ristově“. Z toho plyne vážná povinnost všech zajímat se o otázku jednoty a přispět k jejímu zdaru příkladem věřícího křesťanského života a zvl. pokorou a láskou. Jednotu už existující mezi křesťany se má projevovat a rozvíjet vzájemnou úctou, láskou, bratrskou pomocí, vzájemným poznáváním a spolupráci, např. tím že společně budeme pracovat, aby byly všeobecně přijaty zásady plynoucí z přirozeného zákona a z pravd společných všem křesťanům. Je též nutné přímo přispívat, aby byly překonány rozdíly, které nás dělí, a to ne nějakým kompromisem, který nemůže existovat ve věcech víry, ale tím že lépe vysvětlíme svou nauku podle mluvy a smýšlení našich křesťanských bratří, dosud odloučených. Jestli křesťanský středověk byl povolán, aby dal lidstvu překrásné katedrály, pak naše doba zdá se je povolána, aby lidstvu dala, nebo alespoň pečlivě připravila daleko větší dar - obnovený chrám jednoty všech, kdo věří v Krista.

(kterým) jmenuje

val (nebude)

Dnešní L'Os.R. uveřejňuje list sv.Otc. kard.Pavla Marella ~~XX~~^{XXX} u svým legátem při slavnosti otevření Pavilonu sv.stolice na Světové výstavě v N.Y.Sv.Otec nejdříve mluví o významu Světové výstavy: Výstava chce způsobit, aby státy odložily spory, vzájemné nepřátelství a podezírání a jakoby závodily v úsi o lí zbudovat a šířit to, co podporuje klidný sociální život. Vatikánský pavilon postaví před zraky návštěvníka život Kristův, jak jej znázornili umělci ukáže prostředky, kterých Církev užívá, aby šířila svou nauku, její charitativní činnost, její schopnost ~~XXX~~^{XXX} vést lidi k svatosti, její posvátná roucha a nářadí a další její stránky, které zasluhují, aby je lidé znali. Sv.Otec se pak zmíňuje zvláště o soše Michelangelově Bolestná P.Maria, která též bude vystavena; když tato socha v srdečním hlubokém dojemu, když je privábí od viditelných věcí k věcem neviditelným, když svou tajemnou mluvou k nim mluví o křesťanské víře, matce hrđnosti, probudícte ctností, velkomyslně rozsevatelce radostí a krásy.

Kongregace obřadů konala v úterý dopoledne své zasedání. Bylo jednáno o mučednické smrti Blažeje Marmouitona, bratra laika z řeh.společnosti maristů, který byl zavražděn pro víru r.1847 na ostrově Nová Kaledonie ve věku 35let. Ve středu sv.Otec přijme v slavnostní audienci dánské královské manžely, krále Frederika IX. a královnu Ingrid. Královští manželé budou provázeni mj. svou dcerou princeznou Benediktou a dánským ministr zahraničí Perem Haekerupem. V neděli sv.Otec zakončil španělským rozhlasovým poselstvím národní eucharistický sjezd katolíků středoamerické republiky El Salvador. Sv.Otec se zmínil úvodem, že euchar.sjezd je oslavou 50.výročí zřízení salvadorské církevní provincie; učinil tak papež Pius X. Potom klad salvadorským katolíkům na srdce, aby hleděli eucharistií prohloubit v sobě život milosti, život Kristův. Dnes nestačí uchovat si zděděné dědictví, nestačí mít křesťanský program; je nutné jej obnovit, rozmnožit, oživit a provést ho v praktickém dení životě. Eucharistií K.P. chtěl zůstat viditelně mezi námi, avšak nechce zůstat jen v našich chrámech, je nutné nést ho do rodin a do společenského života. Když ovocem tohoto euchar.sjezdu je obnova křesťanského rodinného života, růst počtu kněžských a řeholních povolání, když znamená historický okamžik v životě celého národa.

V Mohučí za přítomnosti ap.nuncia mons.Konráda Bafila a velkého počtu biskupů byl zahájen Mezinárodní sjezd o liturgii. Sjezd pořádají Ústavy pro

liturgii z Trevíru v Něm. ze Salcburku v Rakousku a Frýburku ve Švýcarsku. Na pořadu jednání jsou různé aktuální otázky týkající se především provedení sněmovní konstituce O liturgii a vypracování nových liturgických textů. Je přítomno na 2000 osob. - Své zasedání a porady o provedení konstituce O liturgii a o přípravě 3. údoby evropského koncilu začali biskupové Kolumbie v Bogotě.

V Římě skončila v pondělí konference o svobodě informování, pořádaná pod záštitou SN.a italské vlády. V závěrečném prohlášení se podává souhrn názorů zástupců 25 zemí a 38 organizací, které byly pracím přítomny. Jako základní otázka stran informování se stanoví, že nástroje k sdělování informací se nesmí užívat k omezování svobody názoru, ale aby se podporovala důstojnost člověka, aby se dosáhlo lepšího porozumění mezi jednotlivci i národů, aby se čtenářům posluchačům umožnilo vykonávat odpovědný úkol v životě národním i mezinárodním. Byl naznačen návrh stanovit jakýsi kodex, který by se měli řídit všichni, kdo informují druhé. Na semináři SN o svobodě informování Sv. stolice byla přítomna dvěma svými pozorovateli.

Sv. Otec udělil účastníkům semináře zvláštní audienci v pátek.

Slavnou pontifikální mši svatou kard. Agagianiana před průčelím katedrály v Sieně skončil tzv. Pochod víry italských kat. studentů. Více než 8000 studentů připutovalo do Sieny z pěti stran. Tématem společných disuksí a rozjímání byla otázka křesťanské jednoty Aby byli jedno. Pochod víry pořádá už skoro 10 let hnutí Pro Civitate cristiana z Asisi. Pochod víry má za cíl upevnit víru v Nejsv. svátost a v přítomnost Krista. Studenti vždy přes noc putují k některé památké italské katedrále a v ní mají společnou mši svatou. Vatikánský stát se účastní aténské výstavy konané na téma Byzantské umění je umění evropské. Výstavu pořádá Evropská rada. Sv. stolice poslala na výstavu 8 uměleckých děl ze svých sbírek.

Africký kard. Rugambwa jménem všech afrických katolíků vyjádřil svou hlubokou bolest nad zprávou o vypovězení všech katolických misionářů ze Sudanu. Misionáři dali zemi nejlepší léta svého života a své práce; pracovali za rozkvět křesťanského náboženství a za všeobecné povznesení země. Vypovězení znamená porušení posvátných práv spravedlnosti a svobody.

Obětem zemětřesení, kterému došlo na Hod Boží velikonoční na Allašce, sv. Otec poslal projev své účasti a pro pomoc nejvíce postiženým větší peněžní obnos.

Sv.Otec Pavel VI. udělil ve středu v poledne všeobecnou audienci v bazilice sv.Petra. V italském proslovu přirovnal pouť přítomných do Říma^k duchovní cestě každé duše k Bohu. Všechny cesty vedou do Říma, praví dávné přísloví; i v duchovním a náboženském smyslu musíme je chápat; kdykoliv člověk hledá svůj poslední cíl, je na cestě k Bohu; k Bohu nedojdeme leč prostřednictvím Krista a Kristus se učinil přístupným prostřednictvím Církve, která ~~zase~~^{a tu} má ~~xx~~ svůj střed a svou viditelnou hlavu zde v Římě. Sv.Otec proto zdraví poutníky, přítomné audienci, jakoby u cíle jejich pouti. Lidský život nemá smyslu bez svého vztahu k Bohu a k Bohu dojdeme leč skrze Církev; chceme-li mít Boha za otce musíme mít Církev za matku/Poutníci se tedy mají za svého pobytu v Římě na chvíli zamyslit nad Církví: Církev není jen zřízení pouze zevnější, je tajemná skutečnost, která zasahuje do našeho osobního vztahu k Bohu; Církev do tohoto vztahu vrhá své světlo pravdy a spásy. Poutníci se proto mají obnovit ve své věrnosti a lásce k Církvi. Svá slova sv.Otec opakoval krátce i v dalších světových řezech. Zvláštní francouzský pozdrav pronesl k účastníkům Konference o katolických školách v Blízkém a středním Východě; zval je, aby obětavě pokračovali ve své práci za uchování duchovních a kulturních hodnot ve své zemi.

Vat.pošty vydaly ve středu sérii známek věnovaných Světové výstavě v N.Y., která byla právě 22. dubna otevřena a jíž se Sv.stolice též účastní. Na známkách je portrét Pavla VI. a podobizna sochy Piety vystavené v N.Y.

Ve čtvrtek 23.dubna vykonají slavnostní oficiální návštěvu u Sv.Otce dánští královští manželé Frederik IX a Ingrid, provázeni princeznou Benediktou. Jsou to představitelé národa z naprosté většiny protestantského, kteří přicházejí do Vatikánu. Dánsko když země katolická od 9.století, překrásnými románskými katedrálami, už v letech 1527-1536 přijala reformaci a katolická Církev navenek úplně zmizela. Teprve koncem min.století bylo možné začít znova misijní práci. Ze 4 a půl milionu obyvatel je dnes 27 000 katolíků, mají 36 far, 90 kněží a biskupa v Kopenhagenu benediktina mons.Suhra. Dánské zákonodárství nezná předsudků vůči katolicismu; kat.školy se těší plné státní finanční podpory. V Dánsku kvete ekumenické hnutí; m.r.kard.Bea byl velmi přátelsky přijat osobnostmi náboženského i občanského světa. Král Frederik IX není první dánský král, který přichází do Vatikánu. Už r.1920 navštívil papež Benedikt XV král Frederik VIII. spolu s královnou Alexandrinou a cestou do Vatikánu se zastavili v kostele P.Marie In Traspontina, v kapli zasvěcené dánskému králi sv.Knudovi, který pro víru byl usmracen v XI. stol.Král Frede

rik VIII. byl osobně přítomen zádušní mši svaté za Benedikta XV. sloužené v kopenhagenské katedrále. Podobně celý dánský národ loni sledoval smrt a pohřeb papeže Jana a kňebu a korunovaci jeho nástupce sv. Otce Pavla VI., jehož představitel dánského národa král Frederik IX ve čtvrtek navštíví.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

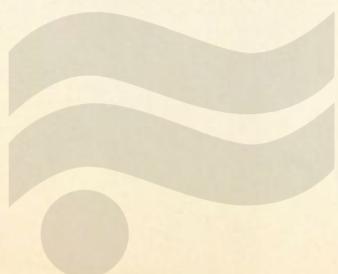
Obdržel v Římě, v Náruji, řečeném a když by řečené řečené a nároj je největší
místo sv. Vojtěcha, když mimo vlasti jeho byl i když byl 3x vysoký z jeho dicas. 107/2

Poslední minuty našeho pořadu patří sv. Vojtěchovi, prvnímu českému biskupovi
na pražském stolci, jednomu z nejušlechtilejších synů českého národa, který
první proslavil naše jméno za hranicemi. Pocházel z rodu Slavníkovců, který
byl do jisté míry soupeřem rodu Přemyslovců o moc nad Čechami. Na studiích
v Magdeburku při biřmování přijal jméno tamějšího arcibiskupa, svého věrného
příznivce Adalberta; pod tímto jménem zná našeho sv. Vojtěcha svět. Po smrti
prvního pražského biskupa Dětmara si ho věnovali zvolili za nástupce. Investo-
vání vysvěcen byl ve Veroně, kde právě dlel císař Ota II. a arcibiskup mohu-
čský Villigis. S velkým nadšením se dal do práce za konečné založení kres-
ťanství v našich vlastech. Ale jako tolik jeho nástupců na pražském stolci
i Vojtěch okusil, jak chutná nevděk. Třikrát prehl ze své vinice. V Římě r.
989 vstoupil s dovolením papežovým do kláštera sv. Alexia na Aventinu a žil
tak přísně, že se pověst o jeho svatém životě rozhlasila po celém městě.
Po třech letech na žádost knížete Boleslava se vrátil do Čech; vedl s sebou
12 řeholních bratří a pro ně založil r. 993 první benediktinský klášter v Bře-
vnově. Rok nato ale rod Vršovců porušil právo útočiště, když se utekla žena obni-
viněná z nevěry, a zneuctil chrám. Vojtěch v tom viděl projev nenávisti vůči
své osobě, opustil po druhé svou vlast a odešel znova do Říma. Ještě jednou
se vrátil do Prahy, když mu kníže slíbil věrnost a poslušnost; ale vyžádal
si dovolení, aby mohl odejít kázat evangelium pohanům, když ho Češi nebudou
poslušni. Na hranicím své vlasti slyšel o novém zločinu proti své rodině: Sla-
vníkovci byli přepadeni na svém hrade Libici a upíne v vraždění. Vojtěch
Čech ani nevkrčil; šel přímo do Polska k Boleslavovi chrabrému a odtud se
vypravil k divokým Prusům. Na posvátném Romovém poli byl sekrami a oštěpy u-
bit. S modlitbou na rtech za své vrahů, připodobněn Pánu, jehož celý život
věrně následoval, zemřel smrtí mučednickou 23. dubna 997.

Svatému Vojtěchovi budeme svěřovat osudy Církve v zemích, které patřily k je-
ho diecézi. Když r. 1947 uplynulo 950 let od jeho mučednické smrti, (putovala)
jeho svatá lebka českými a moravskými krajemi: Vojtěch jakoby konal novou vi-
zitaci, přehlížel své stádce, kázel svým příkladem. Vizitace se podobala vel-
kým lidovým misiím. Byla to návštěva před bouří. Kéž sv. Vojtěch zepteňuje
sílu, statečnost a trpělivost s ~~XXXIX~~ Čechy všem ~~XVII~~ dnes pokra-
čují v práci na jeho liše. Avšem nám kéž vyprosí Boží lásku, slitování, hoj-
nost a mír, v naší zemi. (a nám) (a nám) (a nám)

Filigrán je způsobil je duchovní a moudrému

Svatý Otec Pavel VI. přijal ve čtvrtek dopoledne v slavnostní audienci dánské královské manžely krále Federika IX a královnu Ingrid, kteří byli právě zavázeni mj. princeznou benediktou a min. zahraničí Perem Haekkerupem. Audiencie se konala podle ceremoniálu vyhrazeného hlavám států. V doprovodu hodnostářů papežského dvoru král Federik byl uveden do Malého trůnního sálu, kde sv. Otec setrval s dánskými královskými manžely v soukromém rozhovoru. Nato byli sv. Otcem představeni i ostatní členové doprovodu; v přítomnosti všech sv. Otec pronesl delší anglický proslov: vzpomněl návštěvy v Římě sv. Ansgara apoštola Dánska v letech 831-832, návštěvy sv. Kanuta Velkého, kterého papež Alexander III. prohlásil r. 1170 za svatého. Sv. Otec pak pravil, že dánský národ si získal význam v světě svými sociálními opatřeními vůči osobám starým, nemocným a vůči dětem, svou laskavostí vůči uprchlíkům a obětem přirodních katastrof. V Dánsku katolíci se těší z plné náboženské svobody; katolíci ze své strany přispívají ze všech sil k povznesení sociálnímu a kulturnímu. Sv. Otec nakonec zdrabil celý dánský národ, též yvstěhalce, rybáře, námořníky a skončil heslem krále Federika: Bůh chraň Dánsko. Král Federik ~~xx~~^{Také} odpověděl sv. Otci srdečným proslovem. Král Federik připomněl, že Dánsko z Říma dostalo křesťanství tak a se zapojilo mezi civilizované národy. I když dánská a katolická Církev se odložily, existuje vzájemná úcta mezi nimi. Dánsko sleduje práce sněmu a přeje sv. Otci jeho úspěšné zakončení. Dánsko též sleduje práci Sv. stolice za upevnění a uchování míru ve světě. Zvláště pro tuto práci Dánsko přeje sv. Otci úspěch. Při audienci král Federik nesl ~~mu ruku~~ ~~odznaky~~ Zlatého ~~nakrčníku~~, jednoho z nejvyšších papežských vyznamenání, které mu sv. Otec k audienci udělil. Také královna Ingrid a princezna Benedikta nesly odznaky papežského vyznamenání. Sv. Otec daroval králi Federikovi reprodukci kodexu Resta, chovaného v Miláně a medaile svého pontifikátu. Král Federik daroval sv. Otci stříbrný džbán a mísu dlo to dánského rytce Jense na. Dánští královští manželé s doprovodem vykonali též návštěvu u vat. státního tajemníka kard. Cicognaniho. Jmérem sv. Otce pak kard. Cicognani splatil králi Federikovi jeho návštěvu ve Vatikánu.

ústav pro studium
totalitních režimů

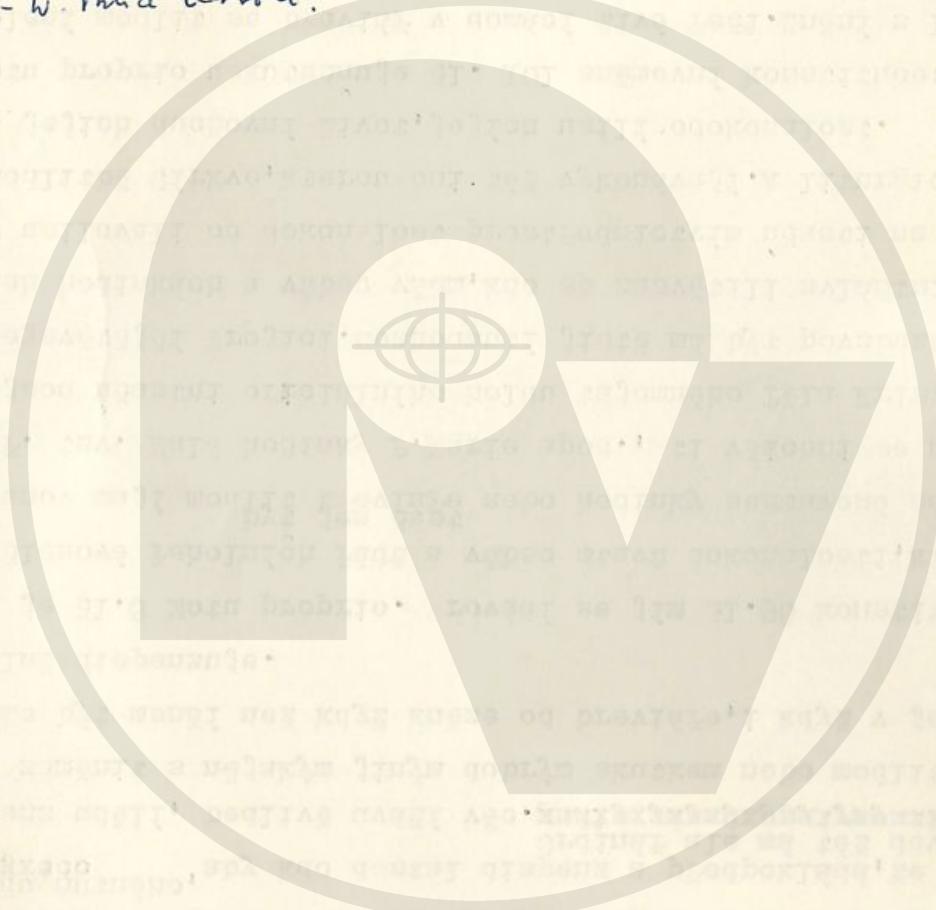
Př. v dálku mohou oříšet p. řec. úz. ~~† pánem. † pán. dnu. dnu. jin učebnici~~
Z rozhodnutí sv. Otce od 16. února se může udělovat bižmování po evangeliu; po evangeliu se má též uzavírat svátost manželství, a když se uzavírá mi-mi mši svatou, má se přitom číst epištola a evangelium mše svaté snoubenců. Do prozatímní liturgie světosti manželství se vkládá vztah ke mši svaté:
~~Lahvach už založit nebe)~~ ~~založit nové hodiny k hodům Beránka, k hodům věčným, ale též těm pozemským, obrazným,~~ ~~věčným, když k s. ji měl ve spoustě.~~
Dlší několik rozhodnutí, která vstoupila v platnost, se týká modlitby breviáře. Už jsme řekli, že kněží mohou vynechat primu a z ostatních malých hodinek si vybrat jednu, která nejvíce odpovídá době, kdy se breviář právě modlí. A mohou tak udělat sami o sobě, bez jakéhokoliv zásahu svého biskupa, svého ordináře. Kněží a vůbec církevní osoby, které jsou vázány modlit se breviář v chóru, ~~se modlí~~ breviář jako dříve.

čl. 8 Motu proprio dává moc ordinářům, ne pouze místním ordinářům, dispenzovat své podřízené od závazku modlit se breviář. Podle konstituce o Liturgii dispenz lze udělit jen v jednotlivých případech a z úměrného důvodu; dispenz bez dostatečného důvodu by byla neplatná. Motu proprio podtrhuje ráz důvodu nutného, aby kdo dostal dispenz a předpokládá, že ordinář, dříve ^{zde ještě zesiluje:} Ordinář ale má též dovolení modlitbu než dispenz udělí, bedlivě uváží věc. breviáře zaměnit s nějakým jiným dobrým skutkem nebo modlitbou; zde jistě důvod může být menší než když kněze od breviáře, i když v jednotlivém případě, úplně dispenzuje.

Zajímavý je čl. 8 Motu proprio. rovádí se jím čl. 98 konstituce, že totiž všichni členové řeholních řádů a vůbec stavů dokonalosti, kteří se podle svých stanov mají modlit ^{být jen část} breviáře nebo hodinky sestavené na způsob breviáře, např. tzv. Malé hodinky P. Marie apod., ti všichni se modlí jménem Církve, jsou účastní oficiálního holdu tajemného Těla Kristova ~~na~~ nebeskému Otci a Nejsvětější Trojici. Rozhodnutí jistě má být povzbuzením řeh. sestrám při jejich hodinkách a vůbec všem, kdo se zasvětili zvláštním způsobem Bohu aby více usilovali od dokonalost prostřednictvím účasti na liturgii, na oficiální modlitbě Církve, kterou oni též vykonávají. A liturgická modlitba se má živit jejich duchovní život, jejich úsilí odokonalost.

čl. 9 motu proprio uskutečňuje čl. 101 sněmovní konstituce: Ordinář může dát dovolení modlit se breviář v domácí živé řeči. Znění z latiny do živé řeči musí být schváleno příslušnou církevní autoritou, a ze souvislosti s ostatními články konstituce vidíme, že je to biskupská konference. Znění

„Já mi hledáte jinou jízdou když máte pení, až mohuši mi nabídku
míw. Hlásit dálku přijimat zde odky, a nej zdejším, říkám vám že tě už jsem
naučil - w. Vlkou dnesko!“

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

má být zasláno k definitivnímu potvrzení schvalení Svaté stolici. A Motu proprio dodává zde, že tento postup se má zachovávat, kdykoliv nějaký latinský text budé přeložen do domácí řeči k užívání při bohoslužbě; překlady se vykonají pod dohledem biskupské konference, ona je schválí, pak jsou zaslány Sv. stolice a ta je schválí definitivně: liturgicky latinsky: traductiones confectae et approbatae potvrdí latinsky: probatae et confirmatae.

Můžeme dodat, že právě v tomto článku se první znění motu proprio poněkud lišilo od znění definitivního, uveřejněného v AAS; je zde přesněji určen postup a odstraněno nedorozumění, které u některých liturgistů první znění vylehalo, jakoby až Sv. stolice překlady schvalovala. Jasně celou tuto věc už ale rozhodla sněmovní konstituce O liturgii, motu proprio nemohlo být s ní byť jen ve zdánlivém rozporu.

Přináší tedy konstituce a ještě blíže motu proprio něco nového do běžného církevního práva: biskupské konferenci, která už v tolika zemích existuje a v dalších bude ještě založena, se dává opravdová moc nad liturgií. Biskupská konference je blíž skutečnému životu v té které zemi, ona může rozhodnout nejlépe. Přitom ale se zachovává hlavní zásada, že Sv. stolici - tj. kongregaci obřadů zůstává nejvyšší moc.

Jak jsme řekli, tento postup se má zachovávat při vydaných všech překladů liturgických knih: schválí je biskupská konference, potvrzení dá Svatá stolice.

A v knihách tímto způsobem vydaných pak má být uvedeno toto obojí schválení.

Kněží, kteří si koupí např. breviář v domácí řeči, nebo později evangeliář, epištolář, se napřed přesvědčí, zda překlad byl patřičným způsobem schválen.

V příštím pořadu si všimneme posledních predpisů Motu proprio a především, co Motu proprio stanoví jako místní biskupskou konferenci.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

X) V nejdružší řeči, např. v Němčině, angličtině, francouzštině a portugalsky, může být použit pouze takový způsob, aby měly smysl, v nich měly i duch a význam. Ne lze tedy komplikovat všechny vydání, mít tedy různé mítelky, různé vydání, různé publikace ne mít upřesnit.

25. duben je v Itálii ~~státní svátek~~ Den osvobození. Sv.Otec bude sloužit mši svatou v bazilice sv.Petra pro římské ministranty. V odpoledních hodinách udělí audienci zemědělským dělníkům z italského kraje Campania. Bude jich na 35 tisíc. Také v neděli sv.Otec bude celebrovat v bazilice sv.Petra pro poutníky. V úterý zavítá do Pap.koleje pro bohoslovce z Brazílie. Kolej slaví letos 30. výročí svého založení.

Kongregace obřadů uveřejnila dva výnosy. Prvním výnosem se mění formule, které kněz užívá při rozdávání sv.přijímání. Místo dosavadních latinských slov Tělo Pána našeho Ježíše Krista zachovej tvou duši k věčnému životu Americký kněz bude říkat pouze: Tělo Kristovo, a věřící odpoví Amen. Tak se věřící aktivně zapojují do pbřadu sv.přijímání, čteme ve výnosu. Krátké formule se užívalo už v 14.století a dosud je ji užívá v milánském ambroziánském obřadě. - Druhým výnosem se zařazuje do chvál, jak se je kněz modlí po požehnání s Nejsv.svátostí, též invokace k Duchu svatému: Benedictus spiritus sanctus Paraclitus. Invokace se zařadí po inovakci ke K.přítomnému v nejsv svátosti oltářní. Oba výnosy jsou daovány 25.dubna.

Koncilový sekretariát pro jednotu křesťanů vydal ve čtvrtek prohlášení stran návštěvy, kterou delegace Sv.stolice vykonala v posledních dnech u ekumenického patriarchy Atenagorase. Mons.Josef Maria Martin, arc. z Rouenu a člen sekr.pro jednotu se vrátil z Istanbulu spolu s mons.Willebrandsem a P. Petrem Dupreyem, tajemníkem a podtajemníkem sekretariátu. 20.dubna vykonali návštěvu u ek.patriarchy Atenagorase a blahopřáli mu jménem sv.Otce k velikonocům, které podle pravoslavného kalendáře připadají na 3.květen. Sv.Otec tak chtěl znova navázat a pokračovat v styčích, které byly začaty v ovzduší

bratsrtví srdečnosti a svobody ve Svatém městě; všichni si přejí, aby tyto styky se stále více a více rozvinuly. Delegace vykonala též návštěvu u arménského pravoslavného patriarchy v Istanbulu Senorka Kalustiana. Také pravoslavný patriarchát vydal příslušné prohlášení. Delegace sv.stolice odevzdala patriarchovi poselství sv.Otce. Patriarcha odpověděl telegramem ve kterém vyslovuje svou radost, když mohl přjmout delegaci, a svou bolest, že návštěva byla příliš krátká. Prohlášení patriarchátu nakonec ohlašuje že patriarcha Atenagoras pošle sv.Otci poselství.

Hlota L'OR. může mít hyp. ohně, ale i když mohlo mít vzniknout v. půjčku

vh ní knize

RaVat CECO 25-4-64

poutníků a turistů

104/1

25. dubna v italský státní svátek Osvobození se sjelo do Ríma velmi mnoho
Sv. Otec sloužil mše svatou (pro ně) v bazilice sv. Petra. Hlavní skupinu
přítomných tvořili římští ministranti. Bylo jich na 3000. V proslovu po mše
svaté sv. Otec mluvil o náboženských, sociálních a pedagogických stránkách
famil VI jejich přísluhování při bohoslužbách. Ministranti u oltáře jsou důkazem
životnosti farnosti; oni se přímo účastní liturgie, jak si to přál koncil
od všech věřících. Ministranti dále jsou chloubou katolických rodin, ve
kterých rodiče si považují za zvláštní čest, že jejich chlapec smí být
knězem nejblíž při mše svaté. Být ministrantem má i svůj užitek na poli
výchovy, pomáhá muz překonat bouřlivou ou doby dospívání, zůstat věrným Kristu

Ministranti hrují plné, mnoho plachot, když v mnoha prav. a hrují tři mnohaliči. A tak vše vše od kostela vzdáli. Sv. Otec jim dal za vzor sv. Marka - podle zbožné tradice sv. Marek sledoval K.P. jak byl odváděn v poutech z Olivové zahrady. Když ho vojáci chtěli chytit, vysmykl se jim a nahý utekl. Po vzkříšení se ke K.P. vrátil, provázels sv. Pavla i sv. Pavla na jejich misionářských cestách a podle kázání sv. Petra napsal evangelium. Po příkladu sv. Marka mají žáci vytrvat ve škole Petrova nástupce, pak i oni jednou budou Kristovi evangelišté, kazatelé jeho blahé zvěsti. - Sv. Otec též pozdravil některé jiné skupiny přítomných při mše svaté, především členky Sdružení Dam lásky od sv. Vincence, mezi nimiž byla chot presidenta it. rep. paní Segnivoá.

Ve večerních hodinách sv. Otec udělil audienci zemědělským nádeníkům z jihoitalského kraje Campania.

Biskup z Montpellier ve Francii mons. Tourel zve věřící své diecéze aby se modlili za zdar synodu francouzské reformované církve; synoda se koná v prvních dnech květnových v Saint Jean de Gard. Nechť Duch svatý, duch pravdy a lásky, řídí práce našich bratří a pomáhá jejich úsilí, tak aby se uskutečnila modlitba Krista Pána a všichni kdo věří v něho jedno.

K volbám do zemského sněmu, které se konaly v neděli v německém kraji Baden Wurtenberg vydal past. list arc. z Frýburku mons. Schäufele. Je povinností občana přijmout svou spoluodpovědnost za obecné dobro. Je proté povinností každého občana zúčastnit se voleb a dát svůj hlas podle svého svědomí když byl uvážil, jaký přínos každý kandidát může dát k obecnému dobru a když byl uvážil záruku, kterou jednotliví kandidáti podávají, že ve veřejném životě budou hájit křesťanské zásady.

Wetzelia Sintse br. Golen. v. N. Petzka.
M. 1935 d. w. f. s. - n. m. u. w. p. p. j.

Není pochyby ó tom, že Bůh posílá každé době světce, jaké jednotlivá doba potřebuje. Světec pak plní úkol, který mu Bůh dal. [Ani on není k tomu deterministicky donucen, může říci ne; a snad všichni ti tzv. reformátoři měli také své poslání od Boha, ale odmítli jít cestou Boží a tak místo očistili lidskými nedokonalostmi znečištěnou tvář Kristovy snoubenky, rozhli suknici Kristovu a stali se příčinou rozdělení.] I naše doba má své světce, takové, jakých právě potřebuje. Jsou to ti otcové a matky, kteří bez ohledu na materiální nevýhody, ústrky a posměšky udržují v rodinách dědictví sv.víry; jsou to kněží, biskupové, vytrvávající na svém místě, jsou to řeh. sestry, všichni ti neznámí spravedliví, pro které Bůh ušetří ^{je všechno} dnešní

Petr Kanisiovi, jehož svátek budeme slavit v pondělí. Sv/petr Kanisius, je druhý apoštol Německa, budovařel hráze proti záplavě protestntismu v celé střední Evropě, i u nás.

Narodil se v Nymwégách v Holandsku r.1521, v rok, kdy Luter přibil na dveře wittenberského kostela svéžku teze a tím dal povel k začátku protestantismu, v rok, kdy ve Španělsku ~~xx~~^{pri obrane} hradě Loyola rytíř Inigo byl těžce zraněn a po uzdravení se dal cele do služeb krále ne pozemského a věčného; do jeho druhžiny Tovaryšstva Ježíšova Petr vstoupil za studií v Kolíně n.R. Na kolínské universitě už jako jáhen začal přednášet Nový zákon a kázat v kostelech. Bylo to vlivem jeho kázání, že kolínské arcibiskupství bylo zachráněno Církvi. 25 let mu bylo, když si ho augsburský biskup kard.Truchses vzal za svého poradce teologa na sněm Tridentský. Pobyt v Itálii trval několik let. Sám sv.Ignác posílá Kanisia do Německa do boje proti protestantismu. Kanisius jede. Ingolštat, Vídeň, Praha. To jsou první štace jeho 46 let trvajícího putování po střední Evropě. Člověk se diví, jak našel čas pro cestování: ~~trvání~~ a přitom ~~na~~ kázání, ~~na~~ universitní přednášky, ~~na~~ povědnici, vyučování pravdám-víry a dětí pro sepsání spisu, z nichž nejvíce proslul a konečně ~~do~~ řízení německé provincie, jejímž byl prvním provinciálem jeho Katechismus. Kazda štace jeho putování znamenala ~~založení~~ domu jeho Tovaryšstva, postavení ~~na~~ bašty ve výboji Církve dobyt zpět ztracené pozice. Do Prahy přišel po prvé r.1555. A hned si ~~do~~ ní můžeme říci přímo zamiloval. Píše sv.Ignáci: "Ani v Rakousku ani v Bavorsku jsem nenašel okolnosti tak příznivé návratu odloučených ke katolické jednotě jako zde. Přijímají zde sice pod obojí, ale jinak se nebrání ostatním obyčejům římské Církve, za-

chovává půst a slaví zevnější obřady s větší zbožností než kdokoliv z Němců. Třebas v celých Čechách duchovenstvo nemá ani jediného biskupa, přece jen pracuje horlivě a pilně za obranu náboženství. Jsou to lidé prostí, dovední, daleko závořilejší vůči cizincům než Němci. Necestují mnoho mimo vlastní zemi a nepropadávají se restem jiných národů. Dej Bůh, aby naše Tovaryšstvo dostalo do svých řad mnoho Čechů, kteří by přivedli nazpět do lůna Církve lidí svedené Husem." Kanisius byl optimista — situace v Čechách naprosto nebyla tak růzová: zemi hrozilo poněmčení protestantismem, arcibiskupský stolec stále osiřelý, většina klášterů zanikla, zbylé řeholní domy podobně jako Karlova universita živořily. Katolická víra jakoby byla udušena koukolem kacířství. V červenci 1556 prvních 11 jezuitů pod vedením Kanisiovým začalo vyučování v koleji sv. Klementa, nejdříve v nižších třídách po ději ve vyšších, nakonec založil novou universitu Ferdinandovu, která v době barokní spojena s universitou Karlovou zase vrátila Praze světový věhlas na poli vědeckém. Do Prahy a do Čech se Kanisius často vracel. R. 1561 našel několik jesuitů nemocných. Hned tři poslal do Krkonoš na zotavenou, dva do jejich domovské obce, aby si tam odpočinuli. Píše do Říma, že by chtěl mít noviciát svého řádu raději v Praze než ve Vídni, Praha má čerstvý vzduch, má osvěžující pivo a ještě další přednosti. A Kanisiův slavný životopisec Angličan P. Brodrick ve své knize dodává: Kdo ví, zda v tom nebylo i pivo, že Kanisius usilovně hledel založit jesuitskou kolej i v Plzni snad už tehdy proslulé svým pivem."

Víc jak 40 let střední Evropou
ještě let ~~se~~ ^{cestoval} Kanisius, tento dříč na vinici Boží. Polsko, Augšpurk, Ingolstat, Mnichov, Dillingen — zde přijal do řádu sv. Stanislava Kostku — Trident, kde byl zase teologem poradcem na koncilu při jeho zakončení, Řím, Landshut v Bavorsku a nakonec Frýburk ve Švýcarsku — to jsou zastávky jeho životní pouti. Káže, přednáší, zpovídá, píše až do úpadu — tento Makabejec 16. století, jak ho kdosi nazval. 21. prosince 1597 si ho volá k věčné odměně Pán vinice, jemuž tak verně opravdu do úpadu sloužil. Hřivny kterým mu svěřil, ~~ne~~ zakopal, ale přivedl k stonásobnému užitku, slnil svůj úkol, byl světcem své doby. A nepochybujeme, že se bude přimouvat za uchování svého dědictví v zemích v nichž pracoval, že nám vyprosí světce, jakých naše země ~~jménem~~ potřebovaly stejně jako jich potřebovaly v 16. století. Od sv. Petra Kanisia, jehož svátek slavíme v pondělí, pochází modlitba za všeobecné potřeby křesťanů, jak byla otištěna např. v olo-

moucké Boží cestě. Na přímluvu sv. Petra Kanisia káž pán od nás odvrátí zasloužené tresty, přítomná i budoucí nebezpečenství, válku, drahotu, nemoci a smutné trudné časy. Káž vyprosi jednotu ve víře své Církvi a nám milost, abychom byli věrnými poslušnými dětmi svého nebeského Otce v životě i ve smrti. A káž nám konečně naučí své svaté neuvané píli v práci o Boží království, abychom i my se též ~~se~~^{w. let bec li} pričiněli, aby svatá víra u nás vytrvala.

~~A báta~~ Kánius, já už jsem miloval, a dám všechno i jsem
mírový chod. ~~Naše pět - fiktivní~~ nevěděl,
~~fiktivní~~, ~~český povídání~~ mjal mnoho stále pro mě počíná, že
jsem - když si myslí mne mít teď, když jdu vzdálit pět, až
a, když už jsem miloval - ~~S mnoha rokům~~:) Vymýšlím si jich jiných: Canis pumí
pes. Ale Kánius mil mě toto alibi: To je všechno mnoho rádi pro, ovce mlu-
ví, výplň pes je skutečně a druh ...

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

26/4/64

107,

V neděli dopoledne sv.Otec Pavel VI. sloužil mši svatou v bazilice sv.Petra pro poutníky, kteří na sobotu a neděli přijeli do Říma.V kázání po evangeliu sv.Otec mluvil o významu příchodu Ducha svatého, jejž K.P. slíbil seslat apoštolum.^{ještě dne sv. Vojna. květ.} Duch svaty nastolí na zemi Boží království, království neviditelné, vnitřní, které se uskutečňuje ve svědomí lidí tím že přijmou Boží milost.Sv.Otec končil slovypovzbuzení, aby se věřící horlivě připravili na slavení svátků svatodušních; mají v sobě rozhojnit úctu k duchu svatému, přímluvci, příteli, utěšiteli a oživovateli duší. - Polední modlitbu k P.Marii Královno nebes věřící podle výzvy sv.Otce obětovali za mír ve světě.Ve světě ještě stále není soulad a pokoj, ano na nejednom místě se bojuje, všechny nás to velmi bolí a máme se modlit za uklidnění národů.

V sobotu ve večerních hodinách sv.Otec přijal v audienci 30 000 pracujících z okolí Neapole.Ve svém proslovu sv.Otec označil za jeden z charakteristických rysů naší doby větší sebevědomí a zralost mezi pracujícími;tato duševní zralost ale žádá správnou volbu v životě a sv.Otec zval přítomné,aby si zvolili ^{všechny změny ve světě práce, kterých jsme svědky} Krista. Jestli ~~maximálně~~ vám přináší trochu blahobytu, vítáme je s radostí, ano přejeme jim a je podporujeme. ^{Je ale nutné tyto změny správně posuzovat. Hodina zralosti je hodina volby.} A každá volba koneckonců se týká samého Krista. Je nutné dávat pozor. Mnoho ideologií je nesprávných, jsou to např. sociální eobectví, prvenství ekonomie nad mravním a náboženským zákonem, nebo podvratný třídní a bezbožecký marxismus, ideologie rozkošnictví a vášně jako svobodný životní program. Tyto ideologie mohou mít neblahé následky, a to právě pro pracující, kteří hledají hospodářskou soběstatčnost, ^{důstojností} svobodě, ^{uctu k osobní} a mezinárodní míru. Otevřete oči a pozorujte události těchto dnů, které ukazují vědeckou ^{nehotnost} ~~nedostatečnost~~, sociální odolnosti, nebezpečí ~~maximálně~~ na politickém poli ^{nauk}, které se staly mocnými a které

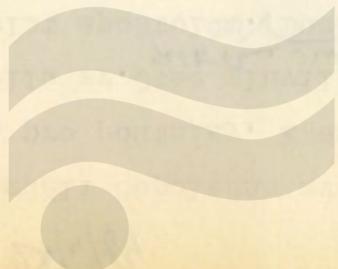
^{se hlásí o to, aby byly vedoucími činiteli ve světě práce.} Zůstaňte věrní Církvi; prostřednictvím papežů vyšlo z ní tolik slov poučení a povzbuzení která mají vztah právě k vám, pracujícím, a k otázkám, jež hýbají vaším životem. Tento zájem Církve nejsou jen prázdná slova, není to obrana vlastních ^{časních} zajmu a výsad, není to obrana sociálních podmínek překonaných po stránce dějinné i filosofické, není to překážka oprávněného konkrétního přeměnného dynamismu, není to žádná okázalá propagandistická činnost. Církev tak dává najevo svou opravdovou lásku k vám, svou starostlivost, aby se

vám dostalo všeho nač máte právo. Je to důmyslné a peticí úsilí, aby ve spolupráci s vašimi sdruženími a s příslušnými občanskými a politickými autoritami se dostalo společnosti spravedlnosti, rádu a pokoje, po němž vy první toužíze a kterých potřebujete. Budte budovateli nového světa, na nějž nás technický a vědecký pokrok může připravit. Místo abyste nenáviděli společnost a zložečili ji, do níž Boží prozřetelnost nás postavila, hleďme ji chápout, sloužit jí, uzdravovat její neduhy a milovat ji. Milujte svou práci a naučte se povyšovat v křesťanské trpělivosti utrpení, která zůstanou nevyhnutelná. Milujte svou práci, povznášeje ji vnitřními city poctivosti přátelství, bratrství a soudržnosti.

Fa
Fajnčík byl i ideologickým národním představitelem, a měl také, až počátkem května 1945, malý kulturní klub s kulturní místností, která probíjela v místnosti, kde se nacházela kancelář.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

*H. dnešního čísla všechno m. Pap. místi Latinskému jazyku až
mimořádnými kongregacemi, které jsou v roce 1972*

1072

V sobotu 25. dubna byla uveřejněna jména arcibiskupů, biskupů a kněží, které sv. Otec jmenoval za poradce komise pro přehlédnutí círk. práva. Před sedou této komise je kard. Petr Ciriaci, prefekt kongregace koncilu; poradci kněze jsou biskupové a kněží, můžeme říci z celého světa; vidíme jména mj. tangajického ~~čínského~~ ^{birmanského, vietnamského} ~~čínského~~ ^{chon tau} tyna. Za poradce je též jmenován jeden laik, (kuri) ⁴ Pius Cipriotti.

Sv. Otec jmenoval arc. z Aparecidi v Brazílii dosavadního arc. v Sao Paolo kard. Carla de Vasconcelos Motu.

Pondělní L'Os. Romano přináší zprávu o smrti spisovatele světiceho biskupa mons. Štěpána Barnáše. Zemřel 16. dubna v Charitním domě v Pezinoku. Bylo mu 64 let; na kněze byl vysvěcen r. 1925 a na biskupa r. 1949. Brzy nato byl internován pak odsouzen do žaláře; r. 1960 byl propuštěn z vězení na všeobecnou amnestii, ale nemohl se ujmout svého úřadu.

Na 14 000 pařížských katolických studentů se zúčastnilo pouti do Chartres. Pro jednu skupinu sloužil v odpoledních hodinách mše svatou biskup ze Chartres, pro druhou skupinu ve večerních hodinách arc. koadjutor z Paříže mons. Veuillot. Příští neděli připutují do Chartres katoličtí studenti z Poitiers, Angers, Renne a Caenu. u

V mnichově se koná od 30. dubna do 3. května sjezd organizovaný Spolkem sv. Pavla. Sjed má téma: Pojetí člověka v křesťanské teologii a v dialektickém materialismu. ^{Do diskusí zasáhnou jesuita P. Tahner, prof. na mnichovské universitě a prof. Bloch z týbinské univerzity.}

Arc. z Mobile a Birminghamu v severoamerickém státě Alabama oznámil v pastýřském listě, že počínaje příštím školním rokem, tj. v září, farní školy celé arcidiecéze budou přijímat všechny děti bez rozdílu na barvu pleti. "Vím, že opatření se nesetká se souhlasem všech, ale bylo třeba je učinit v zájmu spravedlnosti a lásky." Opatření se týká 15 středních a 86 základní škol, které dohromady mají na 26 000 žáků. Dosud se katolické školy řídily podle obyčeje státních škol.

Arc. z San Jose v Costarice mons. Carlos Rodriguez Quiroz vyzval věřící, ze svátého sv. Josefa dělníka, který slavíme 1. května, učinili dev slavnostní veřejné manifestace víry. Proti bezbožeckému komunismu postavíme vítěznou sílu nadpřirozené víry našich katolických mužů. Je nutné dát veřejné svědectví naší nezdolné víry v křesťanské sociální zásady; ty jsou jediný účinný prostředek proti marxistickému jedu ve všech jeho formách.

v psl. 61

Sv.Otec Pavel VI. přijal v audienci skupinu osob ze zemí Lat.Ameriky, které jsou v Itálii přítomny kursu o pozemkové reformě. V španělském proslovu sv. Otec mluvil o zájmu Církve o vyřešení otázek, které tíží dnes zemědělství. Protikladné ideologie a síly hledí pro sebe získat vliv nad Latinskou Amerikou a nabízejí jim prý úspěšné vyřešení sociálních změn. Středem zájmu je dnes zemědělství: třeba se zmenšuje počet zemědělci, členy pracují v zemědělství, přece jen jeho význam stále roste. I Církev se zajímá o správné vyřešení těžkostí zemědělského obyvatelstva; to po staletí si věrně uchovávalo náboženské dědictví, dnes vážně ohrožené materialismem a hedonismem. Církev si přeje, aby byly uchovány tyto duchovní hodnoty, aby všichni měli v úctě požadavky spravedlnosti a lásky, když jde o to zavést reformy v dosavadním zemědělském zřízení; Církev naléhá aby byla snížena nerovnováha mezi zemědělstvím a ostatními odvětvími hospodářství, tak aby byl uchován a posílen sociální mír; národy bohatší po materiální stránce se mají zajímat o těžkosti národů chudších. Řada výroků papežů doakzuje zájem Církve o zemědělské obyvatelstvo; posledním důkazem byla encyclopaedie Jana Matka a učitelka. Sv.Otec končil slovy naděje, že přímo diskusích a kontaktu pozemkové reformy v zemích Lat.Ameriky bude přihlíženo též k tomu, co o těchto věcech pronesl papež Jan.

Dnesní L'Os.Romano uveřejnuje znění dopisu, sv.Otec který poslal cařihradskému patriarchovi Atenagorovi; dopis mu odevzdala zvláštní delegace koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů. V dopise sv.Otec ujišťuje, znova, že schůzka v Jeruzalémě na svátek Zjevení Páně znamená začátek nových vztahů mezi Sv.stolicí a ekumenickým patriarchátem. Návštěvou, kterou u patriarchy Atenagory vykoná delegace koncilového sekretariátu, sv.Otec chce zjistit ono políbení míru, kněmuž došlo na Olivové hoře, ujistit patriarchu, že na něho na jeho kněze i věřící vzpomíná často v modlitbách. "Byl bych šťasten, kdyby tato návštěva poskytla příležitost upevnit vazky už navázané a pohlédnout jak by mohli být utvrzeny ještě více. V těchto dnech, kdy budete slavit Hod Boží velikonoční, modlíme se k jedinému našemu Pánu, aby jeho vítězství nad hříchem a nad smrtí všechna vám vždy živou naději, která aby ve vašem srdci posílila radost, již on nám přinesl a kterou nikdo nám nemůže vzít, protože naše naděje nemůže být zklamána. Kéž Vzkříšený Kristus, jehož smrtí se nám dostalo smíření s Otcem, je naším odusevněním při úsilí, jež konáme, aby byla znova nastolena jednota všech těch, které on vykoupil a kteří věří v jeho jméno." Sv.Otec nakonec přeje patr.Atenagorovi, kněžím i věřícím světlo shůry hojnost Božích milostí a ujišťuje patriarchu svou hlubokou láskou v ristu

Sv. Otec Pavel VI. vykonal v úterý večer návštěvu v Pap.koleji pro bohoslovce z Brazylie. Kolej slaví letos 30.výročí svého založení a při jeho otevření doprovázel ~~KK~~^{ly} mon. Montini, tehdy pracující na státním sekretariátě. Sv.Otec přivítal rektor kolej, jezuita P.Gonzaga Monnerat a pak jeden z bohoslovčů. Ve svém proslovu sv.Otec ~~XXXIX~~^{vyslovil} přání, aby brzy došlo v Brazilii k vhodným sociálním reformám a pak aby brazilští kněží vždy dovedli splnit co na nich nová brazilská společnost žádá. Sv.Otec vzpomněl své někdejší návštěvy v Brazilií; ~~pravil~~^{připomně}, že jsou mu známy těžkosti ať už po stránce čistě profánní nebo i církevní, které Brazylie musí překonat. Ujistil připomně svou zvláštní láskou vůči jejich zemi; za posledních týdnů, kdy Brazylie byla středem pozornosti světa, i on sledoval tamější události. Svatý Otec nabádal bohoslovce, aby s klidem posuzovali vše, co hárá Brazilií. Bůh bdí nad Brazilií a nad světem; a konečně klidná mysl je nejlepší podmínka jak uvážit problémy a najít jejich řešení; toto řešení nespočívá ~~XXXIX~~^{tyhle dny} a rozvíří ~~XXXIX~~^{už mnoho}. Sv.Otec pokračoval, že nepochybuje, že Brazylie půjde vpřed na cestě sporádaného pokroku, ~~už mnoho~~^{tepší budoucností} pro všechny, v ovzduší míru blahobytu, spravedlnosti, vzájemného porozumění a svorné jednoty mezi občany; ze ale též Brazylie neprodleně vykoná opatření, které splní oprávněné požadavky pracujících tříd, že neuhasí naději lidu v spravedlivé uspořádání hospodářské a sociální. V tomto úsilí z lásky k obecnému dobru jistě všichni občané podají svou spolupráci, aby se vyhovělo naléhavým potřebám a spravedlivým požadavkům velké části národa. Pak brazilský národ bude ušetřen nebezpečí a smutné ~~XXXIX~~^{zkušenosti} komunismu, který si uchovává nedotčený a nezměněný svůj podvratný a protináboženský ráz; máme radost, že tohoto nebezpečí komunismu Brazylie dosud byla uchována. Sv.Otec pak veřejně vyvrátil hlasy, jako by v přeložení arc. ze São Paulo do Aparecidy byly rozhodující politické důvody: Kard. Vasconcelos Motta ~~není~~^{vzhledem} k sv. mu věku žádal, aby byl přeložen do klidnější arcidiecéze aparecidské, do stínu brazilské národní mariánské svatyně. Přítomné bohoslovce brazilské kolej sv. Otec zval, aby se patřičným způsobem připravili na svůj úkol vést jednou věřící svého národa. Budte hluboce presvědčeni o prvenství vnitřního duchovního života nad ževnější činností. Jste určeni k duchovnímu dobytí světa, abyste budovali Boží království, Církev, abyste pronikli a zachránili svou dobu a vrátili smysl, soulad a křesťanskou duši všem projevům dnešního

... složitého života. Uchováte-li si vědomí o naprostém prvenství duchovního a nadpřirozeného života v sobě, pak vám bude snadnější, bezpečnější a plodnější styk, rozhovor s dušemi a pochopení pro všechny, kdo na křestanství mají jen nejasnou vzpomínku, kdo sice ve křtu svatém přijali posvátné znamení, ale to je ~~je~~ ^{ne} náučinné. Nakonec sv.Otec udělil přítomným své ap. požehnání. Rozšířil je na všechny brazilské kardinály, biskupy, věřící, a na všechny kdo dnes Brazílii vládnou. - ~~XVII~~ ^{XXI} (návštěvě sv.Otce v Brazilské koleji, bylo 8 kardinálů, Mezi hosty, přítomními) m.j. kard.Bea, který v kolejí bydlí, gen.představený řádu jezuitů P.Jansens spolu se ~~s vým~~ vikářem P.Swainem, ~~V~~ vevylslanci Brazílie a Portugalska u Sv.stolice a u Kvirinálu. ~~Brazilské kolejí za jejich~~ ~~XXX~~ 30 let života bylo celkem 520 bosholovců; 312 bylo v kolejí vysvěceno na kněze; z nich 23 bylo jmenováno biskupy. Dnes má kolej 95 bohoslovů, kteří pocházejí z 45 brazilských diecézí.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve Svém proslov při obvyklé středeční generální audienci sv. Otec děkoval přítomným za jejich návštěvu ve Vatikáně; poznamenal, že toto duchovní setkání duchovního Otce s jeho dětmi je oslava tajemství Církve a projev víry v Něm. Provolávání slávy neplatí tak jeho osobě, jako spíše úřadu, který z Boží vůle zastává, a Kristu, jehož představuje a zastupuje. Je možné milovat papeže a papežství, a máme tak činit, i když snad tvářnost papeže a papežství je často zahalena lidskou nedokonalostí; tím větší záslužnější je pak svědectví věrnosti a lásky; Bohužel mnoho lidí, kteří si říkají katolíci to nechápou, skoro vášnivě hledají jen nedostatky na Církvi a římské kurii a kritizují je mnohdy zcela neoprávněně. Svatý Otec přál závěrem všem, aby jejich láska k Církvi jim byla k zásluze a k vnitřní radosti. Svá slova sv. otec opakoval též v dalších světových řečech. Generální audience skončila zpěvem Credo a ap. požehnáním. - V soukromé audienci sv. Otec přijal prince Huga Carlose z Bourbonu-Parmy s jeho chotí princeznou Irenou z holandské královské rodiny. Jejich manželství požehnal v raných hodinách kard. Pavel Giobbe, někdejší ap. nuncius v Holandsku v kapli rodiny Borhese v basilice P. Marie Sněžné.

Kard. Lercaro z Boloně promluvil v Asissi na sjezdu konaném na heslo Církve a svoboda. Kard. Lercaro mluvil o náboženské svobodě, jak o ní jednal II. vat. sněm. Pojem náboženské svobody není nic nového; zásady svobody, odpovědnosti a důstojnosti lidské osoby jsou u základů katolické nauky; a jestli snad v některých dobách došlo k nebezpečné záměně mezi vírou a civilizací nic nemůže odůvodnit výtku, kterou často dělají Církvi, jakoby chtěla svobodu pro sebe, ale upírala ji druhým. Církve byla a zůstává opatrovnici pravdy, kterou jí svěřil K. Neústupnost v pravdách víry ale vždy provázeňa co nejširší náboženskou snášenlivostí; Církve je si vědoma, že je jen jedna objektivní pravda, ale že jednotlivec může jí odjít nejrůznějším způsobem, ano, že někdo jí vůbec nedojde. Dnes civilizace je vázána na úctu k svobodě lidské osoby; barbarství jde ruku v ruce s krajní nesnášenlivostí a s pronásledováním. Když Církve dnes brání lidskou svobodu není tím poslušna nějaké historické nutnosti, kterou jí ukládají okolnosti, ale jedná důsledně podle své nauky ji provádí v nové dějinné situaci. Assiskému sjezdu bylo přítomno na 300 profesorů italských universit.

Ve dnech 2. a 3. května se koná velká pouť na poutní místo Mariazell v Rakousku. Bude přítomen polský primas kard. Wyšinski; on bude též 3. května sloužit slavnou mši svatou. ~~La misa polaca~~ bude hořet 9 velkých svící, které jsou darem 9 rakouských provincií; ~~xxviii~~^{svíce} připomínají 9 zemí střední a vých. Evropy, z nichž kdysi putovávali věřící na pouť do Mariazell, ale teď ~~je~~ ~~nemohou~~.
Litanijské k P. Marii po mši svaté bude též připojeny invokace: Mater gentium Slavorum a Magna Domina ~~Austriæ~~^{Kungarum}; jak bývala P. Maria Mariazellská nazývána. 3. května večer kard. Wyšinski odjede do Říma.
~~v den sv. svatého Vojtěcha.~~

Vznešenému duchu Bohomže, matce svatostí měst a křesťanů světa! Pan Boží dar!

x Hláska

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

~~K výročí sv. Pavla~~
~~zpráv, posílení:~~
~~pro dnu~~
~~pravdou~~

"V. papež sv. Pavl. odkaz světla"

Paraclitus

108/1

Rávate CECO 30-4-64

Dnešní L'Os. Romano přináší znění ap.listu,který začíná slovy Spiritus Svatý Otec Pavel VI. jím vybízí biskupy celého světa, aby vyhlásili zvláště modlitby za zdar II.vat.sněmu. Sv.Otec připomíná, jakou váhu přikládal sněmu papež Jan; i on když převzdal jeho dědictví byl si vědom, čím sněm může přispět k tomu, aby Církev znovu zářila před světem bez skvrny,aby byla svatá a neposkrvněná, aby mezi křesťany došlo ke kážené jednotě.Svatý Otec jim osvědčuje znovu svou lásku, sdílí jejich radosti a bolesti;zvláště vroucně se modlí k Pánu za ty z nich, kteří trpí, a přeje jim, aby se vzdálilo veškeré nebezpečí a oni mohli v ovzduší svobody, bezpečnosti a míru radovat ze svých práv. Všechny, kdo přímo spolupracují na sněmovních pracích sv.Otec žádá, aby pečlivě vykonali, co je jejich povinností a tak přispěli k zdaru sněmu.Závěrem sv.Otec vzývá o pomoc P.Marii sv.Josefa, sv.Petra a Pavla, všechny apoštoly a světce nebes, aby vyprošovali biskupů a věřícím svaté Církve světlo a pomoc Páně, a to především těm, kdo jsou zbaveni svobody, na kterou mají právo, kdo jsou pronásledováni:necht je posílí v jejich utrpení pro víru sám Duch svatý Utěšitel; necht nabudou znovu káženého pokoje a klidu."Ap.list sv.Otce je datován 30. dubna.Jeho podrobný obsah podáme v našem vysílání v sobotu večer.

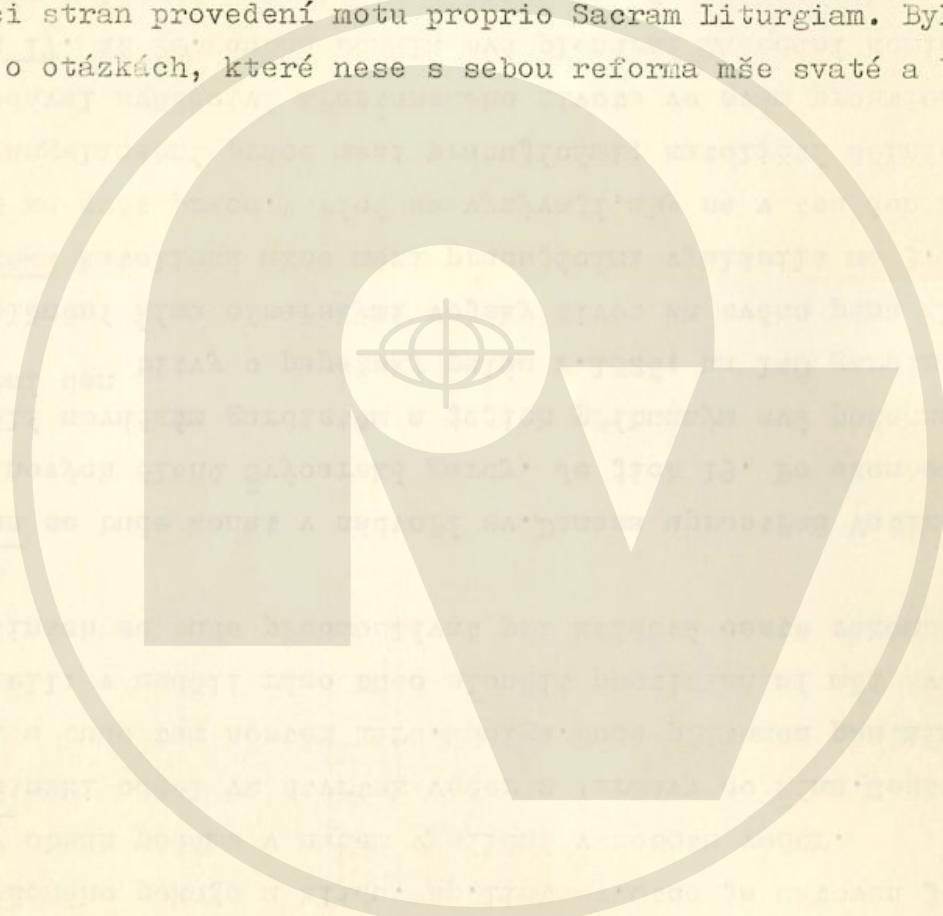
Kard.Wyšinski odjel ve čtvrtek večer z Varšavy do Říma.Cestou se zastaví ve Vídni a bude tam hostem kard.Königa.Bude přítomen poutním slavnostem v Mariazell: v neděli ráno bude sloužit pontifikální mše svatou a v odpoledních hodinách se bude předmodlít při křížové cestě rakouských katolických dělníků.

6. května se bude konat v nádvoří sv.Damasa uprostřed Vatikánu tradiční přísaha nových členů Švýcarské gardy. Je jich 19. Po skončení přísahy sv. Otec udělí nováčkům gardistům a jejich příbuzným své požehnání. ~~xx~~ 6.května je výroční den bitvy o papežský palác r.1526; na 140 gardistů tehdy položil lo při plenění Říma císařskými vojsky život za svého pána Klementa VII.

Francouzská katolická akce mezi pracujícími vyhlásila na 3. květen Den modliteb za svět práce.Věřící se vyzývají,aby se v ten den modlili za úspěch evangelizační práce mezi pracujícími; katoličtí dělníci se zvou,aby každý podával svědecství křesťanského života ve svém prostředí.

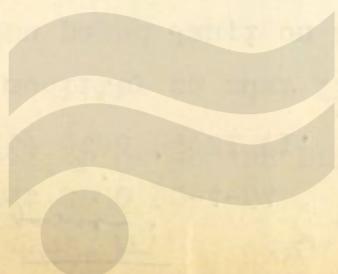
Ve dnech 17. až 20. dubna konala svá plenární zasedání komise pověřená provedením sněmovní konstituce o liturgii. Ze závěrečného prohlášení se dovíráme, že na zasedání byly stanoveny směrnice, podle kterých Sv.stolice bude potvrzovat akta jednotlivých biskupských konferencí, pokud se týkají

liturgie. Přítomní biskupové a odborníci dále diskutovali o prvních návrzích na obřad koncelebrace a přijímání pod obojí způsobou, o návrhu na Instrukci stran provedení motu proprio Sacram Liturgiam. Byl podán též referát o otázkách, které nese s sebou reforma mše svaté a breviáře.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

30/4/64

(R)

Sv. Josef, patron dělníků.

Slova práce, dělník, produkce se stala v posledním století nejokřídlenějším výrokem novinovým. Kdysi se lidé chlubívali svým šlechtickým původem, dnes se zdůrazňuje jako ~~zkušený~~ osobní doporučení, že někdo pochází z dělnické rodiny, že jeho rodiče si ~~vzdělávali~~ na živobytí prací svých vlastních rukou. Říká se, že teprve moderní doba ~~je~~ vzdala právě tu čest, která ji patří.

Něco se skutečně v mentalitě lidí změnilo, porovnáme-li ji se smýšlením starých národů. Víme dobře, že v antickém světě římském a řeckém měli na práci rukou dost divné názory. To, co museli dělat otroci, bylo už samo v sobě opovržení hodné. Ruční práci se říkalo práce služebná, která je nedůstojná člověka svobodného. Cicero пиše ve svém spisku O povinnostech: "Dělníci se všichni zabývají prací špinavou, v dílnách nevzniká nic duchaplného." Řečtí filosofové Plato a Aristoteles ~~míru~~ si sice nepřejí, aby se dělníky pohrdalo, ale uzavají, že ~~pracují~~ jenom z nutnosti, jsou jakýmsi nástrojem v rukách těch, kteří myslí a jsou svobodní. Služebníci jsou jen jakýmsi druhem tažného dobytku. Museli-li někdy z býdy, některý svobodný občan římský pracovat ručně, styděl se za to a vyloučoval se tím jakoby z lepší společnosti.

Knihy Nového Zákona, kázání Ježíše Krista, znamenají jakoby revoluci v tomto smýšlení. Ježíš ve svém podobenství o hřivnách přísně odsuzuje ~~kráčet~~ lenost a nečinnost. V epištolah sv. Pavla je nejznámější pasáž z druhého listu k Soluňanům. Píše tam: "Když jsme byli u vás, dali jsme vám tento příkaz: Kdo nepracuje ať nejí! Slyšíme nyní, že se mezi vámi některí chovají docela jinak, že prostě nic nedělají. Ty my tedy vybízíme a napomínáme je v našem Pánu Ježíši Kristu, aby jedli svůj chléb pracujícé pokojně!"

Svatí Otcové také mluví často o práci. Četli v Písmu svatém Starého Zákona, že teprve po dědičném hříchu uslyšel člověk z úst Božích kletbu: V potu tváře si budeš dobývat chléb! Ptájí se tedy: Před hříchem, v ráji, první člověk nepracoval? To by odpovídalo celé lidské přirozenosti, která je stvořena k

činnosti. Adam a Eva pracovali, vzdělávali ráj. Měli ze své práce velkou radost a potěšení. Teprve po hříchu, jako trest za neposlušnost, se jejich práce stala potem a dřinou. Člověk začíná jíst chléb v potu tváře, Vzdělávání půdy se stalo člověku trestem. Lídře se pak za trest stydí, protože se ruční práci vyhýbají.

Přišel však nový učitel, vykupitel, který sám byl dělník, který pocházel z dělnické rodiny nazaretské a ten dal lidské práci a lidské dřině zase nový smysl. Pohanský filosof Celsus se posmívá křesťnům, že jejich zakladatel byl obyčejný dělník, syn ženy, která byla venkovanka, ~~krásná~~ chudačka a dělnice. Na to mu odpovídá křesťanká spisovatel Origenes. Tato okolnost není vůbec žádnou hanou křesťanství. Je to naopak jejich největší chloubou, na kterou nemáme nikdy zapomínat.

Bohužel i v dnešní době se snadno tato okolnost ~~znamená~~ přechází bez patřičného povšimnutí. Žijeme v době statistik. Zkusme si tedy udělat jednu mlaou statistiku z života Krista Pána. Život Ježíšův byl přibližně 33 let. Jeho veřejný život, to jest kázání slova Božího, trval přibližně tři leta. Dob~~a~~ nejtěžšího utrpení, od krvavého potu až po kříž na Golgotě snad nebyla víc než jeden den, od večera Zeleného čtvrtku do odpoledne Velkého pátku. Celý život Vykupitele pak byl spásou lidí, protože se narodil, žil a zemřel pro nás a pro naše spasení. Také my máme násleďovat Ježíše nejenom ve smrti, ale i v životě. Má se tedy náš život skládat více méně z těchž složek /, v témže poměru, jak se vyskytovaly v životě Spasitelově. Napišme si tedy tyto složky ve zlomcích:
10 let v Nazaretě, v rodině sv. Josefa, u Femesla, 3 léta ve veřejné činnosti, jeden den na kříži. Skládá se tedy spása světa z deseti jednací z obyčejné denní práce. Jedna jednacina je vyhrazena apoštolské činnosti a jen jedna jednací celého života jsou smrtelné úzkosti a hrdinské utrpení.

Jistě se někomu bude zdát takováto statistika dost podivnou. Ostatně by bylo směšné chtít již brát doslova. Ale za uváženou přece jen stojí. Protože z ní vyplývá jedno velmi radozné zjištění: následování Ježíše Krista, o kterém často mluvíme, se skládá z převážné většiny z poctivého konání našich denních

povinnosti.

Staré mnišské heslo :Modli se /pracuj! skutečně vyjadřuje plnnost **XXX** a krásu křesťanského života. Takový nám líčí svatí Otcové život v nazaret-ské rodině, v příbytku tesaře Josefa, jeho ženy Marie. Ten, který přišel spasit svět si vybral právě tuto dílnu, protože věděl, že **Jeho** zde dosáhne svého cíle, pro který přišel na svět.

Satří kazatelé rádi vypravovávali příklad o rybáři, který měl malou loďku s dvěma vesly. Na jednom z nich bylo napsáno: Modli se a na druhém: Pracuj! Jeho syn, který šen na zkušenou do světa, se vrátil domů s pokrokovějšími ideami v hlavě. Šel sice ještě pomáhat starému otci, ale smál se nápisům na veslech. Posadil se k tomu, kde bylo napsáno: Pracuj! A odůvodňoval to takto. Kdysi se lidé modlili. My už dnes víme, že máme jen to, co jsme si vydobylí svou vlastní prací. Modlitbu necháme, těm ,kterí nic nedělají. Myslite, že vám něco pomohou Otčenáše.? Sedněte si k veslu, kde je napsáno „modli se“ a veslujte! Otec si skutečně sedl/ a začal veslovat. Ale protože to bylo jen jedním veslem., loďka se točila na místě a nemohla se dostat dopředu. Vidíte, pravil syn, kam vás vaše modlitby přivedou? Tak teď / vesluj tř, poručil otec, u toho vesla, kde je psáno: Pracuj. Syn se opřel plnou silou, ale na druhé straně, přestal zase veslovat otec. Loďka se začala točit na druhou stranu, ale dopředu se zase nedostala. Vidiš, smál se otec, kam ses dostal se svou prací! Tak a teď oba. Opřeli se oba, a loďka už uháněla do moře.

Tento lidový příklad chce dost vtipně znázornit hlubokou pravdu, jak k sobě nutně patří vnější i vnitřní činnost člověka, **krízexruik**. Člověk není ani andělem ani zvířetem, říkával francouzský filosof Pascal. Zvíře nezná nic jiného než dřinu. Anděl /j se jen modlí, /ledí na tvář Boží. Člověk je uprostřed. Pracuje, ale čas od času pohlíží vzhůru jako anděl, tím jeho práce nabývá zvláštní ceny. Papež Jan XIII ustavil, že ti,kteři jkoukoli modlitbou obětuji svou práci Bohu, získávají plnomocné odpustky. **Knjaznamu** Často jsme už slyšeli, že práce je modlitba rukou. Je to pravda, ale modlitba je /vždycky vnitřním úkonem člověka. Proto vyžaduje, alespoň krátké povznesení myslí k Bohu. Jinak platí staré české přísloví: Bez Božího požehnání,marné naše namáhání!